

Cine a ucis-o pe Roxana?

• O crimă misterioasă la Ploiești, un presupus autor mai mult decât suspect și poticneli inexplicabile ale anchetei

pag. 5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de



Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 6 • 10 — 16 II
1993



Domnul prof. Traian Tomescu, membru fondator al PNL și al PNL-AT, președintele Curții de Arbitraj și Conciliere a PNL-AT, face revistei „Flacăra” declarații neașteptate:

„DEȚINEM DOVEZI CĂ RADU CÂMPEANU ESTE UNEALTA SECURITĂȚII”

pag. 4

Un gigant

al lumii bancare:

CHEMICAL BANK

pag. 11

„Sînt o japiță”,

declară noua

Scarlett O'Hara

pag. 21

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București



Electro Center

CUM

VĂ SIMȚIȚI

CÎND

FACEȚI

STRIP-TEASE?

pag. 15

• „Aș dori să fac dragoste în Nil cu un crocodil” • „Mi-ar plăcea să fac strip-tease în fața unui stadion arhiplin” • „Fac dragoste oriunde, oricînd și de cîte ori simt că vreau!”

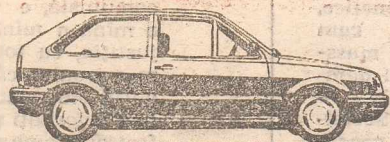
CÎT COSTĂ UN VOLKSWAGEN



• Mașini noi, mașini la mîna a doua

• Prețuri în România,

prețuri în Germania



pag. 13

Reluarea la TV a Cronicii Parlamentului

Declarație

În vederea asigurării unei informări corecte și sistematice a opiniei publice asupra evenimentelor importante din viața politică a țării, grupurile parlamentare ale FSN, PNT-CD, PSDR, PNL-AT, PAC, PNL-CD, UDMR din Senat și Camera Deputaților consideră absolut necesară reluarea, de urgență, a emisiunilor de televiziune în fața națiunii și Cronică Parlamentului.

Includerea în programul săptămânal al Televiziunii a două emisiuni în fața națiunii, de câte 45 de minute fiecare și a emisiunii Cronică Parlamentului, de câte 15 minute fiecare, în toate zilele în care se desfășoară lucrări în Senat și Camera Deputaților este de natură să înlăture un mare gol informativ, să evite prezentări partizane, disproporționate, ale pozițiilor exprimate de principalele formațiuni politice, să contribuie la mai bună cunoaștere, explicare și înțelegere a soluțiilor alternative privind cele mai im-

portante domenii ale procesului de democratizare a societății și de tranziție spre economia de piață. Spațiul de emisie de 90 de minute pe săptămână oferit partidelor reprezentate în Parlament va trebui să fie repartizat proporțional cu numărul de mandate deținute de fiecare în parte. În ceea ce privește emisiunea Cronică Parlamentului, selecția și durata momentelor prezentate trebuie să reflecte cât mai fidel desfășurarea lucrărilor din ambele Camere, să exprime imparțialitate și profesionalism din partea realizatorilor TV, ca elemente esențiale pentru o informare obiectivă și eficientă a opiniei publice.

Semnează:

FSN, președinte Petre Roman, PNT-CD, președinte Corneliu Coposu, PSDR, președinte Sergiu Cănuș, PAC, președinte Nicolae Manolescu, PNL-AT, președinte Horia Rusu, PNL-CD, președinte Vintilă Brătianu, UDMR, președinte Marko Bela.

România și criza dunăreană

Declarație

Partidele politice reprezentate în Parlamentul României, participante la masa rotundă „România și criza dunăreană”, au examinat evenimentele legate de încălcarea de către convoaie de barje iugoslave, pe Dunare, a embargoului instituit de Consiliul de Securitate al ONU. Reprezentanții partidelor parlamentare, participante la dezbateri, și-au expus, într-o manieră deschisă, animați de sentimentul răspunderii față de România, punctele de vedere care reflectă preocuparea pentru modul în care țara noastră trebuie să respecte întru totul rezoluțiile Consiliului de Securitate referitoare la Iugoslavia și să evite atragerea României într-un conflict militar regional.

Participanții apreciază că România, respectând în mod consecvent rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU și pentru o mai mare eficiență a măsurilor stabilite, trebuie să fie asistată prin implicarea explicită și efectivă a comunității internaționale la apli-

carca lor.

Participanții și-au exprimat voința de a acționa pentru a determina Guvernul României să facă toate demersurile pe lângă Consiliul de Securitate în acest scop.

La reuniune au participat următoarele partide: Frontul Democrat al Salvării Naționale, Partidul Național Țărănesc-Creștin Democrat, Frontul Salvării Naționale, Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, Partidul Național Liberal — Aripa Tinăra, Partidul Național Liberal — Convenția Democratică, Partidul Social Democrat din România, Partidul Alianței Civice, Partidul Socialist al Muncii, Partidul Ecologist Român.

La reuniune a participat domnul Teodor Meleșcanu, ministru de stat, ministrul Afacerilor Externe al României.

31 februarie 1993

un anume Flenchea — după nume pare să fi candidat pe listele P.S.M. — a băut, s-a certat cu ibovnica și și-a pus juvâțul de git. Dacă rata spânzuratilor e la Racova, de 4 luni, în anii cu vin puțin, înseamnă că un an viticol bun înjumătățește electoralul și disponibilizează întreg fondul de ibovnice. Întrebarea pe care orice om responsabil și simțitor, preocupat de destinul patriei trebuie musai să și-o pună e următoarea: Și ce dacă ?

Everaciada

Foarte multă lume e intrigată că, în prima sa apariție ca inchiștor de partid și de stat, Paul Everac a reușit să spună mai multe prostii decât în toate articolele sale de consens de după Revoluție. Uimitor cu adevărat ar fi fost să nu le spună.

O.D.D.A.

Așa se cheamă Liga națională a foștilor securiști: „Onoare, Demnitate, Democrație și Adevăr”. Liga are ca scop coordonarea dorințelor, nostal-

Fenomenul de la Racova

În comuna Racova, din județul Bacău, anul trecut s-au spânzurat 4 oameni. Ultimul,

Ori de câte ori relatează despre înfruntările domnului Văcă-

Declarațiile dlui Ion Rațiu sînt foarte severe

● În legătură cu procesul privind furtul din timpul minorității, domnia sa promite o conferință de presă



— Domnule Rațiu, vă rog să comentați ultima sentință. Cum credeți că ar fi sunat ea dacă ați fi avut un asemenea proces într-o țară occidentală — să zicem, de pildă, în Anglia ?

— Da, este o absurditate așa de mare, încît... — dar nu, ce spun eu ?, puteți să mă citați exact așa cum vă spun: dacă n-ar fi o absurditate, o monstruozitate, ar fi hilar, ar fi de-a dreptul hilar, adică e o violare a principiilor statului de drept, o dovadă că nu se respectă separația puterilor — fiindcă cei trei inculpați au fost găsiți vinovați (inițial — n.n.), vasăzică ulterior s-a găsit singura soluție să scoată din... din...

— Căuza...

— Da, să scoată din cauză, să disculpe Ministerul de

Interne; se vede clar continuarea justiției din perioada comunistă, e o dovadă că nu s-a schimbat, procuratura e mină-n mină cu Ministerul de Interne, cu poliția — cu justiția, cu tot, justiția face cum spune executivul. Culemea ironiei, că minerul acela — cum îl cheamă... — singurul om relativ cinstit, el a recunoscut tot, toată vina sa și a celorlalți și el a returnat 20.000 de mii de dolari și a fost condamnat, dar totul a fost ca să scoată Ministerul de Interne nevinovat.

— Care credeți că ar fi fost sentința în Anglia ?

— O, fără îndoială ei ar fi fost condamnați toți trei pe baza probelor (existente — n.n.) și suma ar fi fost recuperată integral ! Nu există să cedeze (justiția — n.n.) la presiunea executivului.

— Considerați cazul închis, sau doriți să continuați demersul dvs și cum anume ?

— Rămîne de văzut... Acuma, știți, în teorie, recursul extraordinar e apanajul procurorului general, este domnul procuror Ulpîu Cherecheanu și culmea este că tocmai dînsul s-a ocupat cu ancheta, înainte să fie numit procuror general, el a avut cazul și l-a găsit vinovați pe toți trei, nu numai pe acest acăr Păun, minerul acesta și sunt curios dacă acum va susține la fel și va face recursul extraordinar, sau se va supune puterii executive ? Eu acum aștept, să vedem, termenul este un an, el poate face recurs pînă în timp de un și să vedem, la 1 iulie va intra (în vigoare — n.n.) Legea de organizare judecătorească și Procuratura nu va mai fi la Interne... Dar eu voi avea o conferință de presă, aici, pot să vă spun și cu presa internațională și voi spune tot ce am de spus, declarații, oamenii trebuie să cunoască... Oamenii trebuie să știe.

— Vă mulțumesc.

EUGEN CHIROVICI



EVENIMENTE MARI ...

Un turnător

Ion Pavelescu, fost redactor al „României libere” din alte vremuri, toarnă la „Dimineața” cu bîcîsnică bucurie cauzele crizei de conducere din redacția marelui cotidian. După împușcarea din decembrie, o multime de cetățeni, care n-au reușit să-și împlinească vocația de delator cu contract la securitate, se dau în stambă pe la cine-i primește. Ion Pavelescu toarnă la „Dimineața”, pierzînd din vedere că pîrîcioșii sînt folosiți, nu iubiți. Mă, Pevelescule, vezi de te încheie mai bine la pantaloni, că ți se vîd epoleții!

Omul lui Eminescu

Lîngă fotografia lui Petre Roman, ziarul „Azi” publică versurile omagiale pe care Eminescu i le-a dedicat acum o sută de ani liderului națio-

nal al F.S.N.: „Astfel, încăput pe mina oricui, te va drege. / Rele-or zice că sînt toate cite nu vor înțelege... / Dar afară de acestea, vor căta vieții tale / Să-i găsească peste multe răutăți și mici scandale / Astea toate te apropie de dînsii... Nu lumina / Ce în lume-ai revărsat-o, ci păcatele și vina...”

Aluziile trebuie înțelese astfel: oricui = Păunescu, Vădim, parțial Iliescu; te va drege = S.R.I., parțial Iliescu; răutăți și mici scandale = prima mineriadă, a doua mineriadă, parțial Iliescu; dînsii = F.D.S.N., P.R.M., P.S.M., parțial Iliescu; lumina ce în lume-ai revărsat-o = Petre Roman, parțial Severin și 2 la sută N. S. Dumitru.

Urgentarea acțiunilor

Ori de câte ori relatează despre înfruntările domnului Văcă-

POLITICĂ

Cronica

de trei minute

● Săptămîna trecută, dl Funar a băut o pălîncă cu dl Verestoy Attila, parlamentar UDMR. ● Tov Ilie Verdet, fost prim-ministru al României socialiste, actualmente șef de partid, s-a aflat la Suceava, unde a organizat o ditamai plenară, după rețeta arhicunoscută, adică lărgită. ● Porturile dunărene sînt date în locație de gestiune. Pînă acum au trecut la acest regim Orșova și Drobeta. ● Sindicatele au trecut la operațiuni cosmetice, preocupate fiind cum sînt reflectate de mass-media. ● Partidul domnului Nicolae Dide — Partidul Unității Social-Democrate — se pregătește să fuzioneze cu P.S.D. — Titel Petrescu. ● Comerțul de stat este dator industriei alimentare cu 17 miliarde lei. Bani mîncăți de cineva. ● După aproape 30 de ani, Academia Română va avea dreptul să stabilească ea însăși premiile pentru creația științifică și culturală a tineretului. ● Dl Petre Sălcudeanu, președintele Consiliului Național al Cinematografiei, stabilește regimul videocasetelor în comerțul din România. Statul va pune mina pe 15 la sută din încasările brute din acest sector. ● Salariul unui procuror cu peste 19 ani vechime nu trece de 40 mii lei. ● Așteptat la sfîrșitul săptămîinii trecute, Greenpeace-ul n-a mai ajuns la Sibiu. Nemții au promis că-și iau deșeurile înapoi. ● La ora actuală, în România sînt peste 6,2 milioane proprietari de pămînt. ● După unele calcule din interiorul comunității greco-catolice, numărul credincioșilor Bisericii Române Unite cu Roma ar fi de 2,5 ori mai mare decît cel relevat de recensămintul de după Revoluție. ● Magazinul din satul Mușetesti, județul Gorj, are un stoc de insignă de pionier pe care, firește, serie „Tot înaintea!”... ● Campionul de lupte Ion Draica a fost ales lider al organizației de tineret a F.S.N. județ Constanța. Draica e demult milionar. ● Din 1989 și pînă în prezent, numărul vameșilor a crescut de aproape 5 ori. Istanbulul e de vină! ● Petrivit unui comunicat al Convenției Democratice, semnat de dl Emil Constantinescu, interesul F.D.S.N. nu este democrația, ci „ceausismul fără Ceaușescu”. ● În Constanța sînt peste 800 de copii bolnavi de SIDA. Situația este considerată dezastruoasă pentru Europa, copiii fiind boala de la mamă, în timpul sarcinii.

EUGEN MIHAESCU

„PAC va fi el însuși!”

• Cele trei orientări din partid fac front comun;
nu se pune problema scindării

Rep. : În cazul în care se va reuși unificarea partidelor liberale, care va fi poziția PAC?

Nicolae Manolescu, președinte : Trebuie rezolvată o situație cu două necunoscute: așteptăm întâi congresul de unificare a partidelor liberale. Apoi, congresul PAC va stabili doctrina partidului nostru. Abia atunci vom putea discuta eventualele alianțe. Până atunci, PAC va fi el însuși!

Călin Anastasiu, deputat de Vrancea : Documentul Șansa libertății, șansa prosperității se dorește a fi o ofertă pentru a realiza o alianță liberală puternică, nu în jurul unor persoane, ca până acum, ci în

jurul unei idei, al unui spirit comun.

Rep. : Există cumva pericolul scindării Partidului Alianței Civice?

Alexandru Popovici, vicepreședinte : Nici nu poate fi vorba de o scindare! Chiar dacă PAC nu a realizat până în prezent mult-așteptata clarificare doctrinară, există șansa coeziunii ideologice. Cele trei motiuni: **de orientare creștin-democrată**, inițiată de dl. prof. Nae Constantinescu, **manifest civic-liberal**, motiune inițiată de Stelian Tănase. Alexandru Popovici, Călin Anastasiu, Octavian Bot, Viorel Pop, Gabriela Popescu, Ștefan Radoff, ș.a. și **manifest civic-democrat**, motiune ini-

țiată de dl. prof. Emil Tocaci, dl. prof. Mihai Șora, ș.a. au toate același liant: **civismul**. La Congresul PAC, vom prezenta un document programatic intitulat **Șansa libertății, șansa prosperității**, act politic ce se adresează nu electoratului, ci politicienilor; nu este un program al partidului, ci un document programatic, ce analizează situația actuală și propune principii politice, care nu sînt nici pur liberale, nici pur creștin-democrate. La Congres se va pune problema aderării, din punct de vedere ideologic, la acest document, care va reprezenta doctrina partidului nostru.

BRINDUȘA NICOLAE

POLITICĂ

Vadim — stropitorul stropit

Vadim există, pentru că interesul o impune. El — sau altul ca el — trebuia creat. O politică de centru e credibilă, numai dacă stînga și dreapta sînt credibile. Vadim insultă pe toată lumea, fiindcă așa se definește orice extremă, prin agresivitate. Cînd centrul — care e puterea — trebuie să nască o stînga și o dreaptă și să aibă, totuși, un control strict asupra lor, scoate în față poezii. Extremele conduse de poezii nu sînt niciodată autentice. Dreapta e închipuitul Vadim, stînga — halucinatul Păunescu. O extremă e autentică și, deci capabilă de acțiuni surprinzătoare, cînd e coordonată de fanatici, nu de închipuiți. Închipuiții sînt lesne de manevrat deoarece nu observă diferența dintre real și imaginar — sau o observă pînă într-un punct. Pînă în punctul în care e vorba de ei. Ei se cred reali cînd, de fapt, sînt rodul imaginației. Al lor, cînd e vorba numai de poezie — al altora, cînd e vorba numai de politică. „În jurnalistică — scrie Franco Zeffirelli în cartea ce istorisește turnarea filmului „Iisus” — în atîtea revoluții ale vremii noastre, îl văd insinuîndu-se pe Iuda, recunosc caracterul lui intransigent, excesiv de meticulos, sigur de el însuși, în stare de orice complot pentru a croi drum unei idei, fie și falsă. Îl întrezăresc peste tot, preluțind, unde intelectuali au manipulat politica ori încă mai manipulează politica, ideologia sau informația. „Există nenumărați Iuda, dar toți, mai devreme sau mai tîrziu, sînt condamnați să atîrce în șireagul propriilor lor orgolii”.

Vadim a declanșat două războaie — cu ungurii și cu evreii — amîndouă cu sfîrșit previzibil. Iar sfîrșitul nu e consecința acestor inițiative de om hărăzit să piardă, ci consecința unui al treilea război: născînd din primele: războiul contra tuturor. Vadim a fost stimulat să-i insulte pe unguri și pe evrei, lucru cu atît mai ușor de făcut cu cît poetul Vadim e foarte sensibil la linguaeală. A fost suficient să i se spună că e singurul în stare s-o facă. Ce nu i s-a spus e că el va fi singurul care pierde. Și nici ce pierde. Războiul lui Vadim cu ungurii și evreii a fost un remarcabil serviciu adus puterii, numai că acesta trebuia — la un moment dat — controlat de putere. Extremismul e ceva cu care astăzi națiunile negociază: eu îl domolesc pe al mei, tu îi domolești pe ai tăi. Domolirea lui Vadim se putea face doar prin înălțarea lui într-o funcție care, prin protocolul ei strict, impune decență. Deci, Vadim trebuie, de acum înainte, să se poarte decent. I-au fost confiscate războaiele cu ungurii și evreii; obiectul atacurilor sale, ca poet, a dispărut. Vadim nu mai are dușmani ci simpli

Sergiu Cunescu despre social-democrația din România

• PAC-ul își caută identitatea: liberalism sau creștin-democrație

— Stimată dle Cunescu, ca președinte al PSDR, singurul partid care continuă tradiția social-democrată, acum, cînd social-democrația este în ascensiune în toate țările democratice, ce părere aveți despre partidele care-și revendică această titulatură pe baza unor programe confuze?

— În adevăr, există unele formațiuni care nu sînt democratice, sau au un trecut dubios și vor să-și spele numele, adoptînd denumirea de social-democrate pentru a-și acoperi prostul renume sau incompetența. Sînt mai multe și nu avem nici o legătură cu ei. De altfel, din punct de vedere electoral, ele au fost eliminate la ultimele alegeri.

— Dar și unele partide importante cochetează cu social-democrația, nedefinindu-și clar poziția (ex. FSN-ul).

— FSN-ul reprezintă o altă situație. Acesta reprezintă azi

aripa reformistă a fostului FSN, care are unele persoane de valoare și care, în momentul de față, este în căutarea unei identități în spectrul politic consacrat. Este știut că astăzi există, în cadrul FSN, două curente: un curent este pronunțat liberal și un curent care ar vrea să tindă spre social-democrație. Noi urmărim cu atenție evoluția FSN-ului, cu care avem relații normale, de la partid la partid. În orice caz, FSN-ul nu poate fi considerat ca făcînd parte din aceeași categorie cu acele formațiuni așa-zis democratice, de care am vorbit înainte.

— Credeți că se poate pronostica o eventuală apropiere (chiar integrare) a FSN-ului de (către) Convenția Democrată din România?

— Această problemă nu se poate pune. Convenția este o alianță între partide cu doctrine precis diferențiate. Conven-

ția nu este un partid unic, iar valoarea ei constă într-o unitate în diversitate, pentru că ea cuprinde valori politice consacrate pe plan european, de la social-democrație pînă la liberali.

— Sintetiți de părere că și PAC-ul tinde spre social-democrație?

— În cadrul Convenției există 3 curente clare și diferențiate: **social-democrație, creștin-democrat și liberal**. Doar PAC-ul este cel care-și caută identitatea și plasamentul politic, cu două tendințe: spre liberalism și spre democrația creștină. Viitorul formațiunilor politice care s-au născut după revoluție, fără să fi avut antecedente politice reale, este acela de a se canaliza încet pe cele trei curente fundamentale.

BOGDAN CARA

giilor și priceperilor tuturor celor care au lucrat și nu mai lucrează în Securitate. Odată cu regrouparea tuturor specialiștilor în onoare (fosta U.M. 00755), demnitate (U.M. \$), democrație (U.M. 00082 — Aripa Jilava) și Adevăr (U.M. cabinetele 1 și 2) România va fi lichidat definitiv cu trecutul și se va orienta tranzitiv spre viitor. A făcut oare cineva socoteala cît am pierdut noi în acești trei ani în care atîtea grupe au stat neregruate?

Ion Hristu, aripa frîntă a lui Vadim

Cum P.R.M.-ul scutură și el din aripi, cîrînd vom vedea și fulgi. Deputatul de Constanța al partidului revistă, șarpe crescut la sînul plin de lapte al lui Vadim, încearcă să formeze „un grup de rezistență pentru a da coerență luptei pentru democratizarea partidului”. Fiindcă e vorba de democratizare, trebuie apelat mai întîi la O.D.D.A. Apoi, dat fiind că s-a înființat un grup de rezistență, e nevoie de bazuci, șanțuri, cazemate. În fine, atacul trebuie început cu televiziunea, unde Vadim are o secție de „conferințe de presă zilnice”. După

care urmează lovitură de grație: delegarea lui Iuliu Furo pentru o vizită de lucru prelungită în județele Harghita și Covasna. Dar numai după ce va termina de apărut la Strassbourg drepturile românilor mari.

Crin Halaicu, primul agricultor al Capitalei

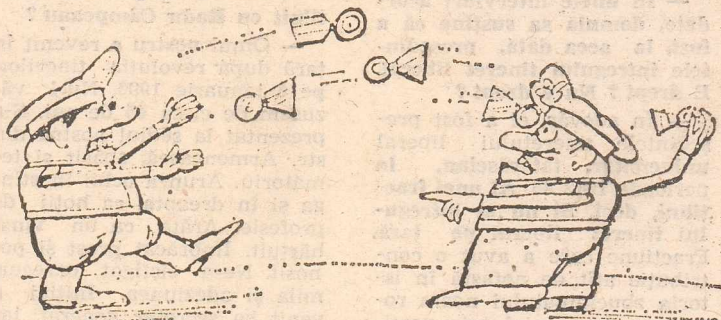
După ce a rezolvat toate problemele mari ale Bucureștiului — urmînd ca problemele mijlocii, mici și plictisitoare de mici să fie rezolvate de adversarii politici — liberalul Halaicu se duce la Mogosoaia, să-și lucreze cu bratele și cu mîntea, de la oraș și safe, moșioara atribuită domniei sale „la cerere” de Dan Claudiu Tănăsescu, prietenul lui Vadim. Astfel, către seară, miniștri de azi și cei de ieri, poziția și opoziția, liberalii și fedesenii vin să dea la sapă la Mogosoaia, sub privirile prostitute ale tîrînilor care, aș-

teptînd să-și primească ogorul, iau aminte la osînda domniilor. Dacă n-ar mai munci la pămînt nici domnii Mărculescu. Oancea și Halaicu ar trebui să trăim numai din importuri de grîu. Cîste lor, plușari de tip nou! Rușine tîrînilor!

Strada cu nume oribil

Într-o povestire, Caragiale vorbește de nevasta unui primar, „infatigabila silfidă” a unui bal de binefacere. O oribilă greșală de tipar a nenorocit un gazetar: infatigabila silfidă! În amintirea acestui moment, probabil, primăria Capitalei a păstrat, alături de numele altor străzi „intrate în tradiția orașului” (precum Prășilei, Bălțiței, Diditei, Rămășagului) și numele de față al unei vechi ulicioare: Silfidelor. De fapt, au mai rămas și alte nume oribile: Burghiului, intrarea Sulea, Precocității.

TUDOR OCTAVIAN



adversari. O masă de adversari, din care nu răsare nici un nume și nici un chip cunoscut. Nimeni n-a cîștigat vreodată un război contra tuturor.

Dar Vadim e poet. El nu realizează că procesul de la Ploiești e întocmit să dureze cît va dura Vadim. Unul din primele filme mute se chema „Stropitorul stropit”. Vadim e stropitor stropit. E simplu de știut ce se va întîmpla cu el de aici înainte. Fiindcă Vadim nu a insultat selectiv. Prin felul lui de a fi, prin modul în care concepe relațiile cu cei apropiați, viața de partid în partidul său a însemnat o permanentă agresiune. Vadim a născut partidul, iar partidul îl va mîncea pe Vadim. Un cofetar îmi spunea că o foaie de plăcintă trebuie întinsă astfel încît să nu înceapă să crape. Cînd crapă, crapă peste tot. Partidul lui Vadim e foaia de plăcintă care crapă peste tot. Chestiunea cu ungurii e pe cale să se aranjeze — chestiunile cu ungurii nu sînt niciodată aranjate nici de noi, nici de unguri. Chestiunea cu evreii e, de asemenea, pe cale să se lămurească — niciodată problemele evreiești nu s-au rezolvat la București. Iar chestiunea cu Vadim s-a aranjat definitiv: e parlamentar. Depinde de el să rămînă parlamentar toată viața — cu imunitate în războiul contra tuturor — sau să-și risipească șansa.

De aici înainte, oricît de viril va părea Vadim în politică, nimeni nu mai face afaceri cu el. Va fi folosit și abandonat. Pentru că s-a născut perdant. Putea să fie un cărturar — fiindcă are minte — putea să fie un Vadim, dar a schimbat vaca pe capră și capra pe o pungă goală. Tace chitic în președintele Senatului și scrie articole pe care nu e oportun să le semneze. În restul timpului, își scrie scrisori de dragoste pe care, citindu-le, le crede.

Nu mă bucur de eșecul lui Vadim. Numai un naiv se bucură la căderea adversarului. Gazetarul, ca să creadă și să impună idei, trebuie să creadă și să impună adversari. Pur și simplu îmi pare rău pentru Vadim. Rămîne breasla cu unul mai puțin și nu cu unul din cei care nu contează. Noaptea bună, parlamentarule!

TUDOR OCTAVIAN

EVENIMENTE MICI

STARE
CRITICĂ

Dl. prof. Traian Tomescu, membru fondator al PNL și al PNL-AT,

președintele Curții de Arbitraj și Conciliere a partidului:

„Deținem dovezi că Radu Câmpeanu este unealta Securității”

● „Sciziunea PNL a fost bine dirijată de sus!”
● „Tovarășa DINA CÂMPEANU a fost activistă remunerată de la PCR Sector 2 București” ● „Nevrind să coopereze cu Securitatea, Toma Câmpeanu, a murit în sărăcie și mizerie”.

● Fotbaliștii de la DINAMO mi-au adus o revistă, de la Paris, scoasă de Radu Câmpeanu și finanțată de către Securitate”. ● Nici la PNL și nici în satul său, Răzvad, oamenii nu-l vorbesc de bine ○



— Domnule profesor Traian Tomescu, în ce împrejurări l-ați cunoscut pe Radu Câmpeanu?

— Îl cunosc pe Radu Câmpeanu de aproape 50 de ani. A fost student, cu un an mai mic ca mine, la Facultatea de drept, promoția 1941. Coleg cu Florin Boițeanu, Danny Stănescu, Sergiu Deleanu, Onu Boambă, Gore Condruș și alții.

— În unele interviuri acordate, domnia sa susține că a fost, la acea dată, președintele întregului tineret liberal. E drept? Nu e drept?

— În adevăr, el a fost președintele tineretului liberal universitar, tătărăscian, în perioada 1942-45. Al unei fracțiuni, deci. Și nu al întregului tineret liberal pe țară. Frațiune care a avut o contribuție atât de nefastă în istoria zbuciumatului neam românesc. În special prin participarea lui Gută Tătărăscu, la semnarea Tratatului de pace de la Paris. Cu mîna proprie a semnat cedarea Basarabiei, a Bucovinei, a Ținutului Herței de Sus, precum și cedarea Cadrilaterului. La mijloc a fost o trădare de țară și de neam, pe care ulterior comuniștii, români, dar, mai ales, neromâni, au salutat-o triumfalist.

— Cu diverse prilejuri, în mass-media, dl Radu Câmpeanu se declară un fervent continuator al liniei Brătianu în partidul liberal...

— Este o minciună! Un a-front adus marelui om politic liberal. Acest aspect ține mai mult de furt, de rapt. O uzurpare batjocoritoare este la mijloc. Figura asta miroase puțin a cod penal (art. 208 și urm. și art. 240). Cui i-a furat dreptul de succesiune? În primul rînd, celor din familia Brătienilor, Vintilă și Ioana Brătianu. Apoi, lui Ion I. Brătianu și, în mod special, lui René Radu Polierat. Toți liberali de bună structură și de fidelă credință. Dl Polierat, prin genealogie, este liberal încă de la înființarea PNL, la 24 Mai 1875.

— Anii au trecut, dle Traian Tomescu...

— Așa e, anii au trecut, dar au rămas urmele... Regimul totalitar a lăsat urme adânci în viețile noastre risipite. Nu am fost membru de partid. Am fost dat afară din avocatură. Și am avut mult de suferit. Dar nu mă plîng. Am 73 de ani. N-au să-mi ia caii de la bicicletă.

— Bun. Și cum v-ați reîntilnit cu Radu Câmpeanu?

— Omul nostru a revenit în țară după revoluția tinerilor, pe 6 ianuarie 1990. Nu-l văzusem de circa 45 de ani. S-a prezentat la sediul nostru din str. Armenească, spășit și temătoriu. Arunca ochii în stînga și în dreapta, ca hoții de profesie. Arăta ca un vinat hărțuit. Imbrăcat prost și ponosit. Ne-a cîștigat oarecum mila și adeviunea. Inițial a venit ca secretar general, iar ulterior, prin manevre de culise, oculte, găunoase, a devenit președintele partidului.

„Radule, ai innebunit?!”

— Nu l-ați „mirosit” că...

— Prima dată l-am suspectat noi, membrii fondatori, că face un joc murdar, duplicitar și poate triplicitar, pe data de 28 ianuarie 1990. Știți, cu ocazia celebrei demonstrații din Piața Victoriei. Dlor Iliescu, Brucan, Mazilu, Roman, Stănculescu et. comp. cred că le țîția... La orele 17, nici mai mult, nici mai puțin, Radu Câmpeanu ordonă să ne retragem din Piața Victoriei. „Radule, ai innebunit?!” l-am întrebat. „Lasă, că știu eu ce fac”, a răspuns cu lehamite. Și a știut. El și alții ca el. Retragerea opoziției din Piața Victoriei a fost primul signal al politicii sale aservite noii puteri instalate pe seama singelui tînăr, nevinovat. Au urmat alte semnale, la fel de grave.

— Care ar fi ele, dle profesor Tomescu?...

— Faptele sale ulterioare,

mirșave și subversive, au dovedit exact ce eu le spuneam amicilor mei, iar ei mă socoteau un sclerarat. S-a dovedit că aveam dreptate. În totul. Radu Câmpeanu a fost anume pus să spargă opoziția. Păi, ce fel de opoziție făcea dl Câmpeanu, cînd avea în Guvernul FSN 4 miniștri?! Ce fel de opozant era, cînd parlamentarii liberali votau în același cor cu fesenistii? Cu excepția unui singur și frumos deputat, Dan Lăzărescu...

„Tovarășa Dina Câmpeanu a fost activistă plătită”

— Inițial a fost în opoziție...
— Dacă a fost în opoziție, ce fel de opozant a fost cînd a semnat, fără crîcnire, toate hotărîrile Senatului, inclusiv aceea imundă de a nu înlesni observatori naționali la alegerile legislative și prezidențiale?!

— De aici și sciziunile din rîndul partidului liberal...

— Normal că de aici. În primul rînd, a început alungarea celor tineri din sediul aflat pe strada care poartă numele fondatorului partidului liberal. Au fost alungați Dinu Patriciu, Călin Tăriceanu, Gelu Netea, Radu Cojocaru, iar mai apoi și alții. I-a dat afară în cel mai pur stil comunist! Cine nu e cu mine este împotriva mea! I-am reproșat tăios: „Radule, nu e bine ce faci”. Sediul a rămas pustiu. Minerii, conduși de securiști, au ocolit sediul PNL unde se afla Radu Câmpeanu! (?) Dar metoda era exact ca la PCR Sector 2 București, unde ilustra sa consoartă a avut privilegiul să păstorească mulțimi.

— Cum?! Dna Dina Câmpeanu? Despre ce fel de păstire e vorba?

— Tovarășa Dina Câmpeanu, consoarta dlui Radu C., a fost activistă plătită, scoasă din producție, la PCR Sector 2. Deci, iată cine conduce mișca-

rea liberală de la noi: un colaborator și un simpatizant al securității, avînd soția activistă de partid roșu. Dar despre colaborarea dlui Câmpeanu aș prefera să vorbim ceva mai la vale, cînd vă voi arăta și aceste trei dosare speciale.

— Ce alte greșeli socotiți că a făcut dl Radu Câmpeanu?

— Greșeli, ziceți? Mă faceți să rid! Totul e regizat. Totul e premeditat. Ieșirea PNL-ului din Convenția Democratică este o pată cît se poate de murdară pe conștiința lui. Nu e doar treaba lui Radu Câmpeanu, ci e treaba întregului partid. 6 organizații județene nu au vrut să-i urmeze sfatul. Dar la sugestia dlui Ion Iliescu (era la un pas să-l ungă prim-ministru!), maurul și-a făcut datoria. A spart „Cheia”, deci, opoziția! Cum, la alegerile prezidențiale a mers cu UDMR-ul, iar ulterior întoarce foaia?! Prea e cusută cu sîrmă ghimpată!

— Poate că a avut și unele motive personale să iasă din Convenție...

— Treaba lui personală nu ne privește pe noi, membrii fondatori și credincioși, statornici al partidului. Sigur că a avut și un motiv personal. În Convenție nu era vioara întâi; nu era „number one”. În Convenție sînt oameni de primă mîna, de mare calibrul intelectual și moral. În fața lor se simțea mic și în inferioritate. Dar de rele și belele este bun. Să destrăm opoziția care a făcut să tremure din rîrunchi toată suflarea comunistă din țară, e ceva pentru un servent. Un Nae Catavencu al zilelor noastre. Procentul de sub 1 la sută din electorat, obținut la ultimele alegeri, reflectă această stare de fapt. Dnii Coposu și Rațiu au cîștigat în simpatii, pe cînd Radu Câmpeanu dimpotrivă.

„Revista scoasă de Radu Câmpeanu la Paris era finanțată de către Securitate”

— Mai e și problema cu Regele Mihai...

— Asta le întrece pe toate. Să inviți tu pe Regele Mihai I să candideze pe post de președinte bolșevic, e scandalos și imoral! În orgoliul și vanitatea sa, Radu Câmpeanu este în stare de orice. Realmente, de orice.

— Dle profesor Traian Tomescu, am părăsit un subiect pe drum. Vorbeați de colaborarea lui Radu Câmpeanu cu securitatea...

— Dle Sălăjan, pagina din revista „Flacăra” nu face decât să confirme ceea ce noi știm de mult. Eu însuși am scris în presa postdecembristă despre acest aspect (în special în cotidianul de seară „Libertatea”, dar nu numai).

Gravele acuzații publice făcute de românii din diaspora de la Paris n-au primit nici un răspuns din partea sa, așa cum n-am primit nici eu. Diaspora de la Paris i-a publicat o confesiune către securitate. Și aceasta a rămas fără răspuns. Răspunsul dat în „Flacăra” este jenant. Nu e la obiect.

— Pe ce vă bazați cînd faceți asemenea afirmații tăioase?!

— Fotbaliștii de la „DINAMO” mi-au adus o revistă de la Paris, BIRD, scoasă de Radu Câmpeanu și finanțată de către fosta securitate ceaușistă. Dl. prof. dr. Dorel Vișan i-a alus acuzații publice deosebit de grave în presă, dar nu a răspuns. Priviți aceste trei dosare. Sînt declarații ale oamenilor. Acuze directe ale membrilor fondatori ai partidului. După datele pe care le deținem, rezultă clar că Radu Câmpeanu este unealta securității și că a avut sarcina expresă să dezmembreze opoziția! Și să slăbească cel mai puternic partid din opoziție.

— Dle prof. Traian Tomescu, riscați să vă dea în judecată...

— Abia aștept. Abia așteptăm. Și nu e vorba doar de „cooperarea” de la Canal. Ci și de cooperarea ulterioară cu securitatea. Avem dovezi. În 1968 Radu Câmpeanu și-a dat adeziunea la securitatea comunistă și ceaușistă, în timp ce fratele său, Dumnezeu să-l ierte, Toma Câmpeanu, refuzînd aceste „servicii”, a murit în sărăcie și mizerie. Un astfel de om cu bube în cap, cu pete negre în viața civilă, politică, a candidat, cu imens tupeu, la președinția României. Pentru serviciile aduse puterii, am aflat că va fi numit ambasador într-o țară occidentală.

— Ce e de făcut, ce se întreprinde pentru unitatea mișcării liberale, pentru consolidarea partidului liberal, de frumoașă tradiție istorică?!

— Pe 19-21 februarie a.c. vom discuta exact această problemă spinoasă, a uniunii liberale. În acest context generos, propunem tuturor partidelor cu vederi și programe liberale (PNL, PNL-AT, PNL-CD, PAC, brătienisti, monarhiști, regaliști, republicani etc.) să coopereze cu noi. Să realizăm acea uniune liberală, aceea opoziție puternică, stabilă, credibilă atât în interiorul cît și în exteriorul țării.

— Cum va fi posibil viitorul PNL în condițiile noi create?

— PNL trebuie să redevină ceea ce inițial a fost. Un partid politic puternic și stabil, un for de dezbatere democratică a ideilor novatoare. Este spre binele țării și al generațiilor tinere, care vin foarte puternic și bine instruite. Vreau să spun că viitorul este al tinerilor.

Interviu realizat de
DORIN SĂLĂJAN ■

CINE A UCIS-O PE ROXANA?

• Poliția e pe urmele unui „logodnic” cu păr castaniu și mustață

Piriul Dimbu este unul din cursurile de apă pestilențiale ale orașului Ploiești. Adâncimea lui nu depășește cîteva degete. Există un loc, între podul de piatră, care mărginește abatorul și puntea de lemn, care desparte două țăgării; aici adîncimea apei este ceva mai mare. În apropiere, un bărbat tuciu și mustăcios, cu un cojoc bleu și căciulă țărănească de „astrahan”, șade pe vine, adîncit într-o contemplare calmă a realității. Privirea lui tristă este fixată cu indiferență pe camionul cu „bretele” metalice de protecție din care se descarcă, la rampa abatorului, porci. Nimeni nu bagă în seamă pe nimeni. O fată cu unghii mov vinde mici.

Aici, sub un soare de iarnă, poate la fel de blind ca și cel de acum, undeva, în apropierea locului marcat de bărbatul așezat pe vine, a fost descoperit, în dimineața zilei de 13 ianuarie a.c., cadavrul Roxanei Ștefania Moraru. Fata avea numai 19 ani și era virgină. Cauza morții ei: axfixie prin înec. Pe ceafă, cadavrul poartă urme care probează efortul unui agresor de a ține victima cu fața sub apă; nasul este învințit, o echimoză urită apare pe partea stîngă a bărbiciei, urechea stîngă este sfîșiată (cerceul smuls).

După confruntarea cu părinții și bunicii victimei, s-a constatat că îi lipseau Roxanei: canadiana, căciula, geanta, un lăntic, o brătară, un inel, doi cercei desperechiați și cerceji din urechi, toate din aur. Înainte de a merge mai departe, trebuie să spunem că absolut toate informațiile prezentate în acest articol nu sînt luate de la Poliție, deși această instituție este cu siguranță cea mai îndreptățită să le ceară. Am făcut trei încercări de a lua legătura cu cei care conduc ancheta, toate esuate.

Nu credem în poliști

Prin intermediari, așadar, am aflat că, alături de cadavrul Roxanei, erau excremente umane „proaspete”. Părinții Roxanei ne-au spus că, înainte de a pleca să ridice bijuteriile de care a fost ținută, de la un atelier specializat, situat în zona Gării de Sud, fata și-a ajutat bunicul infirm (pareză) să facă o plimbare. Roxana locuia de mai bine de o lună la bunici, de teama țăganilor din cartierul unde domiciliul împreună cu

părinții, cu un frate și o soră.

În momentul în care eu am ajuns la domiciliul familiei Moraru (Ploiești, str. Mărășești, nr. 4, bl. 16-3B, et. 3; ap. 9), pe holul blocului respectiv, copii de vîrstă fragedă jucau... barbut! Dl. Gabriel Petcu, un vecin, ne declară că a refuzat să permită celor doi copii ai săi să răspundă invitației Poliției, pentru anchetă. Dînsul este foarte îngrijorat de proliferarea violenței, a crimei și a infracțiunilor și își mărturisește suspiciunea cu privire la capacitatea poliției de a răspunde exigențelor momentului, profesional și moral. Bunicii Roxanei se tem că destăinîndu-mi cîte ceva din ceea ce știu despre împrejurările dispariției și morții nepotei, vor avea de suferit represalii din partea poliției. Părinții fetei mi-au lăsat impresia că pur și simplu comit o îndrăzneală destăinîndu-mi ceea ce știu!...

Civilul de la camera 28

Decesul victimei este aproximativ în jurul orei șase, în dimineața zilei de miercuri,

13 ianuarie 1993. În aceeași zi, la ora 11, tatăl Roxanei se afla la sediul Poliției municipiului Ploiești, pentru a anunța dispariția fetei. Roxana plecase de la bunici la ora 14, cu o zi înainte, avînd ca țintă — cum am mai spus — atelierul de bijuterii de la Gara de Sud. Cum ea nu s-a întors la bunici (unde locuia) și nici la părinți nu a ajuns, familia s-a alarmat și a hotărît să-i anunțe dispariția. La Poliție, dl. Moraru este îndrumat de la ghișeu ofițerului de serviciu la camera 28. Aici, este întîmpinat de un domn polițist în civil, căruia dl. Moraru nu-i cunoaște numele și gradul. În loc să-i înregistreze declarația, civilul îi povestește cu cinism cum fetele de vîrstă Roxanei „dispar” în Turcia, Italia sau Franța, minate de un dor nestăvilit de aventură. Dl. Moraru pleacă de la Poliție îndurerat și contrariat, fără să-și fi atins scopul pentru care venise. Purtarea stranie a „civilului” de la camera 28 face ca abia sîmbătă (după patru zile), niște poliști cu fler, umblind prin Obor cu o poză a cadavrului, să întîlnească un cunoscut al Roxanei, care a identificat-o. Tot sîmbătă, în jurul prînzului, bunicii fetei primesc vizita anchetatorilor conduși la cei doi bătrîni de soția fostului patron al Roxanei (fata a lucrat, o scurtă perioadă de timp, la un mic restaurant privat, situat în apropierea locuinței bunicilor). De la bunici, poliștii ajung la părinți și urmează confirmarea tragediei. Dl. Moraru află că nu mai trebuie și nici nu trebuia să-și caute fata în Turcia, ci chiar la Poliție (în momentul în care el venise să declare dispariția, cadavrul fetei era deja descoperit!). La confruntarea făcută — abia



Roxana (în fotografie, în dreapta) pe vremea cînd era elavă

luni, 18 ianuarie — de către căpitanul Zecheru, între tatăl fetei și civilul de la camera 28, acesta din urmă a încercat să se eschiveze. „Ai fost dumneata la mine?” „Am fost, îi răspunde dl. Moraru. Vă spun și ce mi-ați zis. Ați deschis un caiet în care erau înregistrate disparițiile și mi-ați spus: uite, cîte cazuri am!” „Dacă o scriai acolo, o identificam mai devreme”, concede dl. Zecheru. „Știi cum e cu cazurile astea”, se scuza civilul.

Cercul bănuților

• „Cam mulți prieteni, la vîrsta ei” (cpt. Zecheru) • „Mărul este frumos pe dinafară” (nea Victor, fostul patron — replică la afirmațiile vecinilor privitoare la cumințenia Roxanei) • „Maria se poartă urît cu mine”, spunea Roxana, pe cînd lucra la nea Victor, cu puțin timp în urmă (Maria este soția patronului și este vecină cu bunicii fetei — n.n.) • Oamenii din cartier se exprimă acid cu privire la moralitatea patroanei: „S-a bătut și cu țăgarii”, mi-a spus cineva. „Din gelozie ar fi pus s-o omoare (pe Roxana — n.n.), pentru că era mai tînără”. • „De mine nu scapă”, afirmație făcută de Cristi (țigan tînăr, cu orgoliu etnic, vecin cu familia Moraru) la adresa Roxanei; amenințarea citată avea un caracter erotic. • „Dacă vreți bătaie, vă dau eu bătaie cu ursari”, provocare lansată de Cristi lui Maghiță și Stelu (tot țigani), care voiau să o ia pe Roxana „cu japca”. •

Maghiță și Stelu au vrut să o ia „cu japca” întîi pe Isabela (altă fată din cartier). • Ștefan, fratele Roxanei, se teme de ei, pentru că „umblă în bandă”.

Logodnicul fantomă

„Roxana, ai grijă de tine”, i-a spus victimei Luiza (14 ani), ultima oară cînd s-au văzut. Tatăl Luizei se teme pentru ea, așa cum se temeau și părinții Roxanei pentru copilul lor. Luiza e frumoasă și candidă, dar farmecul ei copilăresc cedează cu încetul celui feminin. Cristi (țiganul) a început să „se intereseze” de ea. O scurtă înfruntare a și avut loc între el și tatăl Luizei.

De la Luiza am aflat portretul celui care, pe „soptite”, este considerat în cartier suspectul numărul unu. „Este înalt, cu părul castaniu, pieptănat pe spate, are mustață, stă în Mihai Bravu, are mașină și-l cheamă Eugen. Roxana a zis că se mărită cu el. Îl cunoaște și Cristi, i-am văzut dînd mina”. Nu știm dacă pînă la data redactării acestui material poliștii au făcut cunoștință cu Eugen.

Într-un scurt, prea scurt schimb de replici între mine și unul dintre anchetatori, pe holul Poliției municipiului Ploiești, acesta ezita între supoziția de crimă și cea de sinucidere. Poate că nu am eu o figură prea inteligentă, dar semnele violenței pe cadavru vorbesc de la sine. Ce vrea, de fapt, anchetatorul?

MARIAN MARIN ■

O muzică bună, o cafeluță și gata... violul

Frizerul Iuga Constantin, zis și „Cornel”, abia a implinit 22 de ani, în 12 octombrie. Petrache Marian, tovarășul său de aventuri galante și, acum, coleg de „reculegere” la Jilava, împlinise aceeași vîrstă încă din februarie; era un meseriaș priceput (galvanizator), era căsătorit și îl aștepta acasă și o fetiță (în paranteză și în trecut, o ghicitoare: cîți ani va avea ele-va Mădălina Petrache, fiica inculpatului, cînd tatăl ei se va întoarce, spășit, de la „studii”, dacă acum nu este decît în grupa mijlocie, la grădiniță? Răspunsul — în final, cînd veți afla hotărîrea instanței!).

Să revenim, însă, în 24 iulie 1990 Iuga Constantin. „Cornel”, îi dă o întîlnire aparent nevinovată Silviei O., la ora 18. Fata cedează insistențelor — cunoscîndu-l pe tînărul frizer de peste doi ani — și vine la locul și ora

fixate. Urmează obișnuitele tertipuri de incitare a năvîității („o muzică bună, o cafeluță, stăm doar de vorbă, ca între amici și atît!”), Iuga Constantin avînd deja în buzunar cheile locuinței lui Petrache Marian. Aici stau puțin de vorbă în trei, sînt schimbate amabilități și banalități, pînă în momentul în care, Petrache Marian își cere, politicos, permisiunea să se retragă în sufragerie să citească ceva. Abia atunci își dă seama fata că se afla într-un... dormitor!! Iuga C. nu are vreme de pierdut, trece la propuneri concrete, fata îi aruncă argumentul suprem al oponentei sale: este virgină. După prima palmă se succed și celelalte, apoi o pocnitură scurtă, fata e dezbrăcată cu forța și violată. Spre a o convinge că e recomandabil să stea liniștită și să nu se opună, Iuga C. îi servește fetei, drept amenințare,

„pastila” cu violența deosebită a celui „de dincolo, care preferă relațiile anormale și, dacă îl chem, nu scapi!”. Actul doi: Petrache Marian intervine, pozează cîteva minute în salvator, oferă victimei un halat, protecție ș.a.m.d. Apoi... Scurtînd narațiunea, o violează și Petrache Marian, după care pleacă la părinți, unde locuia cu... soția și fiica. Iuga C. o violează a doua oară pe Silvia și pleacă împreună...

Faptele sînt dovedite curînd și recunoscute, urmează răsplată cuvenită, la Jilava: 4 ani și jumătate Iuga Constantin, 4 ani Petrache Marian. Timp de gîndire!

...Dar, să nu uităm răspunsul la ghicitoare: Mădălina va fi elevă într-a III-a și va avea 8 ani.

DINU
TEHODORESCU-CĂLNÎȘTE ■

EXTERNE

KIM IR SEN, MIRCEA SNEGUR ȘI UNIREA

Un nobil bogat este pe punctul de a-și dezmoșteni nepotul din cauza mai multor păcate ale acestuia din urmă. Însă, la o licitație, nepotul refuză să vândă portretul unchiului, fiindcă ținnea foarte mult la el, și acest singur gest îl reabilitează total în ochii bogatei rude, care, la orice argument relevând defectele nepotului, răspunde invariabil: „Da, dar n-a vrut să vândă portretul meu!” Și dezmoștenirea nu mai are loc. Asta se întâmplă într-o piesă de Sheridan. Dar îl privește și pe Kim Ir Sen.

Despre păcatele mastodontului comunist de la Phenian s-a scris enorm. El are, însă, și un merit foarte mare, despre care nu s-a prea scris: este unionist. Nu știu dacă națiunea coreeană și istoria îi vor ierta toate vinovățiile cu argumentul: „Da, dar s-a pronunțat și s-a zbatut mereu pentru unire!”, mai curînd nu se va întâmpla așa, dar meritul este merit. Și Kim nici măcar nu pune Sudului condiții ideologice: să-și păstreze, spune el, fiecare orînduirea lui, numai să ne unim. Poziție care ar putea constitui o bază reală pentru reunificarea Coreii. Iar dacă acest lucru nu se realizează în momentul de față este pentru că nu vrea Seulul, care consideră că nu este pregătit să suporte o așa povară uriașă. Iată ce scria, legat de această problemă, ziarul polonez „Rzeczpospolita”: „Phenianul încearcă să stabilească relații bune de vecinătate cu Seulul, dar se teme de penetrarea de acolo a ideilor democratice. Dialogul are loc totuși, și efectul lui a fost încheierea unei înțelegeri de neagresiune și colaborare între cele două state coreene. Phenianul vorbește de unificarea celor două state pe principiul coexistenței a două sisteme politice, separat guvernate. Seulul nu se grăbește însă cu unificarea, știind că ar trebui să plătească un preț mare, mai mare decît Bonnul după unificarea cu R.D.G. Deosebirea între Sudul și Nordul peninsulei este mult mai pronunțată decît era între cele două state germane în momentul reîntregirii. Coreea de Sud sugerează că în etapa actuală cel mai important este să se stabilească relații economice și să se unifice familiile despărțite de o graniță artificială trasată».

Spre deosebire de Coreea de Sud, România, chiar dacă are ea însăși probleme economice foarte grele de rezolvat, chiar dacă sunt și la noi mulți adversari ai Unirii (care susțin că n-ar mai trebui să ne cheltuiem banii și sudoarea noastră pentru nevoile altora), poate și este dispusă să înfăptuiască reîntregirea. Se opun însă alții. Mai întîi, se-nțelege, cei de la Kremlin și reprezentanții lor de la Tiraspol. Dar și unii tovarăși de la Chișinău, în frunte cu Mircea Snegur.

În presa română s-au auzit din cînd în cînd, ultima oară acum câteva zile, voci că ar trebui să-i menajăm pe Snegur și pe ai săi, ca să nu-i supărăm, să nu-i irităm, să nu-i călcăm pe bătători și mai rău să stricăm decît să dregem. Adevărul este că noi, ziaristii români, l-am protejat pe Snegur, el s-a bucurat din partea noastră de un statut privilegiat, n-am dat de pămînt cu el cît ar fi meritat, chiar după ce și-a dat oromo pe față și ne-am lămurit cu toții cu cine avem de-a face. Însă președintele de la Chișinău duce națiunea română din umilință în umilință. Acum, iată, suntem, în ceea ce privește ideea de reîntregire a țării, în urma și a coreenilor și deci în coada coșurilor. Printre urmările celui de-al doilea război mondial a fost și ruperea în două a patru țări: Germania, România, Vietnamul, Coreea. Două dintre ele s-au reunificat. Am mai rămas noi și coreenii. La aceștia din urmă problema e doar de timp. Nu însă și la români.

Între Chișinău și Phenian distanța este destul de mare, dar, cu puțin efort, ea poate fi parcursă fără dificultăți. Cu totul altfel stăm cînd e vorba de atitudinea față de națiune a celor aflați, în cele două capitale, în fruntea piramidei. Aici distanța este astronomică. La Phenian nimeni nu și-l inchipuie pe bătrînul Kim străduindu-se să păstreze „suveranitatea și independența” Coreii de Nord printr-un C.S.I. cu Beijingul. Pe cînd la Chișinău... Să nu le pese oare deloc basarabenilor că portretul „străbunilor” noștri este oferit spre vânzare la talciocul din Moscova pe un preț de nimic?

ION D. GOIA ■

Independență și privatizare

Era limpede încă de la sfîrșitul anului trecut că sfida-re lansată de MIRCEA SNEGUR în legătură cu organizarea referendumului va în-cinge la maximum spiritele în interiorul și în exteriorul parlamentului de la Chișinău. Ce a urmat știm: demisia proeminentă la vîrfurile legisla-tivului. Demn de reținut tra-tamentele politice ale demis-ionarilor. Ele atestă că dom-nul președinte al Republicii privatizează prin... decrete și pe sprinceană, că și-a promo-vat în guvern ginerele, că fiul domniei sale este rezident pe Broadway, că de gogonate scutiri de impozite beneficia-ză veri, nepoți și fiii ai dîn-sului, că... ● Premierul ungar JOZSEF ANTALL pune punc-tul pe i într-un interviu ful-minant acordat cotidianului Financial Times. Dînsul se plînge și deplînge, critică și cere ajutor, demască și sfîșie urma de prudență pe care o mai manifesta cabinetul de la Budapesta: „Ungaria se consi-deră înșelată. Occidentul a luat Ungariei două treimi din teritoriu, apoi a azvîrlit țara pradă ocupației sovietice, iar acum nu îi mai pasă... 400 000 de maghiari din Voivodina sînt amenințați cu purificarea et-nică. În timp ce 2 milioane din România și alți 600 000 din Slovacia au ajuns în punctul de aprindere a tensiunilor”. Tensiunile ca tensiunile, dar dacă la Budapesta se stabilește punctul de aprindere, în-seamnă că Bosnia devine (în perspectivă controlată) un mi-

zilie! ● Întrucît între CEHIA și SLOVACIA singurul bun rămas comun este frontiera, s-a hotărît să se grăbească și divorțul monetar. Coroana ce-hoslovacă a dispărut. Au apă-rut, în schimb, coroana cehă și coroana slovacă. Rata de schimb este de 1 la 1, scor nul și unic în raport cu celelalte, care vor fi, net, în favoarea Cehiei. În felul acesta, coroa-na va deveni ruda amărîtă a coroanei. ● La ATENA s-a decis demararea unei ample ofensive de expulzare a imi-granților clandestini. Ei sînt aproape o jumătate de milion. Bineînțeles, românii viguroși nu puteau lipsi din această armată a disperării ● După scandalul imens furnizat de

niolă. ● Palestinenii au res-pins oferta israeliană de a re-patria un sfert din grupul expulzaților aflați în „țara ni-mănui” pe creștele libaneze. În consecință, americanii sînt obligați să preseze Tel Aviv-ul în continuare, chiar dacă Ara-fat le-a făcut-o tuturor și s-a iăsat, recent, decorat de Sa-dam Hussein cu ordinul „Ma-ma tuturor bătațiilor”. ● Pe capul „inamicului nr. 1 al so-cietății columbiene”, PABLO ESCOBAR, s-a pus o recom-pensă de 7 milioane de dolari. Patronul cartelușului de la Me-dellin continuă să se țină de șotii: ultima sa „promenadă” prin Bogota s-a soldat cu 21 de morți și 70 de răniți. Deși țeastă lui Escobar a depășit toate bursele polițieneste cu-noscute, nici unul dintre apro-piații săi nu s-au decis să-l scoată la mezin. ● Cancelarul KOHL a aflat, la Strasbourg, tranziția nenorocită din est. El s-a adresat Occidentului cu o înțelepciune retroactivă: „Ar trebui să vedem de cît timp am avut noi nevoie pen-tru a crea un sistem democra-tic, înainte de a critica țările din Europa răsăriteană”. Asta cam așa e. ● JAPONIA a a-vertizat SUA în legătură cu pericolitatea eventualei sus-pendări a clauzei națiunii ce-lei mai favorizate de care be-neficiază China. La Tokio s-a înțeles mai repede decît la Washington că vîltoarea ar fi Hong-Kong-ul, ceea ce ar în-curca noi și importante ape...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

matrapazlicurile Partidului Socialist Italian, un alt partid socialist de anvergură a în-trat în același colimator. Este vorba de Partidul Socialist Muncitoresc Spaniol, aflat de un deceniu la putere. Încrimî-narea de corupție în legătură cu o afacere de 1 miliard de dolari (afacerea „Siemens”, firmă germană care și-a ad-judecat sistemul de electrifi-care a unui tren de mare vi-teză) a zgîlțit din toate în-cheieturile scena politică spa-

Vești din Olimp

Proba de laborator de la Davos

• Bun. Și mai departe?...

DAVOS este o stațiune al-pină din Elveția, care sinteti-zează în stil elvețian paradu-sul turistic. Aerul este tare și complet nepoluat, peisajul este ras, tuns și frezat, cînd dul-ce, cînd dramatic, hotelurile și vilele strălucesc orgolios, totul are farmec, nivel, stil. S-a creat în această casă, futurologică pentru o bună parte a lumii și tradițională pentru altă mică parte a ace-leiași lumi, obșnuința ca, în prima parte a anului, să se înfîlească aici o elită repre-zentativă. Lideri politici, li-deri economici, lideri de opi-nie și corifei sever selectați din zonele cu impact semni-ficativ asupra publicului vin la Forumul Economic Mondial, pentru a analiza, a chibzui și a dialoga pe marginea mer-sului economic al omenirii.

Deși sînt prezenți prim-mi-nistri sau, chiar, președinți, su-medenie de miniștri sau con-ducători parlamentari, la Da-vos nu se iau decizii. Doar se tălăfăsuiește înalt, retorica po-liticianistă neavînd ce căuta aici. Fiind mai degrabă un la-borator decît o tribună, FEM merită să fie luat în serios.

Si anul acesta sesiunea de la Davos s-a detașat prin aplombul profesional al me-sajelor, prin pragmatismul mesajelor, care, vrînd-nevrînd, au și o coloratură politică. Premierul rus, Cernomirdin, a reținut atenția prin propu-nera unui troc: Rusia va adopta o legislație de prote-jare a investitorilor, iar aceș-tia se vor arăta recunoscători, reeșalonînd datoria externă a fostei URSS. Cîteva plutoane de stai nuci și medii au cerut

celor șapte mari industriali-zați să lase expectativa de o parte și să scoată economia mondială din marea stagnare. Astfel, riscul unui seism eco-nomic global este iminent. S-a mai vorbit despre aroganța SUA și tendințele de a trans-forma Atlanticul într-o barie-ră mai degrabă decît într-o punte de cooperare. Pericolul izolaționismului american, mo-bilizat în ultima vreme de un torenț de discriminări și obtu-rări a fost un subiect-vedetă. În sfîrșit, a atras atenția punctul de vedere german, care a subliniat oportunitatea unei „împărțiri echitabile a poverilor”, în paralel cu „ana-liza comună a cauzelor pro-blemelor”. În privința ulti-mului punct, toată lumea pare să fie de acord. Mai rău se stă la împărțirea poverilor, fapt complet nesurprinzător.

Bineînțeles că dinamita bal-canică nu putea lipsi din acest top de discuții savante. Ea este și economică și politică. Și la Davos, Milošević și, în general, politica sîrbească, au stîrnit un patos polemic tra-dițional. Eventualitatea unui război balcanic s-a scenarizat cu asiduitate, iar „laborato-rul” elvețian s-a transformat, în dezbaterile pe acest su-biect, într-o confortabilă groa-pă cu lei. Pericolul e prea mare și pozițiile prea diva-gante pentru a se putea discu-ta la rece, cînd covoarele deja tremură sub tălpile ono-rabililor participanți.

Pînă una-alta — s-a conve-nit — lumea se mișcă între recesiunea vestului și tranzi-ția dramatică a estului, am-bivalenta criză fiind inflama-tă de linia războaielor locale. O linie intermitentă, dar asi-duă. Bun. Și mai departe?...

RADU BUDEANU ■

RADU BUDEANU ■

Lumea alunecă în vacarm

Sufocarea în fașă a ediției a doua a „furtunii deșertu-lui” nu merită să creșească o iluzie. Saddam Hussein nu se va cumînti și nu va demis-ionă. Desenul conflictului ră-mîne deschis. Americanii, la rîndul lor, nu vor putea da înapoi. Armistițiul este pur formal și reprezintă un gen de recreație pe care și Croația și-a permis-o cîteva luni bune. La momentul oportun, mitralierele au început să mîrșie, tunurile să-și facă treaba far paramilitarii să-și revină la acel „vivere peri-colosamente”, care înainte de cel de-al doilea război mon-dial era un slogan, iar după o vreme un mod de viață.

Faptul că în jurul „Krainei jerbele de foc se încrucișează frenetic era de așteptat. Fosta Iugoslavie și-a adjudecat cu o ostentație singurească prio-ritatea în topul craterelor mondiale. Zăpăceala de aco-lo e de-abia la început. Nu este de mirare nici că încrin-cenarea azero-armeană ia proporții și că Azerbaidja-nul închide lumina și căldura în Armenia. Dinamitarea con-ductei naționale de gaz este unul din tertipurile asasine de care istoria acestor ani va fi plină. Fac referiri la un conflict sau altul, sau la ten-siuni pe cale să devină con-flagrații regionale, din dorin-ța de a sublinia că atunci

cînd marginile se inflamează riscă să se încingă și miezul. Cîteva decenii războaiele marginale, locale au înfestat lumea neagră sau galbenă și, în cel mai rău caz, lumea arabă. Europa rămîne o oază soporifică, silențioasă. „con-gelată” cu dexteritate. Azi lucrurile s-au schimbat.

Ceea ce rămîne demn de tot interesul este creșterea nervozității politice în Europa centrală și un regim de va-luri sociale permanente în cea occidentală. De la xeno-fobia violentă la proliferarea crimei organizate, Apusul a început să se miște numai în parametri de tensiune. Inves-tirea președintelui Havel s-a

făcut în condiții de vacarm mitocănesc, radicalii nați-onaliști s-au luat la bătaie cu restul spectrului politic, iar comuniștii au urlat în stilul anilor '50. Învolburarea de la Praga, considerată capitala estică a blajinătății politice, este un semnal. Fortificarea graniței cu Slovacia, în ve-derea stopării aflului de slovaci, este al doilea semnal. Vinurarea, la Budapesta, a problemei ungarilor din Slo-vacia, al treilea semnal.

Semnalele ar putea conti-nua. Numai că eu le enumăr. dumneavoastră le consemnați și Europa alunecă mai depa-rtate în lipsa totală a discernă-mîntului de a se salva.

În sec. XX soldații sirbi au primit ordin să violeze în masă

EXTERNE

60.000 de femei din Bosnia au fost victime. 35.000 sînt însărcinate. Se nasc „copiii urii”

Aflăm, în fiecare zi, din toate mijloacele de informare interne și internaționale, că nu departe de noi, în țara vecină, altădată mult invidiată, se petrec lucruri ce par ieșite dintr-un coșmar al lumii. Ceea ce se întâmplă în Bosnia este monstruos, oribil. Sate incendiate, spitale bombardate, mii de orfani rătăcind pe drumuri, prizonieri scheletici în lagăre. Dar armata sîrbă, în campania ei de teroare împotriva populației bosniace, nu se oprește aici. Ea violează, murdărește, în fiecare zi, sute de femei musulmane, pentru a le determina familiile să-și părăsească satele, casele. 60.000 de femei și fete au fost violate, umilite în văzul tuturor! Pentru o musulmană, așa cum sînt majoritatea bosniacelor, violul este o rușine absolută. În ochii unui musulman, o femeie violată este vinovată și

decî exclusă din societate. Multe dintre ele au fost repudiate de către soți sau abandonate de logodnici. În plus, teama de represaliile sîrbilor le reduce la tăcere. Calvarul lor este dramatic. Cui să se adreseze?

Consecința acestor fapte monstruoase: 35.000 de femei violate sînt însărcinate. S-au născut deja 5.000 de copii, numiți „copiii urii”. Soarta lor este imposibilă. Mamele nu vor să-și păstreze și, pe măsură ce se nasc, ei sînt plasați în orfelinate. Copiii urii sînt o tristă realitate a traumatismelor pe care le-au suportat mamele lor, înrolate cu forță în borborele armatei sîrbe, care folosește această „strategie” ca pe o veritabilă armă de război.

Traducere și adaptare
ELENA GRECESCU ■

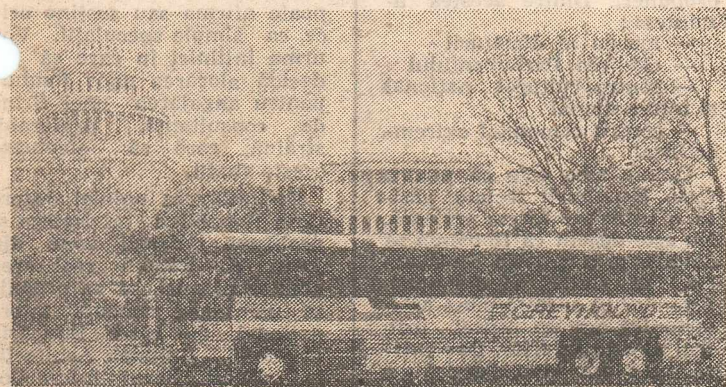


Nu mai poftiți în vagoane

Luați „Ogarul cenușiu”

• Greyhound circulă nonstop și e ieftin

Au trecut aproape 20 ani de la apariția frumoasei cărți a lui Romulus Rusan, *America ogarului cenușiu*; el povestește acolo cum s-a folosit de acest mijloc de transport (autobuzul) foarte ieftin, care circulă în Statele Unite de peste 60 de ani. Tocmai fiindcă este de departe cel mai convenabil mijloc de a te deplasa, în special pe distanțe mari, l-am folosit și eu; pentru prima dată, în urmă cu trei ani; anul trecut, am apelat din nou la Greyhound, călătorind timp de o lună de-a lungul și de-a latul acestei întinse țări. Deoarece în ultima vreme tot mai mulți români ajung în S.U.A. și pentru că între timp au intervenit unele modificări importante în „funcționarea” sistemului de transport cu „ogarul cenușiu”, cred că pot fi interesante și chiar de folos ultimele informații.



• Cu acest tip de autocare poate călători oricine, dar prețul diferă, fiind în avantajul străinilor, decî al celor care nu sînt cetățeni SUA.

• Biletele se cumpără de la autogările orașelor mari și nu trebuie rezervate din timp; ele pot fi valabile timp de 4 zile, o săptămînă, 15 zile, o lună.

• Regimul biletului este asemănător cu cel al unui bilet în circuit pe calea ferată de la noi; cu deosebirea că nu ai nici o restricție de traseu, număr de opriri, direcții sau perioadă de sedere într-un oraș; cu el se poate călători pe întreg teritoriul țării; firește, numai cu autobuzele companiei și pe traseele acesteia; acolo unde se folosesc alte companii, se face mențiune expresă.

• Biletul este valabil și pe unele segmente din Canada.

• Pentru fiecare zi de prelungire a biletului se plătește o sumă de 20 dolari, dar perioada nu poate fi mai mare de 5 zile, iar biletul extins trebuie cumpărat o dată cu cel „principal”.

• Autocarele sînt foarte confortabile și dotate cu tot ce este necesar unei călătorii lungi, mai puțin instalație TV sau Video; în autocar este interzisă muzica provenind de la aparate personale, dar poți asculta la aparatul propriu, dacă ai instalație „în surdina”.

• Indiferent de valoarea conținută în bagaje, compania nu este răspunzătoare — în caz de pierdere din vina ei — decît pentru suma de 250 dolari, cu care te compensează după o procedură foarte complicată. Din momentul reclamației, compania își ia un termen de 15 zile pentru a recupera bagajul pierdut sau rătăcit.

• Prețul pentru un bilet de 30 zile era, în 1992, de 325 dolari; pentru 15 zile — 250 dolari; pentru 7 zile — 170.

• S-a introdus un nou sistem de bilet valabil 4 zile, dar numai de luni pînă joi; el costă 100 dolari.

• În Canada se poate călători cu biletul Greyhound numai pe tronsoanele Seattle — Vancouver, Fargo — Winnipeg, Boston/New York — Montreal și numai pe rutele canadiene ale companiei. Înainte se putea călători peste tot în Canada, cu excepția tronsonului Sudbury — Calgary, pentru care trebuia să plătești în plus 50 dolari!...

• Nu se fumează în autobuz, nici măcar în ultimele trei rînduri de scaune; înainte, acolo era permis fumatul.

• Greyhound circulă nonstop, zi și noapte; în general, este bine să ajungi cu o jumătate de oră înainte de plecare, mai ales din cauza formalităților cu bagajele.

• Pe traseu se fac pauze de 10—20 minute la fiecare 200—300 kilometri, iar după 500—700 km se face o pauză de o oră, de obicei pentru masă; atunci, de regulă, se schimbă șoferii. În general, șoferii sînt foarte bine pregătiți profesional (majoritatea sînt de culoare!) și au un comportament civilizat, dar ferm; nu fac concesii de nici un fel.

C. CHIFANE-DRĂGUȘANI ■

Prudența oportunistă a Cotrocenilor în problema Basarabiei

ii taxează pe cei ce vor unirea
drept „capete înfierbîntate”

• Analiztii unguri sînt mai îndrăzneți

Ori de cîte ori, devine cazul să se exprime public în problema Basarabiei, dl. președinte Ion Iliescu dă drumul la o bandă pe care sunt înregistrate cîteva fraze-șablon de care ni s-a acrit: să nu ne grăbim, să nu ne pripim, să nu forțăm lucrurile, să le lăsăm să se desfășoare normal (citește: de la sine, cum o da Dumnezeu), acum nu suntem pregătiți, sînt dificultăți economice de ambele părți, mai tirziu, o să mai vedem ș.a.m.d. Nu altfel a procedat dl. Iliescu deunăzi, cu prilejul recentului interviu a-

cordat unui „oarecare” Viorel Roman, „consilier la Universitatea din Bremen” (care consilier, în treacăt fie spus, a formulat niște întrebări de Gigă, adică n-a făcut tot timpul decî să-și ridice mînea dlui Iliescu). În plus, dl. Iliescu a aruncat un pietroi în geamul celor care militează pentru o unire cît mai grabnică: „La noi, unele capete înfierbîntate, căutînd să dezvolte o retorică în jurul acestei chestiuni, nu numai că nu ajută, ci din contră, complică lucrurile”.

Văzînd martiriul românilor

din Transnistria, precum și vi-rajul spectaculos al președintelui Snegur către frații din C.S.I., este clar că imobilismul Bucureștiului este nu numai păgubitor, ci și deosebit de periculos. Ieșirea din acest imobilism este vitală pentru națiunea română.

Aș vrea să reproduc, în continuare, opinia dr. Kardos Gábor, jurist maghiar de drept internațional, publicată cu o lună în urmă în ziarul „Magyar Hirlap”, sub titlul „Pentru u-nificarea României și a Moldo-

vei se așteaptă doar un climat internațional favorabil”: „Este imposibil de spus cînd este de așteptat unirea României cu Moldova, dar este improbabil că marile puteri să oprească acest proces. Cele două state încearcă acum, prin pregătiri diplomatice îndelungate, să studieze perspectivele. Diplomația română a început să pregătească unirea, în primul rînd prin intermediul ambasadelor sale în străinătate, la cîteva luni după căderea lui Ceaușescu. (Ea încearcă să învețe din experiența germană. R.F.G. a menținut în permanență în actualitate problema reunificării). România «nouă» va ajunge în raporturi speciale cu Rusia și Ucraina, datorită modificării granițelor și a minorităților. Marile puteri încearcă, în primul rînd, să aplaneze conflictele interne din C.S.I. și nu doresc conflicte noi nici cu Moscova și nici cu Kievul. În orice caz, în aproape toate domeniile continuă pregătirile, respectiv activitatea politică în vederea reunificării. Dar con-

ducerile celor două țări vor trebui să ajungă la înțelegere în probleme fundamentale, cum sînt forma și ritmul unirii. Apoi, cele două țări își vor declara voința de a se uni, conform reglementărilor constituționale interne. Ele nu așteaptă decî condițiile internaționale propice, respectiv climatul politic general favorabil și apoi, în scurt timp, vor putea realiza unirea României cu Moldova”.

Să-și propună, oare, Bucureștiul și Chișinăul mult mai puțin decît cred specialiștii unguri că se poate realiza? De ce? Deocamdată, în intervenția politologului maghiar se găsește mai multă transparență, mai multă informație, mai multă claritate, mai mult curaj și mai mult bun-simț decî în toate luările de cuvînt ale dlui Iliescu (fiindcă despre cele ale președintelui de la Chișinău e bine, pînă una-alta, nici să nu mai vorbim) în problema reunificării României.

ION D. GOA ■

CE DESTINAȚIE I-AȚI DA MAMUTULUI DIN CENTRUL CAPITALLEI?

• *Ecouri la serialul nostru; consemnăm opiniile unor personalități politice*

Arh. IULIAN PĂDURE
consilier al ministrului
lucrărilor publice
și amenajărilor teritoriale

— Ce aveți de declarat despre ancheta FLACARA privind Casa Republicii?

— Îmi place să constat că și ziariștii sînt interesați de soarta acestui monstruos edificiu...

— În viziunea dvs., ce întrebunțare ar putea avea Casa Republicii?

— Acest edificiu a fost gândit să reprezinte, prin volum și amplasament, imaginea a totputerniciei PCR. El reușește să creeze o covârșitoare iluzie depresivă, evidențiind neta inferioritate a omului în fața monumentalului absurd. Reabilitarea întregii zone trebuie făcută astfel încît ansamblul ce va lua naștere să fie de înaltă ținută artistică, ultramodern, compatibil cu arhitectura unor celebre Capitale europene.

Există două tabere decise să hotărască soarta Casei Republicii: specialiștii (arhitecți, ingineri, sociologi, specialiști în urbanistică și amenajări teritoriale) și politicienii. Eu cred că adevărata rezolvare a problemei trebuie să satisfacă ambele tabere. Oricum, eu îi prevăd o destinație publică. Lucrările trebuie continuate în măsura în care bugetul național va reuși să pună la dispoziție sumele necesare terminării construcției. Cred că pagubele înregistrate prin degradare și prin dispariția unor obiecte prețioase (candelabre, lambriuri, feronerie prețioase) sînt imense.

Un calcul efectuat la nivelul anului 1992 arată că ar fi necesară o sumă de 15 miliarde de lei pentru terminarea construcției. Tot anul trecut, a fost alocată o sumă de 200 milioane lei numai pentru conservarea și întreținerea anumitor părți din obiectiv.

Demararea oricărui program de reabilitare a zonei se va face numai după soluționarea legislativă și practică a situației terenurilor. Programul „București 2000”, inițiat de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajărilor Teritoriale, va cuprinde și organizarea și desfășurarea unui prestigios concurs internațional de arhitectură, pe baza unei tematicii și a unor studii de fezabilitate foarte bine întocmite, care va avea ca obiectiv și Casa Republicii.

În concluzie, vă prezint propunerea unui prestigios arhitect, prof. Jean La Bertonnière, de la Facultatea de Arhitectură UP6 din Paris, exprimată cu ocazia expoziției „Starea orașului”, desfășurată la sala Dalles în '90: parcellarea terenurilor din jurul Casei Republicii în anumite loturi. Fiecare parcelă să fie repartizată unui stat european, care să realizeze o construcție specifică. Aceste edificii moderne ar urma să înconjoare monstrul, să-l ascundă privirii. Zona ar fi ast-

fel transformată într-un Centru Internațional de Afaceri și Socio Cultural“.

ION DIACONESCU
prim-vicepreședinte al PNTCD

— Ce ar trebui făcut, după părerea dvs., în privința Casei Republicii?

— Casa Republicii nu este o problemă de natură politică, ci administrativă, gospodărească. Trebuie ca arhitecți, economiști, ingineri să studieze la ce anume se pretează această construcție, cîți bani mai sînt necesari pentru întreținere măcar, dacă nu pentru încheierea lucrărilor.

Casa Republicii este un capital foarte valoros. Nu trebuie lăsat în paragină, ci să i se găsească o utilizare mai bună. Imensele spații interioare se pretează foarte bine pentru birouri. Aici ar putea să fie sediile unor ministere, al Parlamentului.

STELIAN TĂNASE
vicepreședinte PAC

— Ce „soartă” îi doriți Casei Republicii?

— Cea mai potrivită întrebunțare pentru Casa Republicii este aceea de bazar. Să nu i se dea o singură destinație, mai ales una oficială. S-ar putea amenaja grădini suspendate, bănci, săli de expoziție, terenuri de tenis, teatre, sere, parcuri, să i se dea VIAȚĂ. O instituție oficială ar fi un copil născut mort!

prof. dr. arh.
SANDU ALEXANDRU
rectorul Institutului de Arhitectură „Ion Mincu“

— Ce aveți de spus despre ancheta FLACARA privind Casa Republicii?

— Cunoșc preocuparea revistei dv. M-ati „contactat” și pe mine anul trecut...

— Ce soartă îi prevedeați acestui „monument”?

— Din Casa Republicii se poate face orice altceva decît o funcție reprezentativă a statului. Indiferent de spațiile interioare, ce pot tenta în acest sens, clădirea este extrem de urîță, relevînd ignoranță arhitectural-stilistică, fiind, deci, total nepotrivită pentru a deveni un simbol reprezentativ al României. Ea există, este o absurditate să se creadă că ea va dispărea din existența orașului și, ca atare, prezența ei exterioară trebuie estompată, topită în textura înconjurătoare.

IULIAN CREȚU
viceprimar al Capitalei

— Ce părere aveți despre Casa Republicii?

— Soarta Casei Republicii nu-mi este indiferentă. În 22-23 decembrie 1989, am parti-

cipat la alungarea unui grup de „revoluționari”, care veneau să incendieze monstrul ceausist. Interiorul clădirii l-am vizitat pentru prima oară în ianuarie 1990, împreună cu un grup de 50 de arhitecți din Occident. Atunci, un profesor francez mi-a spus că-și dă seama de ce sîntem săraci: pentru că nu știm să ne apreciem propriile noastre valori.

Este un adevăr pe care trebuie să-l judecăm cu grijă. Aceste clădiri, construite prin munca și genialitatea oamenilor noștri — „luînd bucățile de piine de la gura copiilor” — trebuie valorificate la maximum, introducînd în ele viața, existența în care să se regăsească demnitatea, cinstea și mîndria poporului român. Casa Republicii nu trebuie transformată în nici un caz în circumă, cazino... Ea trebuie să devină un centru de interes internațional, care, valorificat inteligent și eficient, poate să aducă însemnate cîștiguri culturale, spirituale.

DINU PATRICIU
vicepreședinte al PNL-AT

— Ce impresie v-a făcut ancheta FLACARA privind Casa Republicii?

— Ați pornit-o bine dacă i-ați „anchetat” pe Beldiman și pe Ascanio Damian...

— Ce întrebunțare ar putea avea, în viziunea dvs., Casa Republicii?

— Casa Poporului a fost un vis demont al unui paranoic, care, ca toți bolnavii de această malădie, atunci cînd n-au putut să se războiască, au construit. Lipsa ei de funcționalitate, precum și costurile imense care se exprimă și în costurile imense implicate de folosirea ei zilnică, o fac imposibil de terminat cu mijloacele noastre de astăzi. După părerea mea, trebuie luate măsuri de conservare strict necesare, închisă și uitată de ea pînă cînd vom avea cu ce și pentru ce să o terminăm.

Oricît de radicală ar părea această soluție, ea este singura rațională și acordă respectul cuvenit muncii miilor de „sclavi” ce au ridicat-o.

Valoarea arhitecturală este rodul culturii, megalomaniei unui dictator avînd cam aceeași mentalitate cu proaspătul înbogătit, care, la sfîrșitul secolului trecut, comanda arhitectului alcătuirii eclectice, cu o vagă descendență neoclasică, pline de amorași, floricele, bazaconii stilistice fără nici un sens plastic. Ar trebui scrisă istoria colegilor arhitecți (cu excepția debilizilor profesional, care, mai bine de un deceniu, s-au transformat în curea de transmisie a dorințelor „șefului”), ce au încercat, cu multă muncă și suflă, să scoată ceva mai bun din această aberație.

Doar costurile implicate de terminarea lucrărilor ar duce la un preț pe metru pătrat util pentru folosirea spațiilor de birouri de circa 2,5 ori mai mare decît al unor spații similare de birouri construite

din nou. Această situație rezultă din faptul că raportul între suprafețele efectiv utile și cele de reprezentare (săli, saloane, galerii, culoare) este net în defavoarea primelor. Pentru alte funcțiuni (loisir, de exemplu), calcule simple ar duce la rezultate și mai dezavantajoase. Este o construcție destinată reprezentării și nu pentru a fi funcțională. O putem compara cu o piramidă egipteană.

Ideea, stupidă economic, că ar putea fi găsit un grup de investitori care să termine construcția, nu poate să biruite decît un suflă de artist. Nicăieri în lume nu umblă „cîinii cu covrigi în coadă”, iar un maharadjah indian, un prinț arab al petrolului nu se va muta niciodată pe dealul Arsenalului de pe malul Dîmboviței.

**CAIUS TRAIAN
DRAGOMIR**
senator FSN

— Ce soartă credeți că ar trebui să aibă Casa Republicii?

— A existat pe masa mea, în calitate de secretar de stat la Departamentul Informațiilor, un dosar al Casei Republicii. Odată cu instalarea guvernului Stoiljan, investigațiile respective n-au mai fost continuate.

Au existat, atunci, multe propuneri. Dintre acestea amintesc:

- muzeu al dictaturii
- clădirea Parlamentului
- centru cultural național și internațional
- centru comercial extrem-oriental.

Opinia mea este că pentru Casa Republicii trebuie găsită o utilizare foarte serioasă. Nu este decent ca România să devină, prin această construcție, un simbol al dictaturii. Este clar că această piesă arhitectonică are un aspect urît, mai ales în interior. Dar există, nu-i așa, și o estetică a urîtului. La Cattania, în Sicilia, am vizitat o clădire foarte frumoasă, într-un stil baroc, din perioada mussoliniană, care își dobîndise de fapt, o frumusețe... istorică. Alt exemplu: clădirea Operei Române, acum 15 ani, a decepționat amaric întreaga intelectualitate, prin urîtenia sa. Acum, deși nu este deloc mai frumoasă, a devenit un... monument. Deci, într-un oarecare viitor, această clădire va reflecta nu numai amintirea unui regim demențial, ci toată existența noastră din acea perioadă.

În concluzie, accentuez ideea că această construcție trebuie tratată cu toată seriozitatea, nu în batjocură. Sugestia mea este că ar fi foarte potrivită pentru un centru cultural, iar Parlamentul își poate comanda un alt sediu.

COSTEA HARITON
arhitect-șef al Capitalei

— Care credeți că trebuie să fie soarta Casei Republicii?

— În prezent, Casa Republicii se află în patrimoniul Camerei Deputaților. Problema găsirii unei soluții depinde de hotărîrea pe care o va lua Parlamentul în legătură cu viitorul construcției. Consiliul Local al Primăriei Municipiului București, împreună cu reprezentanți ai Uniunii Arhitecților și ai Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajărilor Teritoriale, a purtat discuții, în repetate rînduri, cu dl. Adrian Năstase, cu alți membri ai Camerei Deputaților și ai Senatului și chiar cu dl. prim-ministru Nicolae Văcăroiu, atrăgînd atenția asupra pericolului luării unei decizii pripite, nefundamentate de o analiză a stării construcției în acest moment, a uriașelor fonduri care sînt necesare pentru finalizarea sa (peste 120 miliarde lei), ce ar însemna utilizarea Casei, consumurile de energie electrică, apă caldă, apă rece, gaze naturale, plus armata de personal necesar întreținerii.

Data fiind această situație, au demarat, în paralel, două studii privind soarta Casei Republicii. Primul se referă la folosirea ei ca sediu al Parlamentului, dar terminarea și întreținerea sa ar greva bugetul statului și, deci, buznarul contribuabilului. Al doilea se referă la demararea unor lucrări interioare, care să asigure funcționalitatea spațiilor.

Pînă atunci, orice individ poate afirma sau susține orice, ca simple speculații. Vom urma întîlniri în care să decidă alocarea unor fonduri pentru angajarea unei firme de consultanță, preferabil străină, care să efectueze aceste studii.

Definitivarea opiniei despre Casa Republicii ar dezlega și problema întregii zone din jurul ei. Pentru realizarea acestor planuri, se va organiza un mare concurs internațional, de către Primăria Capitalei, Uniunea Arhitecților și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajărilor Teritoriale, la care deja și-au anunțat participarea arhitecți celebri pe plan mondial ca: de exemplu: englezii Rob Krier, Terry Farrell ș.a. Acest concurs ar permite o analiză obiectivă asupra locurilor care pe noi ne încarcă de amintiri dureroase și ar fi în afara oricărui ingerințe politice. Mai mult, aceste personalități din lumea arhitecturii ar atrage grupuri de investitori, ar face o publicitate imensă Bucureștiului, ne-ar acorda prestigiu cultural. Toate marile capitale europene organizează asemenea concursuri pentru zonele lor importante.

Refacerea geometriei orașului, reșeserea zonei în mod inteligent, nu trebuie să fie o decizie politică. Actualul sediu al Parlamentului poate fi extins, iar spațiul pentru un hotel al parlamentarilor se poate găsi oriunde în altă parte...

Pagină realizată de
BRINDUȘA NICOLAE

FLACARA CONSILIER ECONOMIC

Acceleratul de Berlin nu oprește în Mizil

Se pare că autoritățile au dat „verde” fixing-ului care, iată, a început să crească într-o zi cît alții într-un an, antrenînd întregul sistem economic într-o cascadă de schimbări, latente deocamdată, dar care nu vor întârzia să-și arate efectele.

Între consecințele cele mai grave pe care le determină noua ofensivă de demolare a leului, cea mai gravă este scăderea dramatică a salariilor reale. Aproape sigur, unui fixing de 570 lei/\$ piața îi va răspunde cu un curs liber care va pivota în jurul nivelului de 1.000 lei/\$; un mic calcul arată că, la acest nivel al cursului, un salariu nominal net de 50.000 de lei lunar va face exact 50 de dolari, adică, un român va câștiga într-o lună exact atît cît câștigă un occidental („amărit”) într-o zi de muncă. Nu ne mai întrebăm cît români vor fi plătiți într-adevăr cu 50.000 de lei — salariu net — pe lună, pentru că, dacă i-am aduna pe toți la un loc, nu credem că numărul lor ar depăși populația Mizilului. Și, între noi fie vorba, acceleratul de Berlin (via Breslau) nu oprește nici azi în gara sus-zisei urbe, chiar dacă demersuri — știm noi! — în „cestiune” se fac de pe la 1900 încoace. Ei, asta e!

Fără să mai discutăm motivele și circumstanțele diverse care au menținut și mențin încă leul pe un prag de schimb sucra-evaluat în raport cu dolarul, ne vom referi, pe scurt, la unul singur dintre motivele pentru care, în pofida tuturor consecințelor, noi pledăm, totuși, pentru „eliberarea” cursului oficial al leului de sub tutela așa-ziselor licitații valutare: economia are nevoie de un etalon valoric real și, într-o economie de piață, acest etalon nu poate fi stabilit decît pe piață. Numai cu acest etalon real se poate interveni „in vitro” în așa fel încît efectele „in vivo” ale acestor intervenții să nu fie dezastruoase. Cu cît va întârzia declanșarea procesului de poziționare justă în piață a monedei naționale, cu atît mai dureroase vor fi „șocurile” viitoare ale reformei.

Renunțînd la „precauțiile” impuse de calculele politice, autoritățile monetare trebuie să-și asume responsabilitatea unei schimbări adevărate. „Pașii mici” încercați pînă acum s-au dovedit a fi nepotriviti.

MARCEL APOSTOLESCU ■

F.M.I. sprijină programul de reformă

Vineri, 5 februarie, la sediul Băncii Naționale a avut loc o întâlnire cu caracter „restrîns” a dlui Maxwell Watson, șeful misiunii Fondului Monetar Internațional (F.M.I.) în România și a dlui Mugur Isărescu, guvernatorul B.N.R., cu o „anume” parte a presei. Întîlnirea a avut ca scop declarat prezentarea și discutarea raportului delegației F.M.I. în urma vizitei de lucru efectuate în țara noastră.

Dl. Watson a precizat că vizita delegației pe care a condus-o se poate caracteriza în două cuvinte: aide-mémoire, căci acțiuni concrete n-au putut fi demarate atîta timp cît bugetul național n-a intrat, încă, în „atenția” Parlamentului și exercițiul financiar pe anul 1992 n-a fost, încă, finalizat. Etapa decisivă a colaborării cu F.M.I. se va derula, deci, începînd din a doua jumătate a lunii aprilie, după aprobarea bugetului național. În viziunea dlui M. Watson, România se confruntă în procesul tranziției cu trei mari probleme: reducerea inflației, stoparea declinului accentuat al producției și creșterea rezervelor valutare naționale, pentru reducerea vulnerabilității țării în aceste condiții. principalele măsuri ce trebuie

întreprinse, în regim de maximă urgență, sînt: realizarea unei protecții sociale eficiente, vitală, politic vorbind, pentru continuarea reformei și accelerarea ritmului privatizării întreprinderilor de stat, garanție a creșterii economice. Pentru prima măsură, F.M.I. promite tot sprijinul. În privința întreprinderilor, F.M.I. propune stîrpirea „răului” din rădăcină și închiderea, deci, a celor nerentabile. Pentru celelalte, ca modalitate de sporire a eficienței lor economice, F.M.I. propune o supraveghere bancară eficientă, forte și transparentă, cu diferența esențială că, în nici un caz, guvernul nu va repartiza resursele, nu va direcționa creditele. Trebuie creat un cadru financiar clar, un cadru al prețurilor ferm determinat de cerințele pieței, care să justifice fluxul de capital și de mărfuri. În privința reducerii inflației, F.M.I. propune o politică adecvată a dobînzilor.

Fără a furniza date concrete, dl. Watson a încheiat „ostilitățile” într-o notă optimistă: „Reforma în România este articulată și noi vom acorda tot sprijinul financiar pentru continuarea ei”.

BRINDUȘA NICOLAE ■

O conferință de presă la Guvern

Doamna purtătoare de cuvînt se încurcă în hîrtii

La respectiva conferință de presă, doamna Doina Jalea ne-a arătat cum, cu ocazia zilei de 26 ianuarie, guvernul nostru a reușit să depășească planul la legi, proiecte de legi, hotărîri și altele asemănătoare. Astfel am aflat că televiziunea va fi în continuare — chiar dacă numai parțial — bugetară, că una e să fii ministru sau senator și alta e să fii funcționar public, că se va pune monopol de

stat pe stupefiante și pe poker, că orice ar spune domnul Danielescu e părerea lui, dar tot guvernul are dreptate și multe altele...

Ca răspuns la timidele întrebări ale unor jurnaliști cum că „dom’le, nu se poate, trezăia cu barjele pe Dunăre și noi nu facem nimic, ca să spună americanii că tot noi sîntem de vină”, doamna purtătoare de cuvînt, ieșind dintre hîrțile în care se încur-

case cu rezoluția O.N.U. (în engleză) în mînă, ne spune că Poziția totdeauna a încercat căile diplomatice etc. etc., apoi ne-a tradus rezoluția, de ne-a încurcat mai rău decît era dînsa înainte și ne-a lăsat să plecăm cu convingerea că guvernul lucrează. Și nu lucrează, oricum, ci în interesul țării și al poporului.

ALEXANDRU ARION ■

Economia privită statistic

● La finele anului 1992, existau în economie 839 de regii autonome, 199 902 societăți comerciale cu capital privat și 7 885 de societăți comerciale cu capital de stat, 21 056 societăți comerciale cu participare de capital străin și aproape 200 000 de întreprinzători particulari (asociații familiale și persoane independente).

● Potrivit estimărilor, produsul intern brut (P.I.B.) realizat în 1992 a fost de 5 450 de miliarde de lei (cca. 11,9 miliarde de dolari), în scădere, în expresie valorică (prețuri comparabile), cu aprox. 15% față de P.I.B. realizat în 1991.

● Pe baza informațiilor disponibile, volumul investițiilor realizate în 1992 a fost de cca. 700 de miliarde de lei.

● Procesul tranziției a fost însoțit de o serie de fenomene negative. Șomajul, cu precădere în cea de a doua jumătate a anului, a fost în creștere, iar rata anuală a inflației s-a situat peste nivelul anului precedent.

● În pofida creșterii exporturilor, balanța comercială s-a încheiat cu un sold negativ, e drept, mai mic decît cel înregistrat în anul precedent

(938,0 mil. dolari, față de 1345,0 mil. dolari în 1991).

● Deficitul bugetar s-a ridicat la un nivel de 195,2 miliarde lei, reprezentînd cca. 3,6% din produsul intern brut.

● Producția industrială a fost, în 1992, cu 21,8% mai mică decît cea realizată în 1991. Comparativ cu anul 1989, producția industrială a scăzut cu 54%.

● Activitatea industrială din 1992 s-a mai caracterizat și prin subutilizarea capacităților de producție, nivelul de acoperire al acestora situîndu-se între 10 și 80% din potențialul lor real.

● Productivitatea muncii a înregistrat un regres accentuat, fiind în 1992 cu 13,8% mai mică decît în anul precedent (vedeți graficul prezentat).

● În agricultură, producția vegetală a fost afectată de faptul că din cele 9 300,7 mii ha suprafață arabilă, au rămas necultivate 391,6 mii ha (cca. 4,3% din total). În plus, producțiile medii la hectar s-au situat cu mult sub nivelul anului precedent. Deși se estimează o creștere a producției animaliere, livrările acestui sector la fondul de stat au scăzut, fiind cu 29,7% mai mici la carne, cu 24,0% mai

mici la lapte de vacă și cu 38,5% mai mici la ouă de pasăre pentru consum. Diminuarea producției agricole și a volumului de produse livrate la fondul de stat a condus la creșterea importurilor de produse agroalimentare. În 1992, s-au importat peste 1,1 mil. tone de grâu, 263,6 mil. tone porumb, precum și importante cantități de orz, cartofi, ceapă, produse lactate și carne.

● Ponderea cheltuielilor pentru produse alimentare în totalul cheltuielilor de consum ale populației a fost de 56,1%, în condițiile diminuării masive a consumului de mărfuri nealimentare și, în special, a consumului de bunuri de folosință îndelungată.

● În comerțul cu amănuntul, sectorul privat deține 44,9% din totalul vânzărilor (față de 21,9% în 1991), 40,7% din vânzările de mărfuri alimentare (17,2% în 1991) și 47,4% din vânzările de mărfuri nealimentare (25,1% în 1991).

● Economile bănești ale populației, evaluate pe baza depozitelor bancare, se situează, la finele lunii noiembrie, la un nivel de 308,4 miliarde lei, față de 258,8 miliarde lei în decembrie 1991.

● Comparativ cu luna octombrie 1990 (ultima înaintea declanșării procesului de liberalizare a prețurilor — n.n.), prețurile de consum au crescut în luna decembrie 1992, de 13,3 ori pe total, de 15,7 ori la produse alimentare, de 12,1 ori la mărfuri nealimentare și de 10,5 ori la servicii.

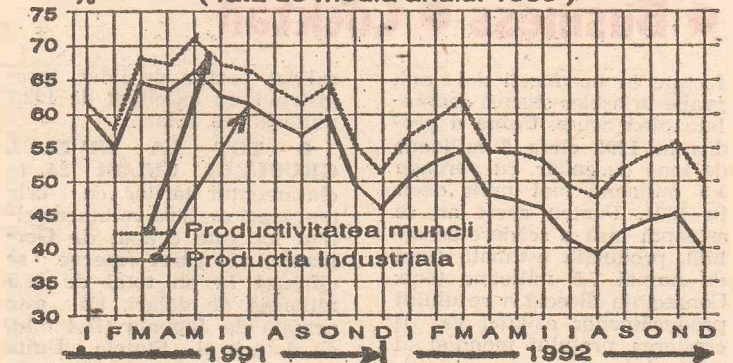
● Venitul salarial mediu nominal lunar net pe economie a fost de 19.756 lei, fiind cu 63,8% mai mare decît în 1991: creșterea salariilor a fost însă pe deplin „compensată” de creșterea prețurilor de consum, care au fost în 1992 cu 99,2% mai mari decît în 1991 (subl. n.). În comparație cu luna octombrie 1990 (știm de ce — n.n.), veniturile salariale medii nominale nete au crescut în decembrie 1992 de 9,5 ori, cele reale fiind în scădere cu 23,6% față de aceeași perioadă.

Încheiem aici această primă prezentare a datelor statistice provizorii privitoare la evoluția economiei românești în 1992, promițînd că vom reveni, pe larg, asupra subiectului.

OCTAVIAN NUTĂ ■

MARCEL APOSTOLESCU ■
(după Buletinul Statistic de informare publică nr. 12/1992, editat de Comisia Națională pentru Statistică)

PRODUCTIA INDUSTRIALA
SI PRODUCTIVITATEA MUNCII IN ANII 1991 SI 1992
(față de media anului 1989)



Acreditivă fantomă

Mai multe firme românești au primit acreditive de export din partea unor bănci necuprinse în lista băncilor corespondente ale Băncii Române de Comerț Exterior. Luînd act de acest „amănunt”, reprezentanța B.R.C.E. la New York a efectuat o serie de investigații, constatînd, în final, că niciieri în S.U.A. nu sînt înregistrate băncile An-

glo-American Banktrust și Barrington Bank.

Pentru a evita repetarea unor noi păcăleli, B.R.C.E. recomandă firmelor românești exportatoare să consulte serviciul specializat al băncii înainte de a se lansa în semnarea unor contracte, indiferent de „numele” și de reputația reală (sau presupusă) a partenerului de afaceri. (INFO B.R.C.E./ian. 1993).

Întreprinderile mici – sub amenințarea unor legi drastice privind impozitele

Gvernul de la Praga a fost nevoit să reconsidere proiectele legilor privind impozitele și asigurările naționale pentru sectorul privat, sub presiunea întreprinzătorilor. Acestia au amenințat că vor închide magazinele și că vor bloca străzile capitalei, în semn de protest.

Conform acestor proiecte legislative, asigurările sociale și naționale ar fi reprezentat până la 49,5% din venitul total realizat, ceea ce ar fi însemnat, practic, desființarea sectorului privat. De exemplu, un proprietar cu un profit lu-

nar brut de 10.000 de coroane ar fi rămas cu numai 5600 de coroane după aplicarea impozitelor respective, pe cind un angajat cu același venit brut lunar ar fi primit 7200 de coroane. Întreprinderile mijlocii cu un profit net între 500.000 și 600.000 coroane anual ar rămâne cu numai 250.000 coroane, ceea ce este ridicol.

Cu toate acestea, premierul ceh Vaclav Klaus afirmă că aceste legi n-ar fi dezastruoase și că ar reprezenta doar o modalitate de a-i pune la punct pe cei ce s-au îmbogă-

țit plătind impozite și cote de asigurare minime.

Proprietarii au păreri diferite. Cei mai ateciați par a fi micii întreprinzători, ce ar trebui să „doneze” statului aproape jumătate din profit. Oamenii de afaceri de anvergură și cu experiență consideră aceste impozite chiar rezonabile, ba mai mult, ca făcînd parte din afaceri.

Ivan Kocarnik, ministrul finanțelor, a admis că protestele sînt justificate, evident în anumite limite. De aceea, domnia sa chiar a angajat o echipă de experți care să

studieze, din nou, impactul cuantumului de impozitare asupra bugetului întreprinzătorului. Concluzia anchetei a fost următoarea: chiar eliminînd impozitele pentru sănătate și asigurări sociale, taxele pe venitul net ar fi exact aceleași.

Asociația Întreprinzătorilor propune ca impozitele pentru sănătate și asigurări sociale să se aplice profiturilor reinvestite. Aceasta ar însemna ca un întreprinzător particular să plătească impozite numai pe cheltuielile proprii.

Ca rezultat al tuturor studiilor, guvernul a hotărît înaintarea unui amendament care să reducă nivelul acestor cote de asigurare pentru anul următor. Conform amendamentului în cauză, baza pentru calcularea asigurărilor de sănătate se va reduce la jumătate, astfel încît aceasta să aibă aceeași valoare ca cea

folosită pentru determinarea contribuției la asigurări sociale. Deci, amendamentul propus va reduce la jumătate (24,75%) taxa pe venitul brut. Acest amendament afectează întreprinzătorii individuali și nu corporațiile.

Nivelul taxelor și impozitelor influențează bugetul statului, aflat deja într-un echilibru precar, mai ales că Fondul Monetar Internațional pretinde ca fondurile de asigurări sociale să se autofinanțeze.

Cu toate promisiunile politicienilor că taxele reprezintă doar un „râu necesar” în perioada tranziției, majoritatea micilor întreprinzători socotesc aceste proiecte de legi drept „un cuțit înfipt mișelește în spate” care le aplică, la un mod cît se poate de concret, o lovitură mortală.

BRINDUȘA NICOLAE ■

(după Prague Business Week)

Ungaria schimbă cursul reformei

Gvernul maghiar face pași importanți pe calca privatizării, în ciuda acerbilor critici referitoare la vânzarea în proporție prea mare către investitorii străini a întreprinderilor statului.

O nouă strategie de reformă a fost anunțată de dl. Csepeli Lajos, șeful Agenției Naționale de Privatizare, care a afirmat că Ungaria are o imensă nevoie mai ales de capital străin pentru a menține ritmul reformei. În 1992, contribuția capitalului străin la continuarea procesului de privatizare s-a redus la 70%, față de 80%

în 1991.

Procentul întreprinderilor de stat privatizate pînă în prezent este de numai 17%, ceea ce determină guvernul să adopte toate măsurile necesare pentru sporirea cuantumului capitalurilor atrase în finanțarea reformei, inclusiv a capitalurilor autohtone. Propunerea-cheie în acest sens o reprezintă „tichetele de credit”, care sînt asemănătoare cărților de credit „clasice” și care pot fi folosite direct pentru cumpărarea de acțiuni.

Dl. Csepeli a mai afirmat că această nouă strategie va a-

juta Ungaria să privatizeze mai mult de jumătate din numărul total al întreprinderilor de stat pînă în 1995.

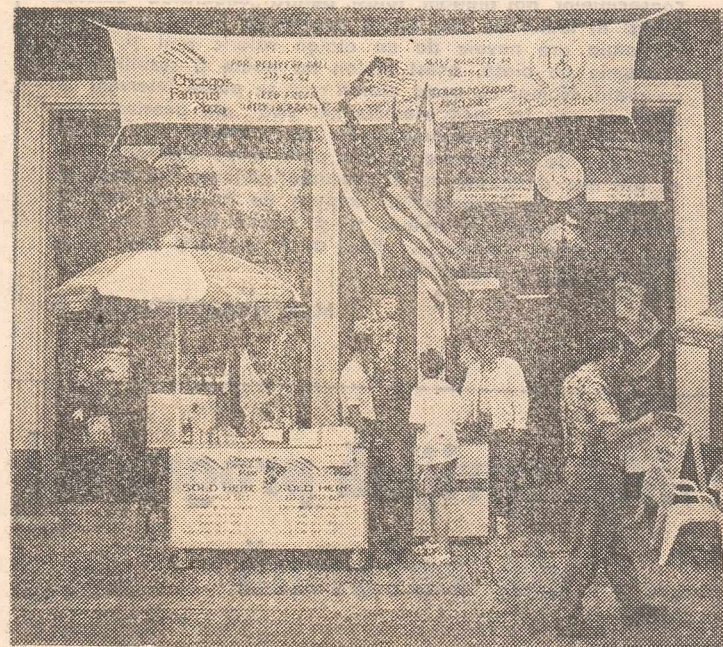
Alt motiv pentru accelerarea privatizării îl constituie rapidă deteriorare a valorii proprietăților statului. Unele expertize apreciază aceste pierderi la 6 miliarde de forinți lunar (87 milioane de dolari).

Noul plan de continuare a reformei adoptat de guvernul maghiar contrazice teoria distribuției gratuite a certificatelor de proprietate, care se aplică în multe alte țări est-europene, inclusiv în România. Autoritățile maghiare speră că această strategie va diminua puterile critice interne care deplîng „vînderea țării”, dar care recunosc, totuși, eficiența ei pe termen scurt.

Pe termen lung, Ungaria are nevoie de o bază industrială mult mai eficientă și de o „clasă de mijloc” solidă. Din punct de vedere politic, încurajarea micilor investitori naționali poate contracara eventualele repercusiuni ale recent manifestatelor tendințe naționaliste.

BRINDUȘA NICOLAE ■

(După Prague Business Week)



Mondo • Business • Cocktail

● **PREȚUL PETROLULUI** extras în Marea Nordului (Crude Oil North Sea Brent) a înregistrat o ușoară creștere în ultima decadă a lunii ianuarie, atingînd un nivel de 18 dolari per baril. Potrivit estimărilor actuale, acest nivel va constitui pragul de referință în domeniu, pentru o perioadă de cel puțin șase luni de acum înainte.

● **ANUL 1993** va fi punctul terminus al seriei ascendente înregistrate în ultimul deceniu de producătorii de zahăr din Asia, apreciază experții firmei de brokeraj C. Czar-nikov, specializată în tranzacțiile de pe acest segment „dulce” al pieței alimentelor. În ultimii șapte ani, India și-a dublat producția, care a urcat în 1992 pînă la un nivel-record de 13,5 milioane tone; în acest sezon, producția indiană va fi cu aproximativ 2,1 milioane tone mai mică, datorită secetei și dificultăților financiare pe care le întâmpină producătorii. Totuși, exporturile țării nu vor fi a-

fectate în următorii doi ani, grație uriașelor stocuri acumulate pînă acum. China a produs în 1992 circa 8 milioane de tone de zahăr, cu aproape 1,5 milioane mai mult decît în 1991. Pentru acest an se așteaptă însă o scădere sensibilă, producția estimată fiind de numai 7,5 milioane tone. Consecința directă a reculului producătorilor asiatici va fi creșterea prețului mondial al zahărului.

● **PREȚUL UNCIEI DE AUR** pe piața Londrei a crescut cu 1,80 \$ în ultima săptămînă din ianuarie, atingînd, la finele lunii, nivelul de 331,05 dolari (circa 10,60 \$ per gram).

● **ÎN ULTIMELE 12 LUNI**, balanța comercială a Statelor Unite a înregistrat un deficit de 81,2 miliarde de dolari, depășind, ca volum, deficitul comercial cumulat ale tuturor celorlalte țări membre ale Grupului celor 24. Țara cu cel mai important sold pozitiv al balanței comerciale este, în continuare, Japonia, care, în ultimele 12 luni, și-a con-

solidat poziția de lider, înregistrînd un excedent de 132,7 miliarde de dolari.

● **TOT LA NIVELUL GRUPULUI CELOR 24**, în clasamentul țărilor cu cele mai mari rezerve valutare primul loc este ocupat de Germania, ale cărei rezerve se cifrează la un total de 85,5 miliarde de dolari. Ea este urmată de Japonia (71,4 mld. de dolari) și Statele Unite (61,2 mld. de dolari). Trebuie subliniat faptul că cifrele respective nu includ și rezervele de aur, rezumîndu-se la a evidenția numai devizele și hîrțile de valoare aflate în visteriile țărilor menționate.

● **INTR-O ANALIZĂ A FONDULUI MONETAR INTERNAȚIONAL** se arată că în 1993 creșterea economică globală va fi de numai 2,3%. În raportul F.M.I. se mai spune că numai America de Nord va urma drumul refacerii economice, chiar dacă într-un ritm lent. Creșterea economică a SUA va fi de 3% în 1993, comparativ cu 2% în 1992.

Directorul F.M.I., Michael Camdessus, a cerut Administrației Clinton să-și intensifice eforturile în direcția reducerii deficitului bugetar al Statelor Unite și a recomandat Germaniei să reducă dobinzile pentru a sprijini creșterea economică în Europa.

● **UNGARIA** va emite în 1993 obligațiuni de stat în valoare de 100 de miliarde de forinți și bonuri de tezaur în valoare de 30 de miliarde de forinți pentru a finanța deficitul bugetar, care este în prezent de 185 de miliarde de forinți.

● **INTR-UN COMUNICAT** dat publicității de banca centrală a fostei Cehoslovacii, se arată că, în 1992, investițiile străine directe pe teritoriul fostei federații au însumat 1,2 miliarde de dolari, „partea leului” revenind Cehiei, care a mobilizat 92,8% din total. Principalii investitori străini din Cehia/Slovacia sînt S.U.A., Franța și Germania.

● **POTRIVIT AGENȚIEI DE ȘTIRI PAP**, aproape 40.000 de firme particulare s-au înființat în Polonia din anul 1989 și pînă în prezent,

iar sectorul privat a generat peste 45,3% din produsul intern brut aferent aceleiași perioade. Peste 2.000 de întreprinderi de stat au fost privatizate și se apreciază că sectorul privat va domina economia poloneză în următorii doi-trei ani.

● **ROMANIA** conduce detașat în clasamentul țărilor est-europene afectate de inflație, cu o rată anuală care a atins +200,5% în luna noiembrie a anului trecut. Ea este urmată, la mare distanță, de Bulgaria cu o rată de 80,0% și Polonia, cu 45,4%.

● **SOMAJUL** afectează în prezent 13,5% din populația activă a Poloniei (2,5 mil. persoane), 11,9% din populația activă a Ungariei (0,65 mil. persoane), în timp ce în România sînt înregistrați 1,0 milioane de șomeri, reprezentînd 9,11% din totalul populației active. Uff! Cel puțin la șomaj stăm mai „rău” decît alții.

MARCEL APOSTOLESU ■

(după The Economist,

26 ian./3 feb. 1993

și INFO B.R.C.E.

nr. 1/ian. 1993)

UN GIGANT AL LUMII BANCARE — CHEMICAL BANKING CORPORATION

CHEMICAL BANK

Flacăra : Domnule președinte, citiți presa românească ?

DI. THOMAS J. BUTLER : Citesc multe ziare și reviste românești și chiar și publicații în alte limbi despre România.

F : Cum vi se pare presa românească în comparație cu cea americană ?

TJB : Este dificil să compari presa din România cu cea din Statele Unite, deoarece experiența lor istorică este foarte diferită. Ca și aici, avem și noi publicații de toate „calibrele”; există și în America publicații „ieftine”, de senzație, dar și ziare ca *Wall Street Journal*, *New York Times* și alte cotidiene, care se disting printr-un înalt standard de profesionalism, prin promptitudine și obiectivitate. Ceea ce distinge însă, în primul rând, presa românească de presa americană este calitatea surselor de informație; sursele din Statele Unite sunt mult mai sigure și mai cuprinzătoare. În contextul românesc actual, culegerea informațiilor și verificarea faptelor reflectate ridică de multe ori probleme. Spre exemplu, la noi, e foarte ușor să identifiți datele unui transfer de proprietate, mijloacele prin care se face, cine este deținătorul unui bun și alte asemenea lucruri. Ar fi bine dacă și în România informațiile de acest gen s-ar putea obține rapid, ar fi interesant să se știe cum s-au derulat și cum se derulează transferurile din proprietatea statului în proprietate privată, cum s-a făcut și cum se face evaluarea bunurilor transferate ș.a.m.d.

F : Informațiile din presă vă influențează în luarea unor decizii ?

TJB : Categorie, presa este un barometru al opiniei publice, iar informațiile pe care le vehiculează, puse alături de cele obținute din alte surse, pot influența o tranzacție. Uneori, presa furnizează informații care, în mod normal, nu sunt destinate publicului; consider că acest jurnalism „de investigație” nu este întotdeauna și revelator. În general, informația provenind din surse economice și bancare este mai obiectivă, mai exactă, mai adecvată în a descrie și a evalua o situație în care trebuie să iau o decizie.

F : Băncile pot fi surse directe de „inspirație” pentru ziaristi ?

TJB : Desigur, dar numai în măsura în care ele își îndeplinesc mai întâi obligațiile etice și legale privind confidențialitatea anumitor tranzacții și operațiuni pe care le derulează în numele clienților lor. Aceste cerințe, relative la păstrarea secretului bancar, sînt validate și în legislația română; sînt, de asemenea, riguroși impuse și de regulamentul băncii noastre. Pe de altă parte, cred însă că băncile trebuie să ofere presei toate datele necesare pentru informarea corectă a publicului, care trebuie să-și facă o idee justă despre caracterul economiei,

despre natura sistemului bancar și despre eforturile care se depun în direcția schimbării în bine a acestuia. De pildă, au fost nemulțumiri foarte mari — și bine întemeiate! — legate de incapacitatea băncilor de a onora (chiar și) cecuri emise în lei de întîzierile ivite în plata cecurilor și în derularea transferurilor bancare, întîzieri care, uneori, depășesc două-trei săptămîni. Trebuie să se știe că principala constrîngere este de na-

România ?

TJB : Înființată în 1929, la New York, Chemical Bank și-a deschis sucursala din România în 1974. Cele trei mari domenii în care sîntem interesați sînt: finanțarea comerțului (prin tradiție), sprijinirea importurilor și exporturilor românești și, în fine, lărgirea clientelei noastre din această regiune (atît în sectoarele bancar și energetic, pentru noi tradiționale, cît și în alte sectoare, în colabora-

Disponind de un capital de 8,8 miliarde de dolari, CBC este a doua mare companie bancară din Statele Unite ale Americii și, chiar dacă ar trebui să ne rezumăm argumentația numai la acest „amănunt”, locul pe care îl ocupă CBC într-o ierarhie deosebit de selectă ar fi suficient pentru a justifica pe deplin calificativul din titlu: DA, CBC este într-adevăr un GIGANT. Imperiul pe care îl controlează este de dimensiuni planetare și oricine dorește să-i afle întînderea se poate convinge că, în cuprinsul lui, „soarele nu apune niciodată”

Cu toate acestea, CBC nu privește de sus pe nimeni, nici în România n-a venit să pozeze în postura lui Gulliver în țara piticilor. A venit să facă afaceri, iar pentru CBC a face afaceri înseamnă, înainte de orice, să-i trateze cu toată considerația pe toți cei care apelează la serviciile sale.

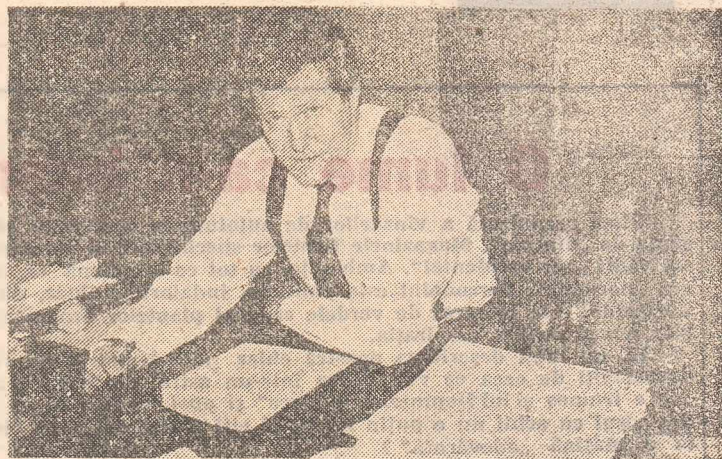
„Marca de fabrică” Chemical Banking Corporation a fost înregistrată cu mai bine de un secol și jumătate în urmă, este demult celebră, dar, în forma actuală corporația funcționează de numai un an. La 31 decembrie 1991, CBC a fuzionat cu un alt „nume mare” în domeniu, Manufacturers Hanover Trust, reunindu-și forțele în cadrul unei instituții bancare de clasă mondială, capabilă oricînd să satisfacă exigențele celor mai pretențioși clienți.

Despre activitatea corporației, în general, dar mai ales despre realitățile economice de la noi și despre felul în care vede aceste realități un martor avizat, am stat de vorbă cu dl. THOMAS J. BUTLER, președintele Sucursalei din România a CBC.

tură tehnologică; dotarea tehnică precară, sub-dimensionarea capacităților tehnice ale băncilor, mai bine zis, creează „locurile înguste” în derularea operațiunilor. Acum, sub gîrul și cu sprijinul direct al Băncii Naționale și al Asociației Băncilor din România, băncile comerciale s-au lansat într-o acțiune concertată de refacere structurală, intenționînd să-și computerizeze pe scară largă activitatea, în scopul accelerării vitezei de derulare a operațiunilor. Poate, în septembrie, sistemul computerizat de evidență va începe să funcționeze și atunci lucrurile se vor schimba sensibil în bine. În sfîrșit, într-o altă ordine de idei, cred că băncile trebuie să contribuie la informarea publicului, pentru a nu se mai confrunța cu zvonurile generate de ignoranță. Este în interesul lor să coopereze cu presa pentru a asigura publicului o cultură bancară adecvată, contribuind astfel la crearea și susținerea unei societăți civile bine informate.

F : Care sînt cele mai importante activități ale CBC în

re cu firme particulare sau, încă, de stat. Anticipăm că, în următorii doi ani, piața inter-bancară din România, prin tot ce poate ea să însemne, va fi mult mai activă. Vrem să jucăm un rol semnificativ în evoluția acestei piețe, implicîndu-ne tot mai activ în dezvoltarea sa. Deocamdată, sîntem „cenzurați” de lipsa unor instrumente de credit veritabile. Sîntem preocupați de extinderea activităților financiare de corporație, iar legăturile noastre cu industriile din România și cu principalele companii furnizoare din lume ne permit să sperăm că vom reuși finanțarea unor proiecte majore de modernizare în transporturi, energetică și chimie. Urmărim și cultivăm toate posibilitățile de privatizare, bazîndu-ne pe o vastă experiență în domeniu; CBC a participat la privatizarea companiilor de apă și electricitate din Marea Britanie, Spania, Mexic și Venezuela, precum și în mai multe țări din Asia. Putem acorda asistență în revizuirea și definiția strategiilor de privatizare, ne putem lansa în căutarea unor



investitori străini care să-și „injecteze”, sub diferite forme, capitalurile disponibile în România.

F : Care sînt raporturile pe care CBC le are cu Banca Națională și cu Asociația Băncilor din România ?

TJB : Pentru noi, Banca Națională a României este o bancă centrală credibilă. Desigur și în relațiile dintre B.N.R. și C.B.C. se manifestă cîteodată acea tensiune care există și va exista, mereu și oriunde, între legiuitori și cei ce trebuie să aplice legea; și personalul Băncii Naționale, ca și personalul din întreg sectorul financiar-bancar, „suferă” din lipsă de instruire și experiență; de altfel, deficitul de personal calificat și numărul mic de bănci comerciale constituie, după părerea mea, două dintre motivele principale ale strangulărilor care apar în derularea faptelor de comerț.

F : Cadrul legislativ care normează activitatea operatorilor economici din România este bun ? Intimpinați greutăți în derularea activității băncii pe care o conduceți ?

TJB : Investitorii străini sînt îngrijorați de restrîngerea posibilităților de repatriere a profiturilor, precum și de complicațiile cu care se confruntă pe traiectul mecanismului de convertibilitate. Aceste probleme vor fi rezolvate, sperăm, prin amendamentele promise la Legea investițiilor străine.

F : Referitor la politica monetară de autoritățile române, nu vi se pare că actualul nivel al dobînzilor este exagerat ?

TJB : Sînt doi indici ai dobînzilor: dobînda nominală, cerută în mod obișnuit de bănci, la credite, care, în ultimul an, a oscilat în jurul unui nivel de 70 la sută și dobînda reală, rezultată prin deducerea din dobînda nominală a ratei inflației. Dacă, în 1992, inflația a fost de 80 la sută, atunci înseamnă că băncile și-au plătit clienții care au luat împrumuturi; dobînda reală a fost, deci, negativă. Prin urmare, dobînda nominală ar fi trebuit să fie mai mare. Și în 1991 și în 1992, capitalul în lei al băncilor românești s-a erodat datorită inflației. Băncile s-au salvat oferind pentru depuneri dobînzii mult mai mici decît cele pe care le-au încasat pentru credite; plătiind depunătorilor 20 la sută dobîndă și încasînd de la debitori 70 la sută dobîndă, băncile au putut supraviețui devvalorizării galopante a leului.

F : Cum credeți că se justifică rata ridicată a inflației ?

TJB : Rata înaltă a inflației se datorează, în principal, declinului activității pro-

ductive și constituie, în același timp, și o urmare directă a politicii monetare din anii '80. Acum, Banca Națională promovează o politică monetară bazată pe corecții „clasice” de reducere a presiunilor inflaționiste: restrîngerea creditelor și impunerea unei dobînzii real pozitive. În 1992, această politică s-a dovedit a fi bună: după toate calculele, inflația a scăzut; dacă și în 1993 procesul va continua, vom asista și la o scădere a ratei dobînzilor. Dar, pentru însănătoșirea economiei nu este suficient numai atît; trebuie curmat declinul producției și acest lucru nu se poate realiza prin subvenții de la guvern. Dacă statul subvenționează benzina sau o industrie oarecare, creează cetățeanului mediu iluzia că îl ajută. Nu este deloc așa. Tot cetățeanul de rînd suportă costurile subvențiilor, plătiind neproductivitatea unora sau altora dintre întreprinderi cu prețul renunțării la unele servicii sociale esențiale, pe fondul deteriorării continue a nivelului său de trai. Revenînd la fondul problemei pe care o discutăm, eu cred că guvernul ar trebui să apeleze la alte resurse de finanțare a subvențiilor, fără să mai impună băncilor practicarea unor dobînzii atipice, în mod nediferențiat. În relațiile cu clienții, băncile trebuie să practice o dobîndă comercială remuneratoare dar accesibilă; ele trebuie să fie exonerate de sarcina mobilizării pe această cale a fondurilor necesare acoperirii unor subvenții care încurajează, cum spuneam, neproductivitatea. Perpetuarea acestei practici alimentează o altă disfuncție a sistemului economic, care este o problemă de structură, dar care se manifestă în plan financiar: așa-numitul blocaj de plăți.

F : Domnule președinte, în ceea ce ne privește, considerați că absența unei legi a presei constituie pentru noi un handicap ? Dialogul nostru cu dumneavoastră s-ar fi desfășurat altfel, dacă această lege ar fi existat ?

TJB : Cunoșc preocuparea legislativului de a impune presei o serie de restricții specifice. Sînt rezonabile acelea privind calomnia, defămararea etc.; în toată lumea există astfel de legi. Dar alte restricții nu sînt necesare. Ar fi necesară, în schimb, o lege care să încurajeze presa, să ocrotească activitatea ziaristilor. Numai în acest fel se poate desfășura o muncă jurnalistică bazată pe obiectivitate, rigoare și responsabilitate.

CALIN MARCUSANU ■
OCTAVIAN NUȚA ■

Călătorie per pedes

O lume ca-n basme

Piața organizată a vânzărilor de autoturisme a început să semene și la noi cu piața de „dincolo”. Magazinele firmelor specializate în comercializarea mașinilor au un vădit „aer occidental”. Ambianța, cu tot ce înseamnă ea, este un pic altfel decât cea „normală”. Personalul este politicos, îndatoritor chiar, din off se aude muzică, „peisajul” este înviorat de verdele crud al plantelor ornamentale, iar prețurile... îți taie, pur și simplu, respirația.

Ei, nu luați descrierea noastră chiar mot-à-mot și nu veți fi, în nici un caz, dezamăgiți de ceea ce veți vedea într-un astfel de magazin: mai întâi, pentru că „ce e frumos și lui Dumnezeu îi place” și apoi, pentru că — nu-i așa? — a-ți vedea visul cu ochii nu e puțin lucru. Și ciți dintre noi n-au visat și nu visează încă la o mașină „adevărată”?

Ne-am obișnuit într-atât cu daciile noastre naționale, încât instalați, fie și numai „de probă”, la volanul unui autoturism „de peste”, ne apucă amețeala; o amețeală dulce, la început, dar care se transformă, curînd, într-o durere de cap „de-adevăratelea”, cînd te gîndești în cîte mii de „parai” te-ai așezat.

Dar să lăsăm prețurile — pe care le puteți „judeca” în liniște, consultînd tabelele pe care le publicăm în aceste pagini — pentru a prezenta, mai pe larg, oferta de pe piață. Am văzut (și ne-au plăcut!) Mercedes-uri, BMW-uri, Volkswagen-uri, Fiat-uri, Renault-uri, Hyundai-uri, Nissan-uri, Honda, Toyota, Ford-uri etc., noi și la „mina a doua”, vopsite exact în culorile și în nuanțele pe care vi le doriți, cu motoare pe benzină sau diesel de zeci și zeci de cai-putere, cu inecție sau turbo, cu sisteme de frinare hipersigure, cu dotări interioare hiperluxe, cu parbrizuri incasabile, cu sisteme de aprindere asistate electronice și cu cîte și mai cîte.

Dincolo de „spectacolul” propriu-zis, însă, important este faptul că „monștrii sacri” din industria automobilului au venit, sint aici și vor să-și cucerească rapid capetele de pod care să le asigure locul pe piață. România a intrat în sfera de influență a marilor firme producătoare de automobile și acest lucru nu poate decât să ne bucure. Cu siguranță, reprezentanțele și dealer-ii lor autorizați constituie avangarda unor schimbări care vor transforma profund piața specializată de la noi, în numai cîteva ani.



Hyundai — primul tigru asiatic în România

Este binecunoscută opinia potrivit căreia japonezii și discipolii lor din Orientul Îndepărtat vor veni oricum și la noi, grăbiți să-și creeze capetele de pod care să le asigure viitorul pe o piață considerată promițătoare. Mașinile fabricate în Japonia și Coreea de Sud nu se bucură însă de o reputație ieșită din comun prin părțile noastre. Se mai aud voci care le contestă calitățile, afirmînd că ar fi făcute „la normă”, că nu sint fiabile, inventîndu-le fel și fel de păcate; ei bine, dacă mașinile din Extremul Orient sint atît de

proaste, de ce se tem de concurența firmele europene și americane care tradiție? Răspunsul este la îndemîna cîruia dintre cei care au văzut de aproape o mașină niponă sau coreeană. Pe cei care n-au văzut, o bună ocazie pe fi o vizită la oricare dintre reprezentanțele firmelor japoneze; sau — de ce — la firmele care comercializează a turisme sud-coreene. HYUNDAI, de exemplu, nimeni nu are nimic de pierdut excepția suspicioșilor, care își pot pierde eventual, prejudecățile.

La Bilal, „merg” bine piesele de schimb

La Autobilal S.R.L., am stat de vorbă cu dl Tudor Constantin, directorul firmei. Am aflat că societatea comercială pe care o conduce este afiliată unei firme din Germania. Autobilal comercializează autoturisme „second hand”, precum și piese de schimb noi și provenite din dezmembrări de autoturisme, care se recondiționează în atelierele firmei. Autobilal vinde, în principal, mașini fabricate în Germania, dar și autoturisme produse în Italia, Franța și Japonia; pentru toate, firma asigură și piesele de schimb aferente.

Mașinile scoase la vînzare au vama

și impozitul pe circulația mărfurilor plătite. Prețurile practicate la vînzare sint în lei și se stabilesc prin echivalarea prețurilor în DM, în funcție de cursul valutar al zilei respective. Evident, prețurile se stabilesc ținîndu-se seama de anul de fabricație și de starea tehnică a mașinii.

În 1992, s-au vîndut (numai) 14 autoturisme. Au „mers” foarte bine piesele de schimb rezultate din dezmembrări — „la fel de bune ca și cele noi”, a ținut să menționeze dl Constantin — ale căror prețuri sint cu 50 la sută mai mici decît prețurile pieselor noi.

Nr. crt.	Marca	Culoare	An fabricație	Preț
1	Opel Corsa	roșu	1985	8.000 DM
2	Opel Kadett Combi	roșu	1984	6.800 DM
3	VW Golf Cabrio	roșu	1981	12.000 DM
4	VW Passat Combi	albastru	1983	12.000 DM
5	VW Pollo	galben	1980	6.000 DM
6	Audi 80	maron	1983	8.400 DM
7	Audi 100 SE	albastru	1980	11.900 DM
8	Mercedes 300 E	argintiu	1985	28.000 DM
9	BMW 316 Injection	roșu	1990	40.000 DM
10	Trabant Combi	maron	1984	1.500 DM
11	Ford Sierra	alb	1984	8.500 DM
12	Renault Alliance	roșu	1984	8.000 DM
13	Renault 25	argintiu	1985	20.000 DM
14	Citroën	albastru	1989	11.200 DM
15	Fiat UNO 70 S	vernii	1985	8.000 DM
16	Fiat 127 A	negru	1984	5.600 DM
17	Honda Davos	argintiu	1983	5.000 DM
18	Mitsubishi	alb	1986	12.000 DM
19	Nissan Micra	vernii	1987	5.200 DM

Nr. crt.	Tip		Nr. uși	Preț
1	PONY / EXCEL	1.3 GS	3	8.300 \$
2		1.3 LS	5	8.350 \$
3		1.3 LS	4	8.550 \$
4		1.3 GLS	4	9.150 \$
5		1.3 GLS	4	10.120 \$
6		1.3 GLS	4	11.100 \$
7	SCOUPE	1.5 LS	2	12.270 \$
8	LANTRA	1.5 GLS	4	12.300 \$
9		1.6 GLS	4	13.750 \$
10	SONATA	1.8i GL	4	12.480 \$
11		1.8i GLS	4	13.570 \$
12		2.0i GLS	4	16.900 \$
13	JEEP GALLOPER	STANDARD	5	22.500 \$

Sursa: ATS - AUTOMOTIVE TRADING SERVICES S.R.L.

Vinzările de automobile la „mina a doua” vor crește în 1993

F&P AUTOHAUS este o societate cu răspundere limitată, care se ocupă de comercializarea autoturismelor „second hand” aduse (cumpărate, contractate) din Occident. Societatea dispune de un pavilion închiriat (A 14) în incinta Complexului Expozițional București, în cadrul căruia are expuse spre vînzare mai multe autoturisme. Prin F&P AUTOHAUS, mașinile se pot contracta și pe bază de precomandă, achitînd în avans 50 la sută din preț. Ma-

șinile sosesc la destinatar în circa 30 zile. Toate prețurile de vînzare sint în

Vînzările nu sint spectaculoase, dar fi caracterizate ca fiind frecvente. Crea potențială este mare, însă, din observațiile culese direct de la sursă, reiese cererea, efectivă, amendată drastic de mensuriile modeste ale cererii solvabile se situează la mare distanță de ofertă. prezentanții firmei sint însă o miști. Se așteaptă la o creștere semnificativă a vînzărilor, încă din acest an.

Nr. crt.	Marca / tip	An fabric.	Caracteristici tehnice	Preț (în lei)
1	VW Passat Combi	1989	1576 cmc—86.000 km	8.950.000
2	VW Passat Diesel	1984	1540 cmc—71.000 km	4.500.000
3	Opel Omega DGL	1988	2244 cmc—74.000 km	7.500.000
4	Opel Omega	1988	1771 cmc—4.000 km	7.500.000
5	Opel Rekord	1986	1956 cmc—50.000 km	4.400.000
6	Opel Rekord GLS	1986	—	4.900.000
7	BMW 518i	1985	1754 cmc—67.000 km	5.200.000
8	Audi 100 CS	1983	—	4.800.000
9	Ford Transit	1989	1954 cmc	8.900.000
10	Renault 21 GTS	1986	1709 cmc—65.000 km	4.800.000
11	Citroën Bx	1984	1569 cmc—60.000 km	3.900.000
12	Volvo Diesel 240	1984	2383 cmc—92.000 km	4.990.000
13	Fiat 127 A	1980	1036 cmc	1.275.000
14	Isuzu Microbuz	1984	1900 cmc—86.000 km	3.900.000
15	Camion Izoterm Peugeot	1987	2482 cmc—100.000 km	9.500.000
16	Camion Izoterm VW Traffic	1986	3800 cmc—6 tone	11.400.000

Sursa: F&P AUTOHAUS; februarie 1993.

e piața cailor-putere

Volkswagen — lucru nemțesc!

VOLKSWAGEN are o ascendență nobilă, născută din „automobilul popular“ este în prezent Porsche, inginerul vienez al cărui nume îl poartă cele mai puternice și elegante mașini sport din timpurile moderne. Primul automobil VW a văzut lumina zilei în 1936, marca de fabrică atât de familiară astăzi pe întreg globul urmând să se implice în toamnă (numai) 57 de modele. VOLKSWAGEN este, deci, la o vîrstă de maturitate deplină, are o experiență de lucru relativ îndelungată și, ținînd cont de toate cele spuse pînă acum, nimeni nu e să-i conteste dreptul de a-și spune cuvîntul în toate problemele care au legătură cu atât de controversatul „înveliș metalic” al planetei.

VOLKSWAGEN este și în prezent ceea ce creatorul său a dorit dintru început: o firmă care produce automobile robuste, puternice, economice și ieftine. Poate că noi, în România, nu avem dimensiunea exactă a accesibilității prețurilor cu care se vînd VW-urile; este și greu să consideri ieftină o mașină al cărei preț de vânzare înseamnă salariul tău lunar, pus cap la cap, timp de cel puțin 12 (doisprezece) ani. Dar, pentru alții, pentru cei de „dincolo” treaba asta se rezolvă în cîteva luni și, prin urmare, prețurile pentru noi inaccesibile sînt pentru ei cît se poate de „omenești”. Nu spun lucrul acesta pentru a mă lansa într-un lamento penibil, de genul celui interpretat pe micul (său) ecran de dl. E-

verac, ci pentru a arăta cît de mult am pierdut în cei 45 (pastruzeci și cinci) de ani de comunism.

Nu e însă aici locul în care să deschidem o polemică pe marginea acestui subiect. Să spunem atunci că, în prezent, firma germană este reprezentată în România de MIDOCAR S.R.L., care comercializează automobile VW noi și la „mina a doua”; concomitent, MIDOCAR comercializează și autoturisme AUDI, produse de filiala cu același nume a firmei VW. Reprezentanța asigură și service-ul pentru mașinile vîndute, într-un atelier propriu foarte bine utilat. Atît, deocamdată, despre VOLKSWAGEN.



Ferdinand Piech — nepotul de soră al întemeietorului clanului Porsche, împreună cu soția. Dl. Piech este creatorul celebrului Audi Quattro și actualul președinte al concernului Volkswagen.

Pagini realizate de
ADRIAN BRUTARU ■
CRISTIAN BUZAȘ ■

Tip	Puterea motorului (kW/CP)	Capacitate cilindrică (litri)	Preț de vânzare (DM)
VOLKSWAGEN POLO			
CL	33/45	1,05	13.770
CL	33/45	1,05	14.083
CL D	35/48	1,4	15.915
FOX	33/45	1,4	13.142
FOX D	35/45	1,4	15.256
COUPE CL	33/45	1,4	14.368
COUPE CL D	35/48	1,4	16.193
COUPE FOX	33/45	1,4	13.736
COUPE FOX D	35/48	1,4	15.534
VOLKSWAGEN VENTO			
CL	66/—	1,8	20.771
CL	66/—	—	19.269
CL D	48/64	1,9	20.973
CL D	55/—	—	21.618
CL TD	55/—	—	23.122
CL TD	55/—	—	19.884
GL	66/—	1,8	22.520
GL	66/—	1,8	21.018
GL	85/—	—	23.113
GL D	47/—	1,9	22.722
GL D	55/—	—	23.368
GL D	55/—	—	24.871
GT	66/—	—	22.517
GT	85/—	—	25.050
GT D	55/—	—	24.867
VOLKSWAGEN GOLF			
CL	44/60	1,4	15.475
CL	44/60	1,4	15.734
CL	66/90	—	19.057

28	CL	66/90	1,8	17.554
29	CL D	47/—	1,9	19.515
30	CL D	55/—	1,9	20.161
31	CL D	55/—	1,9	21.664
32	CL D	55/—	1,9	15.475
33	CL D	47/—	1,9	15.475
34	GL	44/—	1,9	17.281
35	GL	66/90	1,9	20.604
36	GL	66/90	1,9	19.101
37	GL D	47/—	1,9	21.061
38	GL TD	55/—	1,9	21.708
39	GL TD	55/85	1,9	32.210
40	GT	66/90	1,9	20.795
41	GT D	55/—	1,9	22.701
42	GTI	85/—	—	24.989
43	VR6 G KAT	128/174	2,8	29.954
44	CABRIO	82/—	—	28.225
VOLKSWAGEN PASSAT LIMUZINĂ				
45	CL	55/75	1,6	21.919
46	CL TD	59/80	1,6	24.824
47	CL D	55/75	1,6	24.050
48	CL D	55/75	1,6	25.679
49	GL	55/75	1,6	23.854
50	GL	55/75	1,6	26.928
51	GL TD	59/80	1,6	26.759
52	GT TD	59/80	1,6	27.600
VOLKSWAGEN PASSAT VARIANT				
53	CL	55/75	1,6	22.573
54	CL TD	59/80	1,6	25.478
55	GL	55/75	1,6	24.657
56	GL	85/115	2,0	27.268
57	GL	85/115	2,0	28.898
58	GL TD	59/80	1,6	27.563

59	GT TD	59/80	1,6	28.200
60	GT SYNCRO	118/160	1,8	38.195
AUTOUTILITARE VW TRANSPORTER				
61	KRS	49/—	—	21.747
62	KRS	62/—	—	22.744
63	KRS D	45/—	—	23.176
64	KRS	57/—	—	25.128
65	LRS	49/—	—	22.716
66	LRS	62/—	—	23.661
67	LRS D	45/—	—	24.093
68	LRS D	57/—	—	26.046
VW TRANSPORTER KOMBI				
69	KRS	49/—	—	22.759
70	KRS	62/—	—	23.705
71	KRS D	45/—	—	24.137
72	KRS D	57/—	—	26.090
73	LRS	49/—	—	23.777
74	LRS	62/—	—	24.723
75	LRS D	45/—	—	25.155
76	LRS D	57/—	—	27.107
VOLKSWAGEN CARAVELLE				
77	BUS KRS CL	49/—	—	27.283
78	KRS	62/—	—	28.229
79	KRS D	62/—	—	28.661
80	KRS D	57/—	—	30.613
81	BUS CRS GL	49/—	—	30.309
82	GL KRS	62/—	—	31.255
83	GL KRS D	45/—	—	31.687
84	GL KRS D	57/—	—	32.920
85	LRS D	45/—	—	29.962

Sursa: MIDOCAR S.R.L.
Note: 1) Tarifele de transport variază între 1200 și 1800 DM.
2) Comisioanele de intermediere variază între 2,5—3,5% din cuantumul prețurilor de vânzare.



MERCEDES RIDICĂ MĂNUȘA

Cu vânzările în scădere, firma germană Mercedes-Benz a fost nevoită să-și reducă producția anul trecut, când a fabricat numai 530 000 de mașini — cu 48 000 mai puține decât în 1991. Celebrul Konzern din Stuttgart, care este cel mai mare producător de mașini de lux din lume, a înregistrat acest recul mai ales datorită creșterii prețului forței de muncă, pe fondul unei creșteri generale a costurilor de producție în Germania.

Dar problemele pe care le are Mercedes sînt mai adînci. La sfîrșitul lunii ianuarie, conducerea firmei a făcut publică o constatare impusă de realitățile prezentului: Merz nu se mai poate baza doar pe fabricarea mașinilor de înaltă performanță și foarte scumpe. În consecință, Helmut Werner, directorul executiv al MB-ului din luna mai a anului trecut, a anunțat o schimbare de direcție radicală. „Mercedes-Benz trebuie să-și schimbe strategia dacă vrea să nu moară”, a spus dl. Werner, adăugînd că, într-o lume în care traficul rutier se confruntă pe zi ce trece cu dificultăți tot mai mari, producția de mașini superperfecționate a devenit fără sens. Prin urmare, firma pe care o conduce va lansa în producție o mașină populară.

Helmut Werner a ajuns la Mercedes în 1987, venind de la Continental, firmă cunoscută pe piața mondială auto, ca producătoare de pneuri. Dacă planul d-lui Werner reușește, el are toate șansele să calce pe urmele lui Edzard Reuter, președintele companiei-mamă — Daimler-Benz — cînd acesta se va retrage din funcție (eveniment așteptat pe la mijlocul anilor '90). După cum se știe, imperiul industrial Daimler-Benz este cea mai puternică firmă germană.

Cum spuneam, săptămîna trecută, dl. Werner și-a dezvoltat intențiile. Primul obiectiv al strategiei pe care dorește să o promoveze, fixat pentru începutul verii acestui an, este lansarea noului versiuni a modelului Mercedes 190. „Amenințînd” că, la nevoie, va apela și la serviciile unor furnizori externi, directorul executiv a ținut să sublinieze că prețul noilor Mercedes-uri se va situa pe un

palier accesibil. Evident, firma va continua să fabrice și tradiționalele sale mașini de lux, dar va fi mai interesată decît pînă acum în extinderea gamei sortimentale, intenționînd să și mărească, în special, producția de microbuze și de autoturisme cu tracțiune integrală. De asemenea, Mercedes urmărește să producă, în viitorul apropiat, o mașină de oraș, echipată cu un motor economic și nepoluant, pentru modelul respectiv, luînd în calcul și varianta propulsiei electrice. În ciuda faptului că Mercedes va intra în premieră pe piața mașinilor obișnuite — a mai spus dl. Werner — produsele sale își vor păstra o pregnantă „linie caracteristică”, distanțîndu-se prin mici dar importante „amănunte” de exigențele uzuale ale ofertei de masă.

Poate Mercedes să atingă toate aceste ținte? Greu de spus. Cert este că multe dintre segmentele de piață pe care vrea să intre sînt deja ocupate de producători specializați de ani buni în fabricarea mașinilor mai puțin pre-

tențioase, pe care le pot vinde cu prețuri mici. La clasa microbuze, Mercedes va trebui să înfrunte vedetele consacrate și en vogue ale genului: Chrysler Voyager, Renault Espace și Toyota Previa. Pe piața mașinilor cu tracțiune integrală, firma germană s-a „fript” nu demult, încercînd să nerezuse să concureze eficient Range Rover-ul britanic. În plus, britanicii se află acum în competiție directă cu producătorii japonezi de autoturisme 4X4, sfidîndu-i pe aceștia cu prețul la care au pus în vânzare noul lor model RR Discovery.

Reducerea prețurilor și scurtarea duratei ciclului de fabricație sînt pentru Mercedes lucruri mult mai importante decît pătrunderea pe asemenea piețe — este de părere Klaus-Jürgen Melzner, analist al industriei de automobile din Departamentul de Cercetare al Băncii Germaniei, care consideră obiectivele firmei ca fiind nerealiste.

Însă directorul executiv de la Mercedes nu acceptă să fie contrazis. Dl. Werner spune că poate să facă tot ce și-a

propus. El vorbește despre adoptarea stilului japonez, în care vede un model demn de a fi urmat. Dar, și la acest capitol mulți alți producători sînt mai avansați decît Mercedes, chiar și în Germania, care a devenit cel mai scump spațiu industrial din lume în producția de automobile. Pentru a contracara creșterea explozivă a costurilor de fabricație, rivalul istoric al Merz-ului — BMW — a trecut Atlanticul, deschizîndu-și o uzină proprie în Statele Unite ale Americii. În replică, ambițiosul director executiv al MB-ului intenționează să demareze construcția celei de a doua uzină Merz de peste ocean: firma sa dispune deja de o catenă de montaj în Mexic. Mai mult, în noiembrie 1992, Mercedes-Benz a cumpărat 5% din acțiunile firmei sud-coreene Ssangyong, încercînd în acest fel să-i „atace” la ei „acasă” pe producătorii niponi de autovehicule, bine implantați atît în Coreea, cît și în teritoriile celorlalți „tigri” din Extremul Orient.

Deci, Mercedes primește provocarea concurenței și îi răspunde coborîndu-și garda. Va reuși să învingă? De răspunsul la această întrebare depinde nu numai cariera demnului Helmut Werner, ci și poziția pe firmament a celebrei stele cu trei colțuri.

ALEXANDRU ARION ■

(după The Economist, 26 ian./3 feb. 1993).

Deocamdată, BMW-ul a venit în România doar pe două roți

INVERCO ROMANIA S.R.L. este societatea comercială care asigură, la noi, reprezentanța pentru comercializare a binecunoscutei firme germane. De la directorul comercial al reprezentanței, dl. inginer Mihail Nițulescu, am aflat că, deocamdată BMW vinde în România numai motocicletele; și acasă, în Germania, BMW și-a despartit producția, uzinele de automobile funcționînd complet separat de cele în care se fabrică motocicletele. În ceea ce privește prezența pe piața românească, este posibil ca într-un viitor nu prea îndepărtat să se perfecțeze și un contract cu fir-

ma de autoturisme BMW.

INVERCO este singura reprezentanță a firmei germane în România. Nu are filiale în țară. Comercializează toate tipurile de motocicletele produse sub marca de fabrică pe care o reprezintă. Prețurile acestora variază între un plafon minim de 12 000 de mărci și unul maxim de 23 000 de mărci. În prețurile de vânzare se include și transportul, vama fiind plătită separat, de către cumpărător. Se acceptă la plată DM sau dolari, dar prețurile pot fi convertite în lei, în funcție de cursul de fixing, și achitate ca atare.

În 1992, s-au vîndut peste

500 de motocicletele. Clienții cei mai importanți ai firmei INVERCO au fost anul trecut, Ministerul de Interne și Ministerul Apărării Naționale. Tot pentru clienți „speciali” s-au adus, pe comandă, și autoturisme BMW, dar „foarte puține”.

Referitor la modelele de motocicletele prezentate în tabel, trebuie să spunem că absolut toate sînt variantele de ultimă oră la clasa respectivă, fiind fabricate în 1992. Toate modelele sînt realizate în șase culori, iar fiecare culoare în cîte patru tonuri diferite. Vopseaua poate fi normală sau metalizată.



OMUL ȘI
MAȘINA
LUI

CEZARA DAFINESCU

Cezara Dafinescu, celebra actriță a Teatrului Național din București, este posesoarea unui autoturism Ford Granada, fabricat în anul 1983, cumpărat de la firma unui prieten al domniei sale, domnul Bilal, patronul firmei cu același nume. A obținut permisul de conducere în anul 1977, din prima lovitură, fără intervenții de Sus, deoarece s-a pregătit foarte serios, fiind conștientă că în primul rînd este „în joc viața unui om”. Fordul Granada al doamnei Dafinescu este verde metalizat. „Am ales această culoare deoarece mă reprezintă, este mai aproape de culoarea ochilor mei și corespunde felului meu de a fi. Cînd am văzut-o, am zis: asta e mașina mea. E o mașină elegantă... de fapt și eu sînt o persoană elegantă”.

Își dorește o mașină care să i se lege de suflet și să fie „ultimul tip și cea mai scumpă”. De puținele amenzi pe care trebuia să le plătească a scăpat numai și numai datorită celebrității de care se bucură. La volan este „calmă, degajată, echilibrată”. Pofta cu care conduce mașina este „asemănătoare celei pe care o simți cînd muști dintr-un măr copt și roșu. Conduc așa cum joc pe scenă. În filmul „Atac în bibliotecă” (scenariul George Arion, regia Mircea Drăgan, amănunte în pagina 24) a condus, „cu brio”, un autoturism



Mercedes.

Natura a fost darnică cu doamna Cezara Dafinescu, înzestrînd-o, pe lîngă alte multe calități, unanیم recunoscute, și cu o „pereche” de picioare superbe, parcă decupate din Neckerman, ce se „nasc” pe mapamond cel mult o dată la 50 de ani. Atunci cînd și-a cumpărat mașina a avut grijă ca aceasta să fie cît mai comodă și în același timp să asigure un grad sporit de confort picioarelor domniei sale. În timp ce se află la volan, cel puțin pînă în prezent, nu a surprins nici un bărbat trăgînd cu coada ochiului spre interminabilele sale picioare. Cunoștințele sale în domeniul auto sînt „nule”. Este tipul de șofer care știe doar să „introducă cheia în contact și să pornească motorul”. Datorită faptului că, de multe ori în aceeași zi, este nevoită să meargă și la TV și la Radio și la teatru și la Buftea, mașina este pentru doamna Cezara Dafinescu o necesitate. „Mașina face parte din viața mea.”

GHEORGHE BARBU ■

Nr. crt.	Model BMW	Capacitate cilindrică (cmc)	Putere (CP)	Viteză maximă (km/h)	Consum la 100 km (litri)		Observații
					la vit. de 90 km/h	la vit. de 120km/h	
1	K 75 RT	740	75	165	4,5	5,2	Injectie electronică tip LE JETRONIC. Model de turism cu performanțe ridicate, carenat integral
2	K 75 S	740	75	200	4,3	5,0	Injectie electronică tip LE JETRONIC. Model semi-sportiv dotat cu echipament aerodinamic
3	K 75	740	75	200	4,2	5,2	Injectie electronică tip LE JETRONIC. Model de turism
4	R 100 GS PD	980	60	180	4,9	6,9	Model tout-terrain, sportiv, foarte performant, rallyuri
5	R 100 GS	980	60	180	4,9	6,9	Model clasa ENDURO
6	R 100 RT	980	60	185	4,3	6,6	Model pentru turism. Carenat parțial. Prevăzută cu accesorii pentru bagaje
7	R 100 R	980	60	181	4,9	6,1	Model clasic, necarenat pentru turism
8	R 80 RT	798	50	170	4,8	7,2	Model popular clasic, carenat, pentru turism
9	R 80	798	50	160	4,6	6,3	Model cu o linie clasică, necarenat, pentru turism
10	K 1100 LT	1092	100	200	4,9	5,8	Model superperformant de viteză pentru turism, carenat integral
11	K 1	987	100	200	4,2	5,0	Model pentru sportul de viteză, carenat integral
12	K 100 RS	987	100	200	4,7	5,3	Model de turism carenat

Aceste fete frumoase dansează și servesc la barul Sexy-Club.

Le-am adresat o singură întrebare:

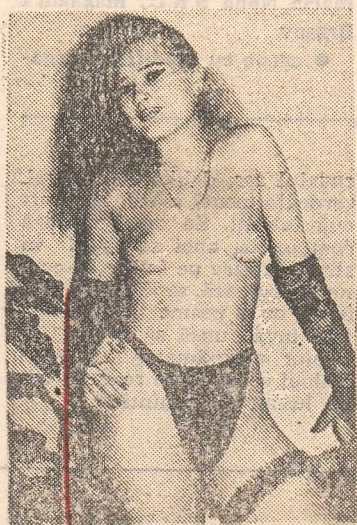
Cum vă simțiți când faceți strip-tease?

Muzică
și femei frumoase
Strip-tease
și băuturi fine

„Barul de noapte reprezintă supremul rafinament în meseria mea” — patronul barului de noapte **SEXY-CLUB**, situat în Calea 13 Septembrie din București, domnul **Constantin**, a fost și este în continuare preocupat de ideea de a face ceva care să aducă „bucurie și fericire în sufletele oamenilor”. Călăuzit de această idee, dar și de... nevoia de a fi rentabil, domnul Constantin a creat un loc în care „omul să uite toate ne-cazurile și greutățile vieții”: a înființat **SEXY-CLUBUL**, Arhitectura interioară a localului, programul artistic oferit, băuturile și preparatele culinare care se servesc aici au fost concepute, respectiv alese de așa natură încât „clientul, odată intrat, să fie cistigat pentru toată viața”.

Două ore-n... „Paradis”

La intrare, ești întâmpinat de niște „străjeri” în tinută impecabilă, care, cu zimbetul pe buze, te salută și te prezintă omului în negru (șefului:



Lori: „Mi-ar plăcea să fac strip-tease în fața lui Bill Clinton”

de sală). Acesta din urmă te conduce cu amabilitate printre plante exotice, prin semi-întineric, la masă; mai târziu, datorită a ceea ce ai să vezi, aceasta va deveni o masă „a tăcerii”. După ce te-ai obișnuit cu noua ambianță și ti-ai aorins țigara, simți venind dintr-o anumită direcție un miros plăcut, urmat la câteva secunde de o „prezentă” fe-

minină atrăgătoare, ce poartă un costum dantelat, ceva mai „consistent” ca al Evei. Este sosia Evei, care te îmbie nu cu mere, ci cu băuturi fine și „gustări surpriză”. În momentele „grele” ce vor urma, în momentele în care gura îți devine uscată, ea îți este singurul prieten: îți umple paharul și cu o privire dulce, te încurajează: „rezistă, fii bărbat!”. De la mesele din jur se aud conversații în italiană, engleză și chiar într-o „asiatică culturoasă”.

„Balul” începe. „Strip-teuzele” și „dizeuzele” vin într-un ritm amestecat, una după alta, pe scena luminată și se prezintă publicului.

În ritmurile melodiei „Nu pot face niciodată dragoste” (Janet Jackson), din întineric, cu pași de felină, intră pe scenă **Danielle**; salută spectatorii, încercând să-i observe pe toți. Este „acoperită” de un „costum” (sacou, corset, bikini, jartea pe piciorul drept și pantofi) alb. Dansează și își mângâie tot corpul. Cu mișcări grațioase, își dezbracă corsetul și îl „pierde” pe scenă, arătându-și sinii o-braznici și rotunzi ca merele. Dansul ei devine provocator și excitant. Cu mișcări foarte ample își degolește un umăr, apoi pe celălalt; ondulându-se tandru, își pierde și a doua „piesă”, sacoul. În unduirea cît mai vizibile, cu multă atenție, cu mult tact, **Danielle** își desfăce șnurul bikinilor care pică numai parțial; după câteva secunde, se „evaporă” și partea restantă a bikinilor; **Danielle** este goală! Este așa cum a venit pe lume. Spectatorii îi admiră „pe viu” frumusețea. Privirile lor produc „vinății” pe trupul superb al dansatoarei. Părul ei lung îi atinge sfîrcurile purpurii ale sinilor. Dansul devine delirant. În aplauze, în ritmul muzicii, **Danielle** dispăre ca o nălucă în întineric.

Strip-teuzele se „produc” la orizontală, lingă cuier, în fața oglinzii, pe scaun, pe masă, solo, câte două, câte trei, câte patru.

Prin fața ochilor fermecați ai asistentei „defilează” picioare lungă pînă- gît, cu glezna fină, sinii „cu nasu-n vînt”, goliciuni ispititoare, fese tari ca piatra, porțiuni acoperite de un „gazon” fin și negru ca abanosul... Trupurile goale, unul mai frumos ca altul, ce se pierd în unduirea ample, în spirală. În timp ce solista evoluează pe scenă, în sală, printre mese, alte strip-teuze o acompaniază. Ești pe altă lume. Visezi cu ochii deschiși. Deodată, sună vocea puternică a prezentatorului, care te trezește la realitate. În ultimele acorduri ale orchestrei, îți termini lîcoarea, tragi ultimul fum de țigară. „Te uiti la lună, ea e sus; te uiti în pungă, banii nu-s; te uiti la scenă, ea e goală...”.



Domnul C-tin Constantin, „musafir” în propriul local.



Trupa de dansatoare a barului Sexy-Club (lipsesc **Danielle**, studentă, și **Isabelle**).

Christine (20 de ani): „Nu mă mai uit în spate, nu mai aud, nu mai văd. Ceea ce fac eu pe scenă este artă. Este ceva ce nu poate face oricine. Îmi place să fac dragoste pe nisipul incins al unei plaje; căldura ei îmi dă multe... idei”.

Danielle (19 ani, studentă la Universitatea Româno-americană, anul II — turism): „Fac dragoste oriunde, oricînd și de cîte ori simt că vreau. Acum îmi pare rău că nu pot să fac. Aș vrea să am un **Porsche** ca al **Pamelei** și un bărbat ca al ei”.

Vanessa (19 ani): „Visez și ascult muzică. Aș dori să fac dragoste în Nil, cu un crocodil” (nici mai mult, nici mai puțin! — n.n.).

Donna (18 ani): „Pe scenă mă simt ca și cum aș face dragoste cu un bărbat... potent. Rozul este culoarea iubirii, iar albul reprezintă puritatea ei”.

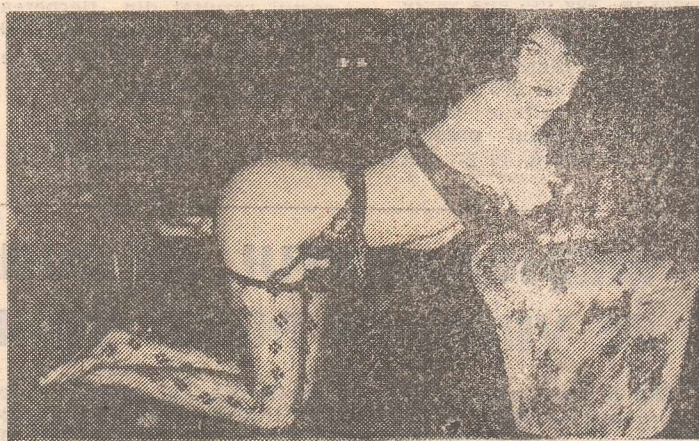
Lori (18 ani): „Am venit la Sexy-Club și am ajuns vedetă. Îmi doresc să fac strip-tease în fața lui **Bill Clinton**”.

Isabelle (17 ani): „Iubesc sportul, muzica și dansul. Îmi place să fac dragoste unde este normal, adică în pat”.

Sandy (24 de ani): „Sînt balantă și îmi place luxul. Mi-aș dori să fac dragoste într-un palat mare, cu un rege tinăr. În lipsă de... îl «accept» și pe **Michael Jackson**”.

Nicole (19 ani): „Sînt ca o lălea neagră, ca o floare și simt mereu nevoia să fiu udată la rădăcină cu dragoste. Doresc să fac strip-tease în fața unui stadion arhiplin, la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de
FLORIN IONITA ■



Donna: „Pe scenă mă simt ca și cînd aș face dragoste cu un bărbat... potent”.



Nicole: „Doresc să fac strip-tease pe un stadion arhiplin, la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice”.

UNIVERS
PARTICULAR

Avocatul casei

Noul quantum
al cheltuielilor
de delegare-detaşare

Potrivit Preedzării nr. 183375/1992 ale M. n. s. r. u. l. u. i. Fin. a. n. e. l. o. r. , p. u. b. l. i. c. a. t. e. i. n. M. o. n. i. t. o. r. u. l. u. l. O. f. i. c. i. a. l. n. r. 4/14 i. a. n. u. a. r. i. e. 1993, n. o. u. l. q. u. a. n. t. u. m. a. l. c. h. e. l. t. u. i. e. l. i. l. o. r. d. e. d. e. l. e. g. a. r. e. d. e. t. a. ş. a. r. e. s. e. p. r. e. z. i. n. t. ă. d. u. p. ă. c. u. m. u. r. m. e. a. z. ă. :

1. I. n. d. e. m. n. i. z. a. t. i. a. d. e. d. e. l. e. g. a. r. e. ş. i. d. e. d. e. t. a. ş. a. r. e. p. e. r. t. u. p. e. r. s. o. n. a. l. u. l. d. i. n. c. a. d. r. u. l. i. n. s. t. i. t. u. t. i. i. l. o. r. p. u. b. l. i. c. e. , c. a. r. e. s. e. d. e. p. l. a. s. e. a. z. ă. i. n. a. l. t. e. l. o. c. a. l. i. t. ă. t. e. i. n. c. a. s. e. s. u. l. s. e. r. v. i. c. i. u. l. u. i. , e. s. t. e. d. e. 500 l. e. i. p. e. z. i. .

2. I. n. c. a. s. u. l. c. a. r. e. d. e. l. e. g. a. r. e. a. s. a. u. d. e. t. a. ş. a. r. e. a. d. u. r. e. a. z. ă. m. a. i. m. u. l. t. d. e. 30 d. e. z. i. l. e. , n. e. i. n. t. r. e. r. u. p. t. e. i. n. a. c. e. a. ş. i. l. o. c. a. l. i. t. ă. t. e. . I. n. c. a. s. u. l. i. n. s. t. i. t. u. t. i. i. l. o. r. p. u. b. l. i. c. e. d. e. l. e. g. a. t. s. a. u. d. e. t. a. ş. a. t. , c. a. r. e. d. e. l. e. g. a. r. e. a. d. u. r. e. a. z. ă. m. a. i. m. u. l. t. d. e. 30 d. e. z. i. l. e. . I. n. c. a. s. u. l. i. n. d. e. m. n. i. z. a. t. i. e. i. p. r. e. v. ă. z. u. t. e. i. n. c. a. s. u. l. i. n. d. e. m. n. i. z. a. t. i. e. d. e. 7.000 l. e. i. l. u. n. a. r. . A. c. e. a. ş. t. a. i. n. d. e. m. n. i. z. a. t. i. e. s. e. a. c. o. r. d. ă. p. e. r. s. o. n. a. l. u. i. c. u. n. u. m. ă. r. u. l. d. e. z. i. l. e. c. a. d. u. r. e. s. t. e. d. u. r. a. t. a. n. e. n. t. r. e. n. t. ă. d. e. 30 d. e. z. i. l. e. c. a. l. e. n. d. a. r. i. t. e. .

3. I. n. c. a. s. u. l. i. n. c. a. r. e. c. a. z. a. r. e. i. p. e. r. s. o. n. a. l. u. l. u. i. a. f. l. a. t. i. n. d. e. l. e. g. a. t. i. e. n. u. p. o. a. t. e. f. i. a. s. i. g. u. r. a. t. ă. i. n. h. o. t. e. l. u. r. i. s. a. u. i. n. a. l. t. e. s. p. a. t. i. i. d. e. c. a. z. a. r. e. a. u. t. o. r. i. z. a. t. e. , c. e. p. o. t. e. m. i. t. e. c. h. i. t. a. n. t. e. o. f. i. c. i. a. l. e. p. r. i. v. i. n. d. t. a. r. i. f. e. l. e. p. e. r. c. e. p. t. e. , d. e. c. o. n. t. a. r. e. a. c. h. e. l. t. u. i. e. l. i. l. o. r. d. e. c. a. z. a. r. e. s. e. f. a. c. e.

i. n. l. i. m. i. t. ă. s. u. m. e. i. d. e. 120 l. e. i. p. e. n. t. r. u. f. i. e. a. r. e. n. o. a. p. t. e. .

4. A. p. l. i. c. a. r. e. a. n. o. i. l. o. r. c. u. a. n. t. u. m. u. r. i. d. e. c. h. e. l. t. u. i. e. l. i. d. e. d. e. l. e. g. a. r. e. d. e. t. a. ş. a. r. e. s. e. f. a. c. e. d. e. l. a. 14 i. a. n. u. a. r. i. e. 1993.

CORNELIU OLTEANU ■



Atenție cetățeni!

Nu consumați aceste produse:

I. n. f. i. e. c. a. r. e. s ă. p. ă. t ă. m. i. n. ă. , i. n. s. p. e. c. t. i. i. l. e. e. f. e. c. t. u. a. t. e. d. e. O. f. i. c. i. i. l. e. j. u. d. e. ț. e. n. e. p. e. n. t. r. u. p. r. o. t. e. c. t. i. a. c. o. n. s. u. m. a. t. o. r. i. l. o. r. a. u. „r. e. c. o. l. t. e. “ b. o. g. a. t. e. . N. i. c. i. n. u. e. s. t. e. d. e. m. i. r. a. r. e. i. n. a. c. t. u. a. l. e. c. o. n. d. i. ț. i. i. , c. i. n. d. g. o. l. u. l. l. e. g. i. s. l. a. t. i. v. ș. i. l. i. p. s. a. u. n. o. r. m. i. j. l. o. a. c. e. c. o. e. r. c. i. t. i. v. e. c. o. r. e. s. p. u. n. z. ă. t. o. a. r. e. c. r. e. e. ă. z. ă. c. a. d. r. u. l. p. r. o. p. i. c. e. d. i. s. e. m. i. n. ă. r. i. i. n. e. l. i. m. i. t. a. t. e. a. „i. n. t. r. e. p. r. i. n. z. ă. t. o. r. i. l. o. r. “ c. u. i. n. i. ț. i. a. t. i. v. e. p. e. r. i. c. u. l. o. a. s. e. .

A. s. t. f. e. l. , s. e. s. c. o. t. l. a. v. i. n. z. a. r. e. p. r. o. d. u. s. e. a. l. i. m. e. n. t. a. r. e. c. u. t. e. r. m. e. n. d. e. v. a. l. a. b. i. l. i. t. ă. t. e. e. x. p. i. r. a. t. , s. t. r. i. c. t. i. n. t. e. r. z. i. s. e. l. a. c. o. m. e. r. c. i. a. l. i. z. a. r. e. :

● p. a. s. t. r. a. m. ă. o. a. i. e. , p. a. r. i. z. e. r. ș. i. s. l ă. n. i. n. ă. — l. a. S. C. C. A. R. G. O. R. J. S. A. , T. i. r. g. u. J. i. u.

● s. u. n. c. u. l. i. ț. ă. ț. ă. r ă. n. e. a. s. c. ă. , t. o. b. ă. , l. e. b ă. r. v. u. r. ș. t. i. — l. a. S. C. F. a. r. m. a. c. i. a. N. o. u. ă. S. R. L. , m. a. g. a. z. i. n. 1 B. r. a. ş. o. v.

● c. a. r. n. e. c. u. m. o. d. i. f. i. c ă. r. i. o. r. g. a. n. o. l. e. p. t. i. c. e. — l. a. S. C. A. D. C. O. O. M. S. I. B. , m. a. g. a. z. i. n. 75 S. i. b. i. u.

● p. r. e. p. a. r. a. t. e. d. e. c. a. r. n. e. — l. a. S. C. C. A. R. M. I. N. G. S. A. G. i. u. r. g. i. u.

● s. a. l. a. m. M. i. s. t. r. e. ț. ș. i. B. u. c. u. r. e. s. t. i. — l. a. S. C. C. O. R. A. L. T. u. r. d. a. S. R. L. , u. n. i. t. a. t. e. a. 69 C. l. u. j.

● b. r. i. n. z. ă. c. u. g. u. s. t. i. u. t. e. , a. m ă. r. u. l. , u. m. i. d. i. t. a. t. e. d. e. p ă. ş. i. ț. ă. — l. a. S. C. T. r. a. d. e. S. R. L. , B. r. a. ş. o. v. ș. i. l. a. S. C. A. M. S. I. M. P. E. X. S. R. L. G. i. u. r. g. i. u.

● u. n. t. r. i. n. c. e. d. — l. a. S. C. I. N. T. E. R. M. E. R. I. D. I. A. N. B. a. c ă. u.

● u. l. e. i. a. l. i. m. e. n. t. a. r. v. ă. r. s. a. t. , i. n. b. u. t. o. a. i. e. m. u. r. d. a. r. e. — l. a. S. C. S. I. L. M. A. R. S. R. L. M. i. e. r. c. u. r. e. a. C. i. u. c. , H. a. r. g. h. i. t. a.

● b. e. r. e. i. m. p. o. r. t. O. l. a. n. d. a. , a. c. r ă. — l. a. S. C. F. E. D. E. R. A. L. C. O. O. P. B. a. i. a. M. a. r. e.

● b. i. s. c. u. i. ț. i. c. u. m. o. d. i. f. i. c ă. r. i. o. r. g. a. n. o. l. e. p. t. i. c. e. , a. d. i. c ă. p. r. e. z. i. n. t. ă. c. u. l. o. a. r. e. a. l. b. i. c. i. o. a. s. ă. , g. o. l. u. r. i. i. n. s. e. c. ț. i. u. n. e. , g. u. s. t. a. m ă. r. u. i. — l. a. S. C. R. U. C. O. M. S. R. L. B. r. a. ş. o. v.

● f ă. i. n ă. a. l. b ă. i. m. p. o. r. t. U. n. g. a. r. i. a. , i. n. p. u. n. g. i. d. e. p. o. l. i. e. t. i. l. e. n ă. f ă. r ă. e. t. i. c. e. t. e.

● a. l. c. o. o. l. d. u. b. l. u. r. a. f. i. n. a. t. c. u. c. o. n. c. e. n. t. r. a. ț. i. e. a. l. c. o. o. l. i. c ă. d. e. 82 i. n. l. o. c. d. e. 87 c. i. t. e. r. a. i. n. s. c. r. i. s. i. n. c. u. p. e. e. t. i. c. e. t. ă. — l. a. S. C. U. N. I. C. O. M. S. A. C. o. d. i. l. e. a.

● ț. u. i. c ă. s. e. l. e. c. ț. i. o. n. a. t. ă. d. e. 24° c. u. i. m. p. u. r. i. t ă. ț. i. — l. a. S. C. V. I. N. A. L. C. O. O. L. A. r. g. e. ș.

Ș. i. l. i. s. t. a. r ă. m. i. n. e. d. e. s. c. h. i. s. ă. t. u. t. u. r. o. r. c. e. l. o. r. c. u. i. d. e. i. ș. i. i. n. i. ț. i. a. t. i. v. ă. . .

BRINDUȘA NICOLAE ■

Gastronomică

RULOU
DIN PIEPT
DE PASĂRE

(pentru 5 persoane)



D. e. ș. i. m. a. i. m. a. r. e. p. e. s. t. e. b. u. c. a. t. e. l. a. B. o. l. t. a. R. e. c. e. e. s. t. e. d. o. a. m. n. a. G. i. l. ă. M. a. r. i. a. , r. e. ț. e. t. a. p. e. c. a. r. e. o. p. r. e. z. e. n. t ă. m. i. n. s ă. p. ă. t ă. m. i. n. a. a. c. e. a. s. t. a. r. e. p. r. e. z. e. n. t ă. r. o. d. u. l. c. o. l. a. b. o. r ă. r. i. i. d. i. n. t. r. e. d. i. l. L. a. z ă. r. G. i. o. v. a. n. n. i. , ș. e. f. d. e. s. ă. l ă. c. u. e. x. p. e. r. i. e. n. ț. ă. b. o. g. ă. ț. ă. i. n. n. o. b. i. l. a. a. r. t. ă. a. g ă. ț. i. t. u. l. u. i. ș. i. d. i. l. D ă. n. i. l ă. N. i. c. o. l. a. e. — p. a. t. r. o. n. u. l. l. o. c. a. l. u. l. u. i. :

P. i. e. p. t. d. e. p. ă. s ă. r. e. : 500 d. e. g. r. a. m. e. , c. a. ș. c. a. v. a. l. : 100 d. e. g. r. a. m. e. , c. i. u. p. e. r. c. i. : 200 g. r. , 4 o. u ă. , o. c. e. a. p ă. m. i. c ă. , f ă. i. n ă. , p. e. s. m. e. t. , d. e. l. i. k. a. t. , p. i. p. e. r. , v. e. r. d. e. ă. ț. ă. .

S. e. t. r. a. n. ș. e. a. z. ă. c. a. r. n. e. a. ș. i. s. e. a. p. l. a. t. i. z. e. a. z. ă. . S. e. p. a. r. a. t. , s. e. c ă. l. e. s. c. c. i. u. p. e. r. c. i. l. e. ș. i. c. e. a. p. a. . D. u. p ă. c. e. s. e. r ă. c. o. r. e. s. c. , s. e. a. d. a. u. g ă. c. a. ș. .

c. a. v. a. l. u. l. r. a. s. , d. e. l. i. k. a. t. u. l. , p. i. p. e. r. u. l. , v. e. r. d. e. ă. ț. ă. t. o. c ă. ț. ă. m ă. r. u. n. t. ș. i. d. o. u ă. o. u ă. i. n. t. e. g. r. i. . S. e. o. m. o. g. e. n. i. z. e. a. z ă. c. o. m. p. o. z. i. ț. i. a. , a. p. o. i. s. e. a. ș. a. z ă. i. n. s. t. r. a. t. s. u. b. ț. i. r. e. p. e. f. e. l. i. l. e. d. e. c. a. r. n. e. . S. e. r. u. l. e. a. z ă. , s. e. ț ă. v ă. l. e. s. c. p. r. i. n. f ă. i. n ă. , o. u. ș. i. p. e. s. m. e. t. . S. e. p. u. n. i. n. t. r. o. t. a. v ă. u. n. s ă. ș. i. s. e. d. a. u. l. a. c. u. p. t. o. r. a. p. r. o. x. i. m. a. t. i. v. 15—20'. R. u. l. o. u. l. s. e. s. e. r. v. e. ș. t. e. r. e. c. e. , c. u. s. o. s. d. e. h. r. e. a. n. ș. i. s. m. i. n. ț. i. n ă. .

INSOMNIA

Văzută de medicina naturistă

I. n. a. i. n. t. e. d. e. c. u. l. c. a. r. e. , s. u. f. e. r. i. n. d. u. l. v. a. e. f. e. c. t. u. a. u. n. e. x. e. r. c. i. ț. i. u. d. e. r. e. s. p. i. r. a. ț. i. e. t. i. m. p. d. e. 2-3 m. i. n. u. t. e. , s. e. i. n. s. p. i. r ă. p. e. n. a. s. 8 s. e. c. u. n. d. e. , s. e. r. e. ț. i. n. e. a. e. r. u. l. 12 s. e. c. u. n. d. e. ș. i. s. e. e. x. p. i. r ă. p. e. n. a. s. 6 s. e. c. u. n. d. e. ș. i. a. p. o. i. o. b. a. i. e. a. l. t. e. r. n. a. n. ț. ă. l. a. p. i. c. i. o. a. r. e. a. d. i. c ă. v. a. ț. i. n. e. p. i. c. i. o. a. r. e. l. e. 2 m. i. n. u. t. e. i. n. t. r. u. n. v. a. s. c. u. a. p ă. d. e. 40 g. r. a. d. e. ș. i. a. p. o. i. 5 s. e. c. u. n. d. e. i. n. t. r. u. n. v. a. s. c. u. a. p ă. l. a. o. t. e. m. p. e. r. a. t. ă. r. d. e. 20 g. r. a. d. e. — i. n. c. o. n. t. i. n. u. a. r. e. s. e. v. a. c. u. l. c. a. i. n. p. a. t. a. p. l. i. c. i. n. d. u. ș. i. c. o. m. p. r. e. s. e. r. e. c. i. p. e. l. u. l. p. u. l. p. e. . I. n. c. u. r. s. u. l. d. u. p ă. a. m. i. e. z. e. i. ș. i. i. n. s. p. e. c. i. a. l. s. e. a. r. a. c. i. t. e. v. a. m. i. n. u. t. e. v. a. m. a. s. a. p. r. i. n. d. i. s. p. e. r. s. i. e. (c. u. d. e. g. e. t. u. l. i. n. p. o. z. i. ț. i. e. o. b. l. i. c ă. p. e. l. o. c. u. l. m. a. s. ă. t. , c. a. r. e. s. e. a. p. a. s ă. p. r. i. n. i. n. ș. u. r. u. b. a. r. e. , s. u. p. e. r. f. i. c. i. a. l. , i. n. s. e. n. s. u. l. o. p. u. s. m. e. r. s. u. l. u. i. a. c. e. l. o. r. d. e. c. e. a. s. o. r. n. i. c. i. i. n. p. u. n. c. t. e. l. e. d. e. p. e. m. a. r. g. i. n. e. a. i. n. t. e. r. n ă. a. a. n. t. e. b. r ă. ț. u. l. u. l. p. e. c ă. r. e. l. e. i. n. d. i. c. i. i. n. s. c. i. ț. ă. d. e. l. a. f. i. n. e. l. e. a. r. t. i. c. u. l. o. l. u. l. u. i. .

C. a. t. r. a. t. a. m. e. n. t. i. n. t. e. r. n. S. e. a. r. a. v. a. l. u. a. 40 p. i. c ă. ț. u. r. i. d. e. t. i. n. c. t. ă. r. ă. d. e. o. r. z. p. r. e. p. a. r. ă. t. ă. d. i. n. 20 g. r. o. r. z. m. a. c. e. r. a. t. 10 z. i. l. e. i. n. 100 m. l. a. l. c. o. o. l. ; s. a. u. u. n. v. i. r. f. d. e. c. u. i. ț. i. d. e. p. u. l. b. e. r. e. d. e. s. e. m. i. n. ț. e. d. e. a. n. a. s. o. n. i. n. 200 m. l. a. p ă. c ă. l. d. u. ț. ă. ; s. a. u. o. c. a. n ă. d. e. i. n. f. u. z. i. e. d. i. n. f. l. o. r. i. d. e. p. o. r. t. o. c. a. l. s. a. u. m. e. n. ț. ă. — p. r. e. p. a. r. ă. t. ă. d. i. n. t. r. o. l. i. n. g. u. r. i. ț. ă. p. r. o. d. u. s. o. p ă. r. i. t. c. u. 200 m. l. a. p ă. t. i. m. p. d. e. 10 m. i. n. u. t. e. s. a. u. o. l. i. n. g. u. r ă. d. i. n. s. i. r. o. p. u. l. p. r. e. p. a. r. a. t. d. i. n. 100 g. r. m. e. n. ț. ă. , 20 g. r. f. l. o. r. i.

p ă. d. u. c. e. l. ș. i. p. u. ț. i. n ă. s. c. o. r. ț. i. ș. o. a. r ă. , m. a. c. e. r. a. t. e. 6 z. i. l. e. i. n. 200 m. l. a. l. c. o. o. l. d. u. p ă. c. a. r. e. s. e. f. i. l. t. r. e. a. z ă. ș. i. s. e. a. m. e. s. t. e. c ă. c. u. u. n. l. i. t. r. u. d. e. a. p ă. i. n. c ă. r. e. s. a. u. d. i. z. o. l. v. a. t. 500 g. r. , z. a. h ă. r. . I. n. m. u. l. t. e. c. a. z. u. r. i. r. e. z. u. l. t. a. t. e. p. o. z. i. t. i. v. e. l. e. d ă. p. e. r. i. n. i. ț. ă. d. i. n. t. i. f. o. n. u. m. p. l. u. ț. ă. c. u. c. o. n. u. r. i. d. e. h. a. m. e. i. c. a. r. e. s. e. a. m. p. l. a. s. e. a. z ă. p. e. p. e. r. i. n ă. a. t. i. ț. c. i. t. s ă. i. s. e. s. i. m. ț. ă. m. i. r. o. s. u. l. . D. i. n. c. i. n. d. i. n. c. i. n. d. p. e. r. i. n. i. ț. ă. s. e. u. m. e. z. e. ș. t. e. c. a. m. i. r. o. s. u. l. s ă. f. i. e. i. m. p. r. o. s. p ă. t. a. t. .

S. u. f. e. r. i. n. d. u. l. p. o. a. t. e. r. e. c. u. r. g. e. ș. i. l. a. i. n. f. u. z. i. i. l. e. d. e. m. a. i. j. o. s. c. a. r. e. s. e. p. r. e. p. a. r ă. o. p ă. r. i. n. d. u. s. e. o. l. i. n. g. u. r. i. ț. ă. d. e. a. m. e. s. t. e. c. c. u. 200 m. l. a. p ă. t. i. m. p. d. e. 10 m. i. n. u. t. e. .

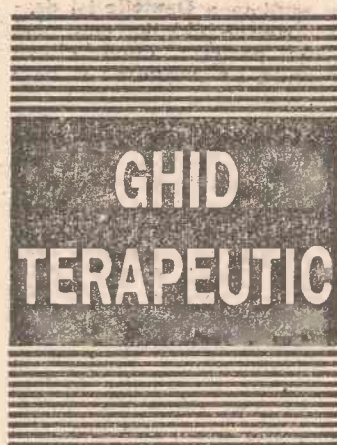
I. n. f. u. z. i. e. d. i. n. c. o. a. j ă. d. e. s. a. l. c. i. e. ș. i. m. u. ș. e. ț. e. l. c. i. t. e. 40 g. r. , f. l. o. r. i. d. e. p ă. d. u. c. e. l. 20 g. r. .

I. n. f. u. z. i. e. d. i. n. b. u. s. u. l. o. c. , f. l. o. r. i. m ă. c. e. ș. c. i. t. e. 30 g. r. , f. r. u. n. z. e. d. e. l ă. m. i. i. 20 g. r. .

I. n. f. u. z. i. e. d. i. n. t. r. i. f. o. i. d. d. e. b ă. l. ț. ă. , r ă. d ă. c. i. n ă. v. a. l. e. r. i. a. n ă. , m. e. n. ț. ă. ș. i. c. o. a. d ă. ș. o. r. i. c. e. l. u. l. u. l. c. i. t. e. 25 g. r. .

S. e. m. a. i. r. e. c. o. m. a. n. d ă. , s. e. a. r. a. , d. o. u ă. b ă. i. c. a. l. d. e. p. e. s ă. p. ă. t ă. m. i. n ă. t. i. m. p. d. e. 15 m. i. n. u. t. e. i. n. a. p. a. c ă. r. o. r. a. s. a. u. p. u. s. 3 l. i. t. r. i. , d. i. n. d. e. c. o. c. t. u. l. r. e. z. u. l. t. a. t. d. i. n. f. i. e. r. b. e. r. e. a. t. i. m. p. d. e. 15 m. i. n. u. t. e. a. c. i. t. e. 40 g. r. d. e. f. l. o. a. r. e. d. e. t. e. i. , f. l. o. a. r. e. d. e. m ă. c. e. ș. ș. i. m. a. c. r. o. ș. u. .

VIOREL
OLIMPIAN PAȘCANU ■



...și de cea alopată

S. o. m. n. u. l. a. d. i. n. c. , o. d. i. h. n. i. t. o. r. , r ă. g. u. l. ă. t. , c. u. d. u. r. ă. ț. ă. i. n. m. e. d. i. e. d. e. 8 o. r. e. d. i. n. 24. E. s. t. e. n. e. c. e. s. a. r. p. e. n. t. r. u. o. r. i. c. e. o. m. E. s. t. e. s. o. m. n. u. l. n. a. t. u. r. ă. l. , f. i. r. e. s. c. , i. n. d. i. s. p. e. n. s. a. b. i. l. . I. n. ț. i. m. p. u. l. s. o. m. n. u. l. u. i. n. a. t. u. r. ă. l. , f. i. z. i. o. l. o. g. i. c. , o. r. g. a. n. i. s. m. u. l. s. e. r. e. f. a. c. e. i. n. t. o. t. a. l. i. t. ă. t. a. t. e. a. l. u. i. , d. a. r. m. a. i. a. l. e. s. f. r. a. g. i. l. u. l. s. i. s. t. e. m. n. e. r. v. o. s. u. m. a. n. r. e. c. u. p. e. r. e. a. z ă. n. o. i. f. o. r. t. e. , a. t. i. ț. d. e. n. e. c. e. s. a. r. e. p. e. n. t. r. u. v. i. a. ț. a. n. o. a. s. t. r ă. z. i. l. n. i. c ă. , d. u. r ă. , s. t. r. e. s. a. ț. ă. , c. h. i. n. u. l. ă. . A. l. i. ț. a. v. r. e. m. e. c. i. t. u. n. o. m. e. s ă. n ă. ț. o. s. ș. i. a. r. e. p. o. ț. ă. d. e. v. i. a. ț. ă. , a. p. e. t. i. t. , s. e. t. e. , s. o. m. n. , a. c. t. i. v. i. t. a. t. e. a. p. r. o. d. u. c. t. i. v ă. , v. i. a. ț. a. l. u. i. s. o. c. i. a. l ă. s. e. d. e. s ă. ț. ă. o. a. r ă. d. i. n. p. l. i. n. , i. a. r. f ă. p. ț. u. r. a. l. u. i. r. e. z. i. s. t ă. i. n. t. e. m. p. e. r. i. i. l. o. r. s. o. l. i. c. i. ț ă. r. i. l. o. r. ș. i. s. u. p. r. a. s. o. l. i. c. i. ț ă. r. i. l. o. r. . A. t. u. n. c. i. c. i. n. d. o. m. u. l. n. u. m. a. i. b. e. n. e. f. i. c. i. a. z ă. d. e. s. o. m. n. u. l. f. i. z. i. o. l. o. g. i. c. a. d. i. n. c. , o. d. i. h. n. i. t. o. r. , v. o. r. b. i. m. d. e. s. p. r. e. I. N. S. O. M. N. I. E. .

„Ce-am fost cândva și ce-am ajuns...”

- În tinerețe — frumoase, bogate, fericite • Au avut o viață strălucitoare
- Astăzi își trăiesc amarul bătrînețelor la azil, uitate de lume



Victoria Adela Peclovici

„Priviți aceste poze. Ele vă înfățișează o femeie frumoasă, bogată și iubită... Sînt eu”
Distinsă, cultivată.



„Tatăl meu, Ștefan Peclovici, a fost funcționar la Prefectura Poliției, pînă în 1940, cînd s-a pensionat pe caz de boală. Apoi a devenit antreprenor al restaurantului Ro-

yal (actualul Capitol) și a strîns o avere frumoasă. În orice caz și eu și mama am dus-o foarte bine. Eram elegante și duceam o viață mondenă. În '46, pe tata l-au arestat din motive politice. După o detenție de 2 ani, el a decis că este mai bine să ne părăsească, pentru a nu-mi „încărca” mie dosarul. Dar a avut mereu grijă de noi. La 19 ani m-am căsătorit, pentru prima dată, cu un tip foarte bogat, fost proprietar al unor fabrici de clei. N-a mers. Și următoarele două căsătorii le-am ratat. Nu m-am adaptat niciodată regimului comunist și m-am îmbolnăvit de o gravă nevroză astenică. După peripluri prin ospicii și sanatorii, m-am pensionat. La 62 de ani, simțind că nu mă mai pot îngriji singură, m-am încredințat în promisiunile deșarte ale deputatului liberal V.G. și i-am cedat gratuit casa. Acum sînt aici...”

Pagină realizată de
BRINDUȘA NICOLAE

Fotografie de ELENA GHERA



Stanca Țurcanu

„De ce am ajuns, unde am ajuns? Asta e viața”

O doamnă „bine”, 67 ani, încă profund marcată de condiția sa.

„Cauza ratării bătrîneții mele a fost cumplita frică de singurătate și de boală. După moartea soțului meu, îmbolnăvind-mă grav, am plecat din Timișoara, lăsînd în urmă amintirile unei vieți fericite, îmbelșugate. La Rimnicu Vilcea, unde aveam o casă, am



supraviețuit singură, fără prieteni sau rude, 6 ani. Greșala mea a fost că am dorit să fiu aproape măcar de unul dintre fiii mei. Nu sînt fericită aici, dar nici nu-i judec, nu-i acuz. Cel mare, profesor colonel, 44 ani, este extrem de bolnav (n-a suportat divorțul survenit după 13 ani de căsătorie) și locuiește singur în incinta cazarmii. Cel mic, 39 ani, inginer proiectant constructor, este căsătorit cu o profesoară, au o fetiță, dar n-au decît două camere. Dumnezeu să judece!”

Aneta Bucătaru

„Toată viața am muncit din greu. Cînd am simțit că devin o povară, m-am internat la căminul de bătrîni”

Femeie simplă, la 88 ani, este un exemplu de dăruire, de devotament față de familie, mai ales față de nepoți.

„Sînt văduvă de război, mi-am crescut cei patru copii fără să mă plîng de greutate, lucrînd croitorie la APACA. Cei trei copii rămași în viață au acum toți peste 60 ani. Am locuit la unul dintre ei, dar, cînd am simțit că devin o povară, am hotărît să mă retrag și i-am anunțat cînd actele de internare au fost gata. Nu-i condamn. Au, toți, greutăți și necazurile lor...”



Elisabeta Livezeanu

„Am avut casa mea pe strada Bulestrului”

O doamnă extrem de amabilă, săritoare, ospitalieră, în vîrstă de 80 ani.

„Cine am fost? Nimeni. Tehnician statistică-evidență în Ministerul Lucrărilor Publice și Ministerul Industriei Alimentare. După moartea soțului meu, acum 5 ani, m-am

îmbolnăvit grav și nu mai reușeam să mă îngrijesc singură. Am avut casa mea, pe str. Bulestrului nr. 19. Am vindut-o, dar mi-am păstrat acolo o cămaruță. „Acasă” pentru mine există încă — și asta mă ține în formă. Dacă am fost o mamă bună? Dumnezeu știe! Băieții mei au greutăți lor, familiile lor, și nici nu au spațiu pentru mine, dar mă vizitează zilnic, cînd unul, cînd celălalt...”



Ecaterina Holmoy

„Am fost crescută regește, răsfățată, adorată”

Este o venerabilă doamnă de 81 ani, cu o cultură și o educație aleasă, provenind dintr-o mare familie burgheză, catolică de origine maghiară.

„Dacă fotografiile astea îngălbenite de vreme ar putea vorbi... Cine am fost? O prințesă răsfățată, adorată de toți ai casei. Tatăl meu, inginer de

meserie, a fost proprietarul mai multor fabrici de pe Șoseaua Viilor. Averea noastră respectabilă ne-a permis, mie și fraților mei, o viață îmbelșugată: toalete, bijuterii, mașini, călătorii. Am avut și o căsnicie fericită. Soțul meu, arhitect renumit, a continuat să mă răsfete; și pe mine, și

pe fiul nostru. Am pierdut tot... Cum? Ar fi prea multe de spus, dar nu am regrete. Drama a început odată cu îmbolnăvirea fiului meu. La 52 de ani, el este handicapat, imobilizat într-un fotoliu. Îl vizitez cît pot de des. Dar nora... nora mi-a fost mie soacră. Din cauza neînțelegerilor noastre m-am refugiat aici și viața asta de exil n-o mai pot suporta. Mă rog lui Dumnezeu, în fiecare zi, să-mi întreprindă chinurile, să mă elibereze”.

Mařina Orza

„Dumnezeu m-a pedepsit. Poate fiindcă am fost prea mîndră, prea orgolioasă”



Blindă, modestă, cu suflet bun, foarte religioasă.

„Războiul mi-a distrus viața. Mama, văduvă de război, ne-a crescut cu mari sacrificii pe noi, cei cinci copii. Cînd credeam că am scăpat de necazuri și sărăcie, mi-am pierdut și soțul, tot în război. Din 1941, sînt singură. Regret doar că nu am avut copii și nici o casă a mea. Da, da, o biată contabilă am fost și atît. Niciodată nu am apelat la ajutorul rudelor mele. Am fost prea mîndră, prea orgolioasă. La 81 de ani, singurul meu refugiu este azilul. E foarte greu și îmi vijile urechile de atîtă izolare”.



„Teatrul Mic nu se prăbușește“

Convorbire cu regizorul Dan Micu

— Profit de întâlnirea asta scurtă, să spun că sint, ca nou director, speriat, ca vechi regizor, destul de bine înarmat la răspund la mici „găinării“ care nu seamănă nicicum cu analize și nici măcar cu constatări, publicate pe ici pe colo, prin ceea ce se poate numi presă. În urmă cu puțină vreme, în „Academia Căpănuș“, a apărut o fotografie cu doi actori celebri ai teatrului — Leopoldina Bălanuță și Mișcă Popescu care, vezi, doamne!, ar asista neputincioși la demolarea teatrului, în vreme ce în dreapta erau incriminați cei doi directori postrevoluționari de dinaintea mea, care au împins teatrul spre dezastru. Eu nu eram citat. Probabil că-mi vine curind rindul. Dar, NU! NU! Teatrul Mic nu se prăbușește, indiferent de încercările de demolare ale unora sau altora.

— Totuși, dacă e să ne referim fie și numai la perioada de cind sinteți dumneavoastră la conducerea teatrului, s-au schimbat niște lucruri în privința repertoriului anunțat în toamnă.

— Nu s-a schimbat nimic prin abdicarea de la un standard pe care ni l-am propus, i-a schimbat prin adăugare. Cind se întâmplă să constatăți că un organism este bolnav, e bine să-l faci sănătos.

— Care a fost „diagnosticul“ stabilit de dumneavoastră ca director?

— Pe scurt și concret, în urmă cu 4 ani, Teatrul Mic a fost furat de trecut. I s-au eliminat de pe afiș spectacolele cele mai importante, care însemnau trecutul său, bazele prezentului și ale viitorului. Directorul de la acea vreme a ajuns la concluzia că spectacolele nu corespundeau acelei faze revoluționare a vremii. A fost, evident, abuziv și aproape criminal. După primul director postrevoluțio-

nar al teatrului, al cărui nume nu-l pronunț din respect pentru omul de cultură, Alexa Visarion n-a avut de preluat decît un organism bolnav și o persoană lipsită de identitate. Alexa, probabil n-a avut timp, n-a vrut să aibă timp, să rezolve această problemă. Eu am început prin a moșteni toată vanitatea gloriei Teatrului Mic din urmă cu ani, dar și suferințele actuale. Ce-am crezut că e cel mai bun lucru de făcut a fost să propun un repertoriu de maxim consum, de maximă importanță, căruia-i doresc și o maximă rezonanță.

— Nu putem să nu constatăm, însă, că s-au scos în timpul din urmă niște spectacole de pe afiș, s-au schimbat niște distribuții — din cele foarte bune.

— Se-ntimplă că Dumnezeu, nebătînd cu bita, s-a gîndit să îmbolnăvească niște actori. Dinu Manolache este unul dintre cei mai importanți actori din București. Dinu Manolache este bolnav. Toți marii artiști sînt bolnavi și n-au cum să fie sănătoși, pentru că meseria asta obosește, iar arta asta, dacă ajunge să fie artă, arde! Nicolae Dinică este alt actor de ardere și la rîndul său, n-are cum să nu suporte consecințele unei vieți care, treptat, uzează. Dan Condurache suferă de o boală pe care o au aproape toți actorii — o boală a coloanei vertebrale, la propriu, evident. Dar, probabil că la vremea cînd va apărea acest interviu, Dan Condurache va fi din nou pe scenă. Actorii buni, actorii „fierbinți“, fac eforturi, inclusiv fizice, dintre cele mai grele, neprotejați și, mai cu seamă, neîertați de nimeni. Am fost siliți, în ultima vreme, să suspendăm spectacole, dar cu toate astea, nedorind sub nici o formă să abdicăm de la



programul anunțat. Încercăm și mi-am promis să găsim în lăuntru al acestei trupe atît de bune și de bine antrenate, cu toată oboseala momentană a teatrului, soluțiile pentru a continua și a ne respecta programul.

— Ca să încheiem cu o speranță pentru public, care vor fi cele mai apropiate premiere?

— Cele mai apropiate sînt cele care păreau cele mai îndepărtate. În mod normal, trebuia să fiți la vremea asta spectatorii „Revizorului“ de Gogol, în regia mea, și ai „Pescărușului“ lui Cehov în regia Cătălinei Buzoianu, dar lucrurile au stat, din toate motivele, altfel. Și atunci, veți vedea întîi — slavă Domnului! — două piese românești în premieră absolută: o piesă de Hanibal Stănculescu în regia lui Radu Băieșu și spectacolul „Dacă dă Dumnezeu și plouă“, de Nicolae Mateescu și Denise Teodor Dinulescu, după care, fără nici un fel de îndoială, pînă la sfîrșitul stagiunii, vă așteptăm și la „Revizorul“ și „Pescărușul“. Deci, nu abdicăm sub nici o formă de la program, ci schimbăm doar calendarul.

LIANA TATOS

Artiștii români în competițiile mondiale

Valoarea unui artist plastic este confirmată și prin numărul premiilor și distincțiilor obținute la cit mai multe și mai renumite manifestări, concursuri interne și internaționale.

După Revoluție, artiștii români au putut participa la numeroase asemenea evenimente,

La Rădăuți

Centru de studii privind Bucovina

La Rădăuți s-a constituit Centrul de studii privind Bucovina, aparținînd Filialei din Iași a Academiei Române. Creat cu menirea expresă de a rescrie adevărata istorie a Bucovinei, Centrul de la Rădăuți reprezintă, în același timp, și o contrapondere necesară față de alte două centre similare (de la Cernăuți și, respectiv, Augsburg), care încearcă să prezinte istoria Bucovinei în variantă „ucraineană“ sau „germană“. Șeful Centrului de studii privind Bucovina a fost numit cunoscutul eminescolog și cercetător științific Dimitrie Vatamaniuc.

Constantin Ștefurluc

orice piedcă de ordin politic fiind, practic, eliminată.

U.A.P. își informează membrii despre programul și condițiile de participare la astfel de concursuri.

Iată programul pe anul 1993:

— Banca Economică pentru Reconstrucție și Dezvoltare de la Londra anunță concurs pentru decorarea atriumului sediului Băncii. Concursul, dotat cu premii substanțiale, se adresează artiștilor (pictori, sculptori, decoratori, scenografi, designeri) din Europa de Est.

— În Japonia, la Okhotsk va avea loc în ianuarie 1993, expoziția și festivalul de desen umoristic cu tema: vințul.

— A XI-a bienală internațională de satiră și umor în artă, se va desfășura la Gabrovo — Bulgaria, în perioada mai — septembrie 1993.

— Premiul de gravură de artă pe 1993 îl acordă Banca Südwest & Baden — Würtemberg, ce va organiza în 1994 și o expoziție pe aceeași temă, la sediul Băncii.

BRINDUȘA NICOLAE

Dacă aș avea banii dumneavoastră

Aș cumpăra lucrări de artă. Și nu neapărat pentru că am vrut dintotdeauna asta sau am descoperit acum că mă interesează pictura ori mobila stil. Aș face-o intrucit, exact ca la bursă, e momentul să cumperi. Judecata mea pare oneroasă, fiindcă momentul apare de obicei cînd piața oferă prețuri bune. Or, dacă un preț e bun pentru cine adună, el e prost pentru cine vinde.

Un mare negustor de artă din New York a avut amabilitatea să-mi transmită — în câteva fraze simțite — știința lui de o viață, știința care l-a făcut numărul 1 în Manhattan. Ceva foarte simplu, amintind vechi proverbe din tăblițele de lut sumeriene. Spun „a avut amabilitatea“, deoarece convorbirea aducea cu acele discuții scurte și tănuite din atelierul meșterilor-pictori din vechime, cînd magistrul îi transmitea discipolului o lecție de succes. Problema nu e cum vinzi, ci cum cumperi — mi-a zis americanul. Ideal e să cumperi scump și să vinzi ieftin. Ca angrosiștii de grîne: să cumperi cu un cent peste prețul obișnuit toamna, cînd piața e plină de grîu, și să vinzi cu un cent sub preț primăvara, cînd toți cer grîu și hambarele-s goale. Numai că prețul din martie e de trei ori mai mare decît cel din august“.

Puzderia de consignații ivite în doi ani presupune și o sumedenie de specialiști-prețuitori. De unde însă atîția specialiști peste noapte? Prețurile anticităților sînt de tot aproximative, majoritatea fără un precedent pentru comparație. Oamenii scot din ascunzător ca după război, fel de fel de lucruri, unele minunate, altele fără calitate; scot la vînzare, ca să supraviețuiască, tot ce au păstrat ei crezînd că e valoare. Un doctor, pe cînd încercam să-mi pun singur un diagnostic, mi-a zis: lucrurile sînt de regulă ori mai rele ori mai puțin rele decît îți închipui! Așa e și cu marfa din consignații: și cei care aduc, mînați de sărăcie, opere de artă la vînzare, și cei care le prețuiesc se înșală.

Dacă aș avea banii dumneavoastră, aș cumpăra, dar nu oricum, ci asigurîndu-mi sfaturile unuia care se pricepe. N-aș fi plin de milă pentru cei care vînd ieftin, din mai multe motive, toate confirmate de marele negustor de artă american pe care l-am amintit:

Primul motiv e că opera de artă trebuie să circule. Multe obiecte de interes muzeal au mușcălit în așa zise colecții de familie, prost conservate, necunoscute, nevalorizate. Nu poți mișca din loc piața, fără pierdere și fără profit. Cunoșcătorii nu se manifestă și nu se formează, dacă nu există o piață. Peste toate, e o mare plăcere să descoperi ceva neprețuit, acolo unde ceilalți nu văd decît o pinză murdă, crăpată, cu o ramă urîtă. Presa scrie permanent despre „Rembrandt-ul găsit într-un pod“ sau „Van Gogh-ul care a stat un secol, murdărit de muște, pe peretele unei circiumi din Arles și toți au crezut că-l un afiș“. E greu de aflat mari maestri în podurile românești, dar mobila de mare interes, da. Cînd compar prețurile din consignațiile bucureștene cu acelea de pe aiurea, am o stringere de inimă. Luînd în considerație cursul dolarului, pot spune că marfa

aici e gratuită, atît pentru cei care minuesc dolari cit și pentru cei care au lei mulți, cu milioanele.

După părerea mea, înainte de a achiziționa anticități, omul cu bani merită să investească în pictură și sculptură contemporană. Galeria „Dominus“ a publicat recent catalogul cotelor a 38 de pictori de prim rang. Dacă un tablou de Corneliu Baba obține sume de ordinul milioane-lor de lei, prețul unui tablou de dimensiuni medii, cu semnătura unuia din maeștrii maturi ori a pictorilor din generațiile de mijloc, dar cu un nume afirmat, variază între o sută și două sute de mii lei, adică maximum 400 — 500 dolari. Cine cunoaște piața artei occidentale, știe că numai o ramă — și nu neapărat de cea mai bună calitate — se vinde cu o sută, două de dolari. Cînd pictura românească de azi va circula în galeriile continentale, prețurile vor fi de cîteva ori mai mari. E clar că pentru cei care au înțeles ciunea să-și asigure consilierea unui critic ori muzeograf, achizițiile mari, dar dirijate, de pictură înseamnă o plăcere, o afacere și o investiție cu șanse reale de profit în timp. Și nu într-un timp foarte îndepărtat. Cu un milion de lei se alcătuieste un nucleu de colecție excepțional, iar cu un dram de pricepere și tenacitate, chiar o colecție.

Dacă aș avea banii dumneavoastră, aș cumpăra pictura din Europa centrală — surprinzătoare prezență în consignații. Pictori austrieci, portrețiști cehi din veacul al XVIII-lea, meșteri unguri din secolul trecut la prețuri de tot joase. La consignația din Piața Dorobanți, am avut uimirea să găsesc frumoase portrete austriece și ale unor clasiști ruși din veacul al XIX-lea, sub o sută de mii lei, la Hanul cu Tei apar frecvent tablouri interesante de pictori români interbelici, și nu doar Vermont, Băncilă și Schweitzer-Cumpăna, pe care-i caută mulți, nescînd că fama lor nu-i totodată și o garanție de valoare. Ca să nu mai spun că desene și gravuri de pictori francezi de la finele secolului și de la începutul acestui secol sînt expuse frecvent și dispar cum sînt expuse: Steinlen, André Lhote ș.a.

Dar cea mai interesantă afacere rămîne vînzarea de piese rare — în fapt nu atît de rare cît s-ar crede. Tot la Dorobanți am avut în mînă, spre discuție, un mic tablou de școală italiană veacul al XVI-lea, care a fost prețuit la numai 200 000 lei. Cumpărătorul era presat de nevoie; negustorul dorea procentul. A fost cumpărat în primul sfert de ceas de la expunere.

Un colecționar care știe să solicite un bun restaurator, e un om făcut, deoarece, cu un minimum de intervenții, piese care par definitiv compromise își dezvăluie virtuțile. Insist însă asupra unei relații, aceea cu un consilier. Cu bani mai mulți — conform unui principiu care amintește Legile lui Murphy — poți cumpăra picturi mult mai proaste. În prețul unei opere importante, jumătate din preț îl face competența, un sfert pasiunea și numai un sfert banii propriu ziși.

Cumpărați, cumpărați, cumpărați!

TUDOR OCTAVIAN

**BON
JOVI**

CEL DE POVESTE



Angeles, Plaza Theatre, se poate observa cum cîntărețul nu ezită să violenteze, foarte rapid de altfel, un fan care fuma liniștit. Cînd poliția a ridicat victima lui „clean Jon”, un martor a declarat: „Nici măcar nu a văzut cine l-a lovit!”.

Dacă drăcosul nostru nu suportă drogurile, nu zice însă nu unei propuneri: constînd într-o tequila mică (frappée?). Dar cînd latura mai puțin imaculată a caracterului său se combină cu acest îmbătător lichid, imaginați-vă ce poate rezulta. O încăierare pe cînte cu Richie Sambora, chitaristul grupului și, în altă ordine de idei, jucăria preferată a lui Cher. Liniștiți-vă însă, după fiecare distribuție de ghionțuri, cei doi figuranți se împacă și-si promet să se iubească cu o dragoste... tandră, să zicem. Poftim? Cum adică, Jon, un tandru? Da, bineînțeles! Dar, vedeți voi, toate aventurile lui sfîșietoare de-a dreptul, nu-l împiedică totuși pe ex-pletosul nostru să doarmă, cu toate că în timpul nopții preferă mai degrabă să se distreze în locuri insolite. Ce credeți că a făcut după ce a escaladat înaltele garduri ale Central Park-ului new york-ez în compania a trei încîntătoare personaje (printre care și actuala sa soție, Dorothea Hurley)? S-a îndreptat, glont spre patinoarul parcului pentru a-și folosi patinele și pentru a cînta God Save The Queen, cu o voce răsunătoare. Iată o imprudentă: era 3 dimineața și parcul era în-

chis de la orele 21.00. Inutil să vă mai spun că această simpatică escapadă a avut ca punct terminus o... celulă! Și cu cătușele pe miini adică, vă rog frumos!

Astăzi, turbulentul rocker s-a decis la un nou „look”.

Adio păr lung! Dar trebuie spus că fanii nu mai contează să-l tragă de plete în speranța obținerii unei amintiri originale de la starul lor favorit. În ceea ce-i privește pe membrii grupului său, au luat în aceeași măsură parte la sacrificiu, crudul Jon obligându-l pe Tico Torres (tobar) și Alec Such (basist) să urmeze o cură de slăbire eficientă. Și asta pentru că Bon Jovi considera că imaginea sexy a grupului începuse să sufere.

În concerte, cascadorul nostru de serviciu nu mai îndrăznește să se suspende deasupra publicului său, unde consideră că e prea expus și că riscă să cadă de acolo în plin mijloc al unei mulțimi dezlănțuite. Din fericire, energia lui Jon Bon Jovi nu a suferit nimic și, Keep The Faith, noul său single stă dovadă a acestui lucru.

Iată ce declară el referitor la noul său statut de bărbat înșurat și cîntăreț totodată: „Sînt fidel dar apreciez încă faptul că, în continuare femeile îmi iubesc muzica și mă doresc”. Un suflet mare, fără îndoială!

7-EXTRA & RADIO
CONTACT

Pagină realizată de
DOINA ENE

**Mick
Jagger**

un come-back notabil! Și nu oriunde, ci la Atlantic (II)

Albumul include de asemenea 3 piese rhythm & blues: „Use Me” (Bill Withers), „I've Been Lonely For So Long” (Frederick Knight -- 1973) și „Think” (Five Royals/James Brown) și o baladă din Appalachian Mountains „Handsome Molly”, despre care Jagger spune că a „dezgropat-o” de pe un album al lui Mike Seeger și prima dată cîntată pe la începutul anilor '60.

„Toate aceste stiluri mă fac să mă simt fericit”, spune Jagger. „Nu am senzația că le învăț. Mă simt confortabil cu ele și asta am obținut pur și simplu scriind muzica”.

„Mick a compus probabil 35 sau 40 de cîntece, toate foarte deosebite unul de celălalt, practic fiecare cu stilul său”, spune Rubin. „De-a lungul poveștii sale cu Rolling Stones, a căpătat o experiență bogată în a munci în stiluri diverse. Eu am ales ce mi-a plăcut din acest bagaj de piese și ne-am concentrat asupra lor slefuindu-le”.

Invitați pe album sînt: Lenny Kravitz, care face duet cu Jagger în „Use Me”; saxofonistul englez de jazz Courtney Pine, care a cîntat în big band-ul tobarului de la Stones, Charlie Watts; basistul grupului Red Hot Chili Peppers, Flea; houl basist de Living Colour Doug Wimbish, fost membru al echipei de turnee pentru Jagger; Keyboard-istii Billy Preston și

Benmont Tench (de la Heartbreakers, grupul lui Tom Petty).

Mick spune despre varietatea stilurilor și a oamenilor cu care a colaborat: „Ceea ce mă îngrijora era dacă se vor potrivi toate și toți împreună. Dar se pare că nu există nici o inadvertență”.

Bineînțeles că s-au luat în calcul și posibilitățile de „promotion” și s-a făcut tot ce era posibil. „Sweet Thing” a fost lansat prin intermediul unui satelit care alimentează stațiile radio din S.U.A. pentru prima dată cînd Atlantic livrează o înregistrare printr-o asemenea modalitate. Morris spune: „Ideea era să venim cu ceva nou în rezolvarea acestui aspect, să facem ceva special”.

Clipul-video, pentru această piesă, avîndu-l ca producător pe Julien Temple a avut premiera această săptămînă la MTV. Jagger a fost programat să apară la emisiunea „Saturday Night Live” pe NBC, 6 februarie. „Nu am intenția să efectuez un turneu lung cu acest album”, spune Mick. „Vreau doar să fac cîteva show-uri mici”.

Unul dintre aceste spectacole va fi susținut probabil la New York și va coincide probabil cu lansarea în februarie a acestei noi producții solo.

Varner MUSIC
Belgium SAINV
Radio Contact

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993



ȘTIRI

**Vreți o fotografie?
Eu una, nu!**

Se pare că nimeni din familie nu i-a fost alături cu ocazia nașterii fiului său, Louis, dar Stéphanie de Monaco exagerează! Gurile, să le zicem rele, spun că a negociat cu presa franceză pentru cel puțin 6 milioane franci francezi prima fotografie a progeniturii. Că vrea să se stabilească în showbiz, se prea poate, că e o personalitate publică, nimic de zis, dar puțină demnitate nu i-ar strica deloc. Se speră, în consecință, că nu e decît un zvon...



● Naomi Campbell vo scoate un disc

Se pare că experiența de clip video cu Michael Jackson, i-a dat idei fermecătoarei Naomi și va înregistra un album. Totul se va petrece la New York, după cursuri obligatorii de muzică, orientarea fiind hotărîtă dansantă.

● Roch Voisine pe marile ecrane! (Nu ale noastre, nu vă entuziasmați!)

Debutul acestui an 1993 îl surprinde pe Roch Voisine într-un bine meritat repaos, după turneul său mondial care s-a încheiat în primăvara trecută la Montreal. Numele acestui turneu este Europa Tour însă acest titlu reprezintă și un album live reluînd cîntecele preferate ale frumosului canadian. Bineînțeles se așteaptă cu nerăbdare apariția pe ecrane a filmului sau Armen & Bullick unde joacă alături de Mike Conors (Mannix) și de fermecătoarea Marushka Detmers.

● Povești cu șerpi

Mare tărăboi, frică strașnică și panică într-unul din localurile frecventate de Alice Cooper. El și-a pierdut șarpele de care se pare că nu se desparte niciodată, în căutarea lui pornind mai mulți curajoși voluntari. Simpaticul animal a fost găsit într-una din cabinele de toaletă pentru dame, după ce de-acolo o domnișoară a ieșit urlînd. Un indiciu care înșală rar. Nici o confuzie deci între acest exemplar și cel dăruit cadou de nuntă de Axl Rose prietenului său Slash. De data aceasta reptila era disimulată într-un etui de chitară: o delicată atenție, nu? Numai că virtuosul Gunner nu colecționează animale așa de incomode. E de preferat chiar un hipopotam ca să nu mai zic că un delfin ar fi chiar o achiziție extraordinară, mai ales pe un autocolant RADIO CONTACT!

● Sinead O'Connor — Se oprește, nu se oprește?

Cu micuța irlandeză nu știe nimeni niciodată pe ce picior dansează!

Cu puțin timp în urmă, declara că intenționează să renunțe la muzică. Motivul: muzica era pentru ea un mijloc de comunicare și din moment ce lucrurile n-au mers așa cum trebuie, și cum ar fi vrut, cel mai bine ar fi să nu mai cînte. Dar de atunci Sinead și-a înmulțit aparițiile pe scenă: la Londra în corul unui grup de rap, apoi alături de Alison Moyet la Royal Festival Hall. Ce să mai înțelegi? Că oamenii se schimbă.

● Un nou album Bart Simpson?

Bart Simpson, puștiul infernal care animează desenul animat, The Simpsons, e pe cale de a scoate un nou album prin intermediul aceleiași case de discuri folosite de GUNS'N'ROSES și NIRVANA: Goffen. Titlul provizoriu „Yellow”, probabil un omagiu adus albumului „White Album” al Beatles-ilor. Il așteptăm!

● Boy George se confesează

În cadrul unei emisiuni transmise de televiziunea engleză, Boy George a declarat că a cheltuit mai bine de 1,5 mil. dolari pentru a-și satisface nevoia de substanțe toxice diverse. Apropo, ați avut curiozitatea să faceți un calcul al sumei cheltuite pe țigări din momentul în care v-ați apucat de fumat?

Topuri — Radio Contact

— ediția a 5-a —

● TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. U 2 (BONO) — (Can't Help) Falling In Love
3. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR — Blood Of Eden

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. SAIGON KICK — All I Want
2. NAZARETH — Tell Me That
3. GENESIS — Jesus He Know Me

● TOP 30

1. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT — More And More
2. TASMIN ARCHER — Sleeping Satellite
3. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You

POLICIER

Crimele din Barintown

George ARION

RĂZBUNARE FĂRĂ SFÎRȘIT



În 1839, când viitorul oraș Barintown nu avea decât cîțiva locuitori, adăpostiți în case ridicate la voia întîmplării, fără gust și cu o funcționalitate precară, între John Barintown și Rush Major izbucni o ceartă violentă. De fapt, sămînta discordiei dintre cei doi fusese de multă vreme aruncată și nu i se mai așteptau decât roadele. Motivul disputei? Fiecare susținea că noua așezare care se înfiripa trebuia să-i poarte numele.

Argumentele pe care le desfășurau seara la cîrciumă în fața unor ascultători îngrijorați de traiul de pe o zi pe alta aveau o anumită logică; de aceea, i se dădea dreptate cînd unuia, cînd altuia. Însă nici unul nu reușea să obțină cîștig de cauză pentru ca dosarul disputei lor să fie închis definitiv.

John Barintown era un tip arătos, înalt de un metru nouăzeci și avînd aproape o sută de kilograme. Cu toată înfățișarea lui de uriaș se mișca vioi și nu stătea o clipă locului. Avea o excelentă părere despre el însuși, vocea lui se auzea de la mare depărtare cînd își striga ajutoarele, dar un suris larg îl apărea cîteodată pe chip și îi conferea un anumit farmec. E adevărat, zicea el, sosise pe aceste locuri odată cu Major, dar a lui fusese ideea de a întemeia o așezare și chiar a trebuit ca el, John Barintown să pledeze îndelung pînă cînd și-a convins adversarul de astăzi să se oprească aici convoiul de căruțe care rătăcea din loc în loc în căutarea unui pămînt fertil. Rush Major, un bărbat cu doi ani mai tînăr decît Barintown, și cu vreo treizeci de kilograme mai slab, lute la minie și pistolar de temut, avea și el un argument care atîrna destul de greu în balanță: el fusese acela care, folosindu-și relațiile la căile ferate, adusesese drumul de fier în dreptul așezării și reușise chiar să obțină aprobarea pentru o gară ridicată în cîteva săptămîni.

Unii dintre cei care îi ascultau gîndeau în sinea lor că nici unul n-ar avea merite deosebite față de ale celorlalți; dar nu îndrăzneau să-și spună cu glas tare părerea fiindcă n-aveau nici un chef să se trezească ciomăgiți sau chiar cu un glonte în teastă.

Cearta se rezolvă într-un chip neașteptat și toată lumea răsuflă ușurată; Rush Major fu găsit spînzurat într-un șopron. Se spune că n-ar fi străini de întîmplare John Barintown și oamenii lui, dar nimeni nu reuși să dovedească nimic, nici măcar familia lui Rush, care zădărnice imploră autoritățile să facă lumină în acest caz.

Timp de cincizeci de ani Barintown — fiindcă numele orașului acesta fu pînă la urmă — cunosc o înflorire constantă, devenind un oraș important, centru comercial și bancar, dar, datorită poziției sale privilegiate — lîngă ocean, într-un loc pitoresc — ajunsă să fie și un splendid loc de recreere, cu vile cochete și înecate în verdeață, unde bogătanii plictisiți numărău cîte generații ar trebui să treacă pentru ca să apuce să le cheltuiască banii. Iar cel mai de vază personaj din oraș era John Barintown, un bărbat tot mai falnic pe măsura ce înainta în vîrstă, și care muri la 99 de ani, fiind, pînă în ultima clipă, de o luciditate incredibilă.

Fu înmormîntat cu fastul cuvenit unui părinte al orașului. Dar imediat se află că

în mormîntare, Sullivan Major, fiul lui Rush Major, îl împușcă pe Tom Barintown, fiul lui John Barintown. Episodul fu întrucîtva comic, fiindcă Sullivan avea 70 de ani iar Tom aproape 60; amenințat cu pușca în stradă de bătrînelul caraghios căruia îi tremura arma în mînă, Tom nu se abțînu să nu izbucnească în ris. Glonte pe care îl primi în inimă nu reuși să-i schimbe fizionomia și băiatul lui John Barintown fu îngropat cu o expresie veselă pe chip. Sullivan muri în curînd în închisoare.

Timp de 20 de ani nu se mai petrecu nimic și oamenii nu-și mai aduceau aminte decît rareori de tragedia din cele două familii. Dar, în 1920, Marshal Barintown, feciorul lui Tom, plecat într-o lungă călătorie prin lume

ței. După care scoase un pumnal de la briu și-î tăie beregata ca unui animal de sacrificiu. Nimeni dintre cei prezenți nu schiță nici cel mai mic gest de a opri încăierarea. Întreaga țară află cu oroare de cele întîmplate în Barintown și ceru pedeapsa exemplară nu numai pentru ucigaș dar și pentru cei care nu împiedicaseră crima. Ziarele relatează cu lux de amănunte despre discordia dintre cele două familii și despre cauzele ei. Marshal fu spînzurat în piața centrală. Mii de oameni, de pretutindeni năvăliră să vadă execuția. Faima orașului crescuse, fiind socotit un loc interesant, unde viața are o savoare aparte. Turisții se înghesuiau să vadă locurile unde fusese găsit spînzurat John Barintown, sau strada unde Sullivan îl împușcase pe Tom, sau cîrciuma unde Marshal îi tăiasă beregata lui Michael. Cele trei crime deveniră cea mai prosperă afacere a orașului. Cîștigău pînă și băieții care, pentru un gologan, îi îndrumau pe niște ghizi atoateștiutori pe dornicii de senzații tari.

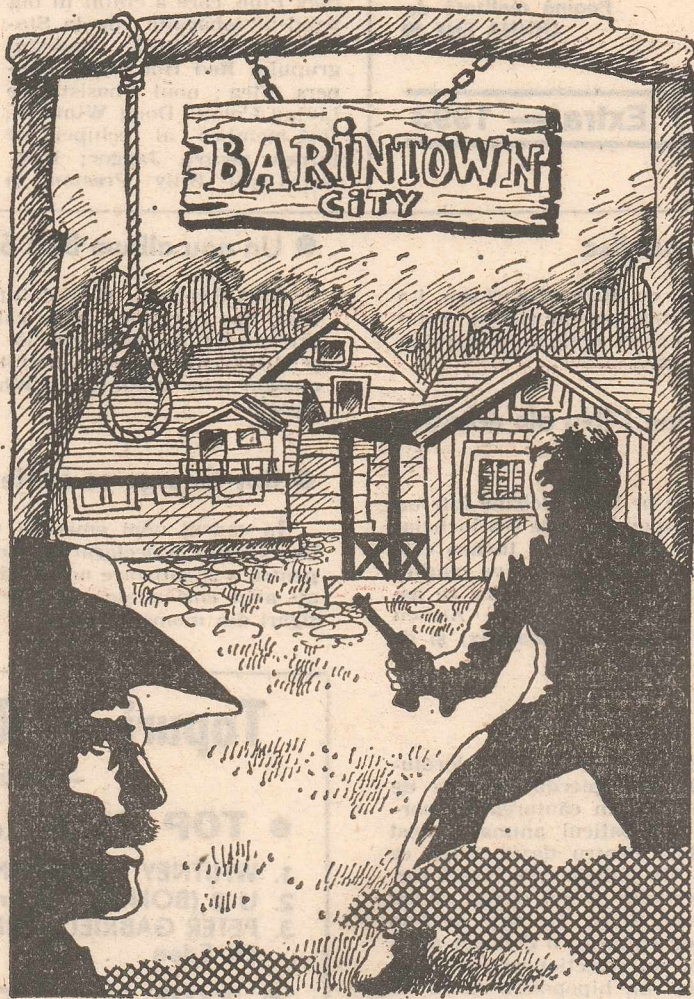
Marshal Barintown lăsase în urmă un băiat de 5 ani iar Michael unul de doi ani. În 1950 Sammy Major îl împușcă în timpul unui spectacol pe Corman Barintown. N-avusesse nici o altă ocazie ca să se răzbune deoarece Corman mergea întotdeauna însoțit de o gardă de corp. Mare amator de teatru, Corman se ducea să vadă orice nouă trupă care venea să dea vreo reprezentație. De una din aceste reprezentații profită Sammy. El reuși să se strecoare în spatele fotoliului pe care stătea Corman încadrat de două gorile și-l perforă cu trei gloanțe trase prin spătar. După care, la 35 de ani, cunoscu deliciile scaunului electric.

Mai trecură 40 de ani și în Barintown nu se mai întîmplă nici o încăierare între cele două familii. Se crezu chiar că vendetta dintre ele luase sfîrșit. Orașul avea acum alte probleme: se discuta despre sistematizare, despre poluare, despre droguri și despre prostituție. Seara, orașul era inundat de luminile reclamelor al căror număr era o recunoaștere a ceea ce însemna el acum în conștiința lumii.

Și totuși, în 1990, automobilul în care se sui Clay Major, fiul lui Sammy, ieșind de la o bancă, sări în aer. Zădărnice au fost investigațiile poliștilor și ale detectivilor particulari angajați de familia Major. Nimeni nu află nimic despre cel care organizase atentatul împotriva importantului om de afaceri. Orice aluzie la Pascal Barintown, urmașul lui Corman, rămase o simplă speculație. Un ziar care îndrăzni să facă

un istoric al asasinatelor comise în cele două familii și avansase ipoteza că automobilul-capcană fusese pregătit de oamenii lui Pascal Barintown fu dat în judecată și pierdu o sumă uriașă de bani.

În clipa de față, Bill, fiul lui Pascal Barintown, în vîrstă de șase ani, încearcă să se cațere pe un căluț de lemn, sub privirea dragăstoasă a mamei sale. E un băiețel blond, cu ochi albaștri, cu o frunte frumos boltită. Oricine ar fi cunoscut familia Barintown de la începuturile ei și-ar da seama că sînt perpetuate prin ani aceleași trăsături dezvăluind voință, o personalitate puternică, dorință de a reuși. Sora lui Pascal, Suzan, cu doi ani mai mică, îl ajută să încalce. Deodată, băiețelul se rostogolește și amîndoi cad pe covor. Odaia în care se află e mare, cu ferestre înalte. E una din cele cîteva zeci de încăperi pe care le are casa. Izbucnesc în ris cu toții. Dar nici unul dintre ei nu știe cum, într-o altă casă, la fel de impunătoare, un băiețel care nici n-a învățat încă să vorbească, e hrănit de mama lui. Nici unul nu știe că scena care tocmai s-a petrecut se va repeta aidoma aproape peste cincisprezece ani cînd, într-o livadă înflorită, Bill va

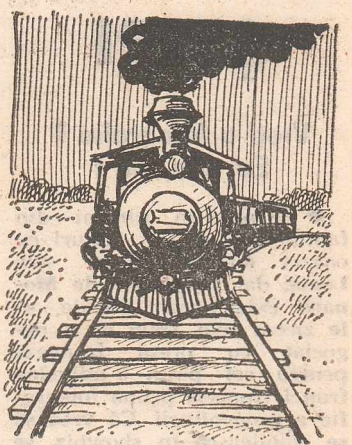


Desen de ȘT. ALEXANDRESCU

duhovnicului care îl spovedise i se încredințase o taină îngrozitoare: John Barintown mărturisise cum îl omorise pe Rush Major. Fiind vorba de o crimă, preotul se simțea dezlegat de taina spovedaniei și nu șovăi să confirme zvonul.

La numai cîteva zile de la

pentru ca să sporească averea clanului, se întoarse în oraș. Se duse în barul unde i se spusese că Michael Major, fiul lui Sullivan, poate fi găsit în fiecare seară, îi căută ceartă și îl bătuse temeinic, umplîndu-l de sînge din cap pînă-n picioare, sub ochii inflamați de plăcere ai asisten-



încerca să încalce un cal — de data asta adevărat — de scara căruia se va ține Suzan — și se va prăbuși cu firul vieții retezat de un glonte expedit de la mare distanță de o pușcă cu lunetă aflată în mîinile băiețelului care în clipa de față gingurește mulțumit de masa servită. După cum nimeni de pe lumea asta nu știe că preotul care l-a spovedit pe John Barintown l-a atribuit acestuia o mărturisire pe care John n-a făcut-o niciodată, numai pentru a-și da importanță și a stîrni vîlvă în jurul numelui său.

Demi Moore pe aripile vântului



Noua Scarlett O'Hara: „Sînt o japiță!”

• *Tineretea mea a fost prea dură, explică actrița de 29 de ani*

Romantică și pasionată, min-dră și senzuală, invidiată de femei, adulată de bărbați — aceasta este Scarlett O'Hara, celebrul personaj al cărții care a încîntat atîtea generații, **Pe aripile vîntului**.

Nu întîmplător Demi Moore a fost aleasă, dintre sute de

candidate din lumea întreagă, să o încarneze pe Scarlett în filmul ce va continua destinul eroinei. Ea este foarte talentată, are fața angelică a Viviei Leigh, aceeași siluetă în-cîntătoare, aceeași grație fe-lină, aceeași privire dulce.

Dar, comparația se oprește aici. Dacă pe ecran Demi este asemenea unui inger, în viața de toate zilele este o „japiță”, după propria-i mărturisire, și-i place să fie așa. „Viața m-a învățat să nu fac nimă-nui cadouri. Și mai ales bărbaților”. Poate pe bună dreptate face astfel de afirmații, căci dacă în momentul de față, la 29 de ani își poate permite, luxul să urce într-un Concorde doar pentru a se coafa la Paris și să se întoar-că în aceeași zi la New York pentru o serată, a ex-istat o perioadă cînd a în-durat multe. „Mi-e sete de tot și am impresia că niciodată nu-mi va fi de ajuns. Tineret-rea mea a fost într-adevăr prea dură”.

Adolescentă fiind, se lasă pradă drogului și alcoolului, încercînd să uite adevărul legat de nașterea sa. La 14 ani, scotocind prin sertare, a aflat că tatăl ei adevărat și-a pe-trecut mai toată existența în închisoare, pentru varii moti-ve. Un alt șoc este provocat de sinuciderea tatălui adop-tiv, Danny Guynes. La 16 ani, revoltată și inconstientă de actele sale, Demi părăseș-te liceul și își cîștigă existen-ța pozînd goală. Noaptea le pierde prin localuri, ieșind cu diverși cîntăreți rock, mai mult sau mai puțin la modă, dar amatori de droguri. În-tr-o astfel de împrejurare, îl cunoaște pe Freddy Moore, membru al grupului „Boy”,

în brațele căruia petrece o noapte de amor torid. A doua zi, Freddy o alungă, agasat fiind mai apoi de puștoaica ce continuă să-i iasă în cale. Demi, însă, îl vrea pe Freddy cu orice preț. Ce importanță are faptul că este înșurat? Îl va determina să divorțeze și se căsătorească în anul 1971. Ea are 18 ani. Un an mai tîrziu i se încredințează ro-lul principal din serialul te-levizat **General Hospital**.

Iată-o, în sfîrșit, cîștigîndu-și în mod cinstit existența, fără a mai conta pe sprijinul lui Freddy. De fapt, cîștigă deja mai mult decît el. Atunci, de-parte de a-i fi recunoscătoare că a divorțat pentru ea, că i-a dat numele său, îl părăsește fără remușcări, păstrîndu-i doar numele. „M-am înșelat, nu ești destul de bun pentru mine”, îi va spune Demi în timpul unei certe.

Nu după multă vreme, de-vine iubita lui Emilio Este-vez, fiul lui Martin Sheen, față de care nu are un com-portament mai blînd. Nu se sfiește să mintă, pentru a-i exacerba gelozia, dar și din plăcerea de-a provoca o Ame-rică puritană. „Cînd joc în-tr-o scenă de amor, o fac de-adevăratelea”, a declarat ea presei.

Prietenii sînt exasperați de „năzbîtiile” lui Demi și trag nădejde că dacă va întîlni ma-rele dragoste se va potoli, în sfîrșit. Nădejdea lor se spul-beră, căci, deși Demi cunoaște marea pasiune, scandalul din jurul ei ia proporții. Pe un platou de filmare îl întîlneș-te, în 1987, pe celebrul Bruce Willis, căruia, în prezența lo-godnicei, îi lansează invitația de a-și petrece noaptea cu ea, în cazul în care se plictiseș-

te. Bine aici n-a apucat să-și revină din uimire și a primit un plic ce conținea un bilet și cheia apartamentului pe care Demi îl avea în inima Manhattanului.

În felul acesta a început noua poveste de iubire, care, deși se încheie cu o căsătorie la Las Vegas, nu are darul de a o potoli pe Demi. Cele-bră, curtată de bărbați, ea face tot ce-i stă în putință să-l exaspereze pe Bruce. A-cesta a fost adus în situația de-a agrea orice bărbat care ar fi îndrăgostit de ea și să aibă un gest elementar de politețe față de soția sa. De pildă, să-i aprin-dă o țigară.

Lucrurile par să se pote-lească, cînd Demi dă naș-tere unei fetițe, Rumer Gleen. Însă, uitat de bucuria paternității, Demi anunță că această nouă fiicăre l-a trans-format: „Nu mi-ai aspir decît să schimb soțul și să hră-nesc cu lăcomie. Dar tem-peramentul de femeie liberă pe care-l dăseam Demi din ce în ce mai mult nu face decît să-mi accentueze gelozia”.

Ceea ce îi este permis lui Demi, nu este valabil pentru Bruce. În ziua în care Bruce a privit-o un pic prea de-a-proape pe frumoasa Maru-schka Detmers, Demi a ju-rat să se răzbune și a dat ur-mătorul anunț într-un mare cotidian: „Cedez soț celeb-ru din motive de infidelitate. A-facere de înhîtat înainte de-a fi prea tîrziu. Femeile normale să se abțină”.

Fără îndoială că Demi a plîns cîndva prea mult și doar dorința de-a uita acele zile îi șterg orice urmă de la-crimă, obligînd-o să sfideze lumea.

Traducere de
ELENA GRESCU

Medicina descoperă cauzele homosexualității și ale lesbianismului

• *Este vorba despre o țară genetică*

Surprinzător, dar în Statele Unite ale Americii nu s-au făcut studii serioase avînd ca temă **HOMOSEXUALITATEA**. Cercetările europene se pare că s-au preocupat mai mult de această problemă; acestea au concluzionat că în rîndul bărbaților homosexualitatea se întîlnește într-un procent de 3 la sută, pe cînd la femei rata homosexualității este sub 1 la sută.

Și totuși, la o distanță de un an (primul studiu publicat fiind în decembrie 1991), profesorul american J. Michael Bailey, de la Northwestern University din S.U.A. a făcut recent primele comunicări științifice în domeniul ho-mosexualității.

Concluziile sale sînt clare: fenomenul este mult mai pu-țin cunoscut la femei. Pro-fesorul pleacă de la teoria bio-logică asupra homosexualității, care spune că fiecare băr-bat și fiecare femeie posedă o zonă a creierului care gu-vernează orientarea sexuală. Dacă are loc o masculiniza-re, atunci ființa respectivă va fi atrasă de către femei. Dacă, însă, centrul cervical nu se masculinizează, atracția se va manifesta pentru bărbați. Stu-diul a fost efectuat pe 84 de femei lesbiene sau bisexuale și pe 79 de femei heterosexua-le, cu vîrste cuprinse între 25 și 40 de ani. Pornind de la constatarea că genele influen-țează homosexualitatea, pro-fesorul Bailey a analizat si-tuațiile familiale ale subiecților și a ajuns la concluzii ui-mitoare. Față de femeile hete-

rosexuale, femeile lesbiene și bisexuale sînt de 2,5 — 5 ori mai predispuse să aibă surori la fel, adică lesbiene sau bi-sexuale! Cele 84 de femei con-siderate au avut împreună un total de 99 de surori, din care 12 au fost lesbiene ori bisex-uale, adică un procent de 12,1 la sută. Grupa a doua, for-mată din cele 79 de femei heterosexuale, a avut împreună un total de 83 de surori, din care 2 au fost lesbiene sau bisexuale, adică într-un procent de 2,4 la sută.

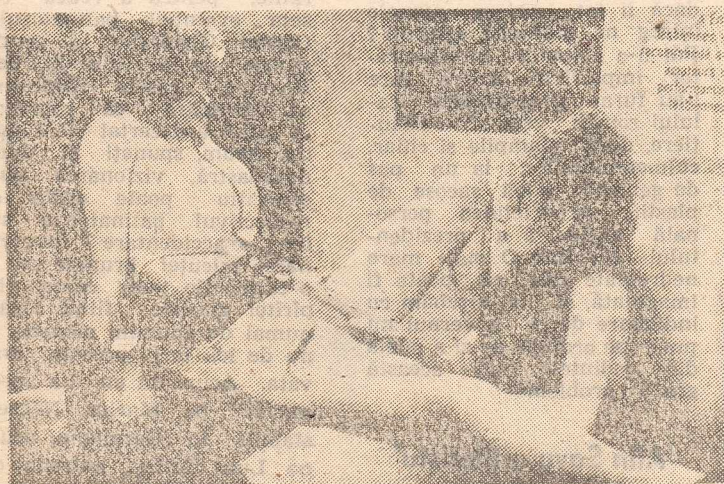
Deci: încă din timpul vieții intra-uterine, dacă în creierul fătului băiat ceva blochează masculinizarea, el va de-veni homosexual. La fete, dacă ceva cauzează masculinizarea zonei respective a creierului, fata va fi lesbiană.

Studiul aduce cîteva ele-mente absolut noi. Interpre-tarea imediată conduce la rejudecarea fenomenului ho-mosexualității. În măsura în care se recunoaște că această realitate a existat de cînd există omul, atunci se impu-ne înțelegerea în alte coordo-nate a homosexualității.

Studiul profesorului Bailey va fi publicat în luna fe-bruarie într-o revistă de mare prestigiu, „American Journal of Psychiatry”. Concluzia este relativ simplă, doar interpre-tarea sa poate fi complicată.

Medicina își dezvăluie în-cet, încet, secretele. Ajută o-menirea să se priceapă mai bine, să nu mai tragă con-cluzii pripite.

ADA NICOARĂ



Victoria Principal

a vrut să se

sinucidă pentru...

Frank Sinatra!



• *Serialul Dallas a salvat-o de la moarte*

Cu cîteva zile înainte de că-sătoria ei cu Harry Glassman (eveniment datat 22 iunie 1989), planificată fiind deja și pompoasa nuntă, Victoria Principal a făcut o dezvăluire senzațională. A recunoscut că exact înainte de a începe să turneze în „Dallas”, a fost îndrăgostită la nebunie de... Frank Sinatra: „Sîmteam în acele zile o nevoie cumplită să mi se facă complimente, să mi se facă curte și să fiu ab-solut sigură pe farmecul meu”. Imediat după ce s-au cunos-

cut, susține Victoria Principal, între ea și Frank Sinatra s-a declanșat puternic așa-numita dragoste la prima vedere. Dar, continuă „Pamela”, și-a dat repede seama că, din nefericie, marele cîntăreț nu împăr-tășește cu adevărat pasiunea ei. „Nu avea rost să conti-nui această idilă-aventură, explică Victoria Principal. Ruptura însă era cît pe-aci să-mi fie fatală. Sufeream în-tr-o asemenea măsură, încît am vrut să mă sinucid!” Sal-varea s-a numit „Dallas”!

Începînd să filmeze, Victoria Principal și-a revenit complet. „Rolul interpretat de mine, Pamela, m-a ajutat mult. Am uitat de durerea. Nu mai eram eu, Victoria Principal, eram Pam Ewing alături! Intrasem perfect și total în trupul per-sonajului meu”. Dallas—uli-a adus Victoriei Principal nu numai cheful de viață, dar și celebritatea. De bani nu mai vorbim...

V. TEODORESCU

VASILE CÎTEA L-A BĂTUT PE SAVA MELINTE DE I-AU SĂRIT CAPACELE, PENTRU 525.000 DE LEI ȘI 710 MĂRCI

Cu o zi înaintea meciului de la New York dintre Michael Dokes și campionul mondial al greilor, americanul Piddick Bowe, Palatul Sporturilor din Capitală a găzduit prima gală de box profesionist în care s-au acordat din nou, după aproape cinci decenii, centurile de campioni naționali. Așadar, vineri, 5 februarie, sub egida Ligii boxului profesionist din România (președinte — Leonida Teohari, vicepreședinte — Dumitru Ciubotaru și președinte de onoare — prof. dr. doc. Eugen Proca) și cu sprijinul material al dlui Gheorghe Nițu (cărui i s-au alăturat numeroși alți sponsori), au avut loc partidele: Petre Gigel — Constantin Pascariu (categ. 58,967 kg) și Vasile Cîtea — Sava Melinte (categ. 72,275 kg). Desfășurate pe distanța a 10 reprize de câte 3 minute, meciurile au fost conduse în ring de foștii campioni naționali Gheorghe Chivăr, și, respectiv, Paul Dobrescu. Dramatismul luptei a încântat asistența, satisfăcând „cafturile” și „borșul” din

ring, în timp ce în spatele nostru se manevrau pariuri pe cîte 100 de mărci sau de dolari. Simpatiile erau împărțite, replicile colorate se întretaiau: „Dă păru' din ochi, Gigele!”, „Dă-i și cu stînga. Aia nu-i a ta? Aia mănîncă degeaba?”, „Gigele, lasă-l că are copii!” Emil Popa, antrenorul secund al lotului național de amatori, i-a asistat pe Pascariu și apoi pe Cîtea, reușind să... „mănînce” cîteva prosoape! Dar, la superpană a cîștigat (cu 289—283) Petre Gigel (Coninvest-Carpați), iar la mijlocie — Vasile Cîtea (Perla Moldovei — Iași) a fost declarat învingător prin rînire adversarului (în min. 1 și 9 secunde din repriza a IX-a!). Ioan Popa, ultimul campion la categoria respectivă, l-a încununat pe acesta din urmă. Deși centurile nu aveau diamantele p. care le-a disprețuit Riddick Bowe, bursele învingătorilor au atins 525 000 lei și 710 DM. Gala a fost completată cu un meci, de asemenea, profesionist (6 reprize a câte 3 minute) între Aurel Manole și

Constantin Gherasim, încheiat cu 173—168 în favoarea primului. În deschidere, amatorii s-au întrecut pe durata de 4 reprize de câte 3 minute: Mocanu Marian b.p. pe Iordache Cristian, iar Simion Marin b.ab.r. II pe Stănică Robert, ca și Cristian Claudiu pe Ghiorman Marian. Mult gustate de cei peste 4 000 spectatori au fost demonstrațiile de Kick-Box și Taekwondo realizate de campionii Germaniei, invitați special, E. Yilmaz, N. Savik, M. Coridum și M. Orgun.

În încheiere, încă o mențiune: s-a dovedit din nou că sportul nu agreează imixtiunea politicului. Avind inabilitatea de a-l anunța printre sponsori pe „dl. senator Corneliu Vadim Tudor”, crainicul ad-hoc Cornel Purnea și-a pus sala în cap prin huițuilele declanșate la auzul numelui politicianului. Ca și atunci cînd o firmă a crezut că își poate face reclamă oferind doar 10 000 lei...

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De miercuri pînă miercuri

● **BASCHET.** Campionatele naționale se desfășoară în ritm accelerat, cu cîte două jocuri pe săptămînă. **Etapa a XVII-a:** Otelnix Tîrgoviște — CONSTAR Arad 74—76, Universitatea Craiova — Progresul București 63—65, Rapid București — Crișul Oradea 96—67 (de la oaspete, Laura Sere — 30 p, cu 6x3, dar cu o floare...), „U” Cluj — Olimpia București 78—44 (feminin); Dinamo București — „U” Cluj (finaliste editiei trecute) 72—65, Rapid — C.S.U. Sibiu 67—54 (rapidisti în grevă japoneză,

dar cu Petrică Brănișteanu în formă excelentă), C.S.U. Brașov — ELBA Timișoara 68—86 (masculin). **Etapa a XVIII-a:** Progresul — „U” Cluj 48—77, CONSTAR — Rapid 54—42, Olimpia — Sp. Studențesc 61—75 (f), ELBA — Steaua 86—101, Sp. Studențesc — Dinamo 64—92, Mureșul Tg. Mureș — SOCED 67—91, Automatica — Rapid 54—91 (m).

● **POLO.** La Arad a avut loc turneul nr. 5 (penultimul) al diviziei A 1: Steaua — Dinamo 6—4, Rapid 6—5, Crișul 11—2, Astra 11—6, Sp. Studen-

țesc 11—6; Dinamo — Rapid 6—5, Crișul 10—9, Sp. Studențesc 8—7, Astra 9—5; Rapid — Crișul 8—7, Sp. Studențesc 9—2, Astra 12—5; **Crișul Oradea** — Sp. Studențesc 7—7, Astra 10—7; **Sp. Studențesc** — Astra Arad 9—7.

● **RUGBY.** O nouă etapă în Turneul celor 5 Națiuni: la Paris, pe „Parc des Princes”, Franța — Scoția 11—3, iar la Cardiff, pe „Arms Park”, Țara Galilor — Anglia 10—9, prima înfringere a oaspetilor după o serie de 9 victorii, rezultat care le-a spulberat visul de-a realiza cel de-al treilea Grand Slam consecutiv. (P.L.D.)

ta ● **CU CASELE ÎNCHISE** După toate semnele, turneul final al campionatului mondial de fotbal din 1994, din Statele Unite, se va juca, în ciuda slabei popularității a soccerului în acest subcontinent, cu casele închise, cu 500 de zile înainte de fluierul inaugural existînd sute de mii de cereri de rezervări de bilete. Practic, a fost acoperită astfel toată cota rezervată gazdelor, organizatorii punînd la pînjă un sistem de precomandă. Vor fi acordate înscrieri pentru 2 milioane de persoane, pe baza acestor „cartele” (iată că și în SUA se cartelează) urmînd să fie eliberate biletele, în primele luni ale anului viitor.

TEODORA OPREA ■

RĂTĂCITOR. Revenit în țară, ex-suedezul Ciolponea s-a pregătit în „Giulești” cu antrenorul Rontea. El a avut însă cam multe absențe, datorate unei viroze și unui genunchi cu ceva probleme. ● **ADIO BURLACIE.** Așa va spune în vară Georgică Vameșu, aleasa inimii lui fiind tot din comuna natală, Poiana (Dimbovița). ● **„LEO” ÎN BANCĂ.** Toader se pregătește cu sirg nu numai pentru a apăra cu succes buturile rapidiste, dar și pentru a urma cursurile scolii de antrenori. ● **REGRETELE UNUI NAȘ.** Celeru prin drîblingurile și golurile sale, Puiu Ionescu glumea deunăzi: „Eu l-am botezat pe Ionuț Lupeșcu și i-am transmis talentul meu, în loc să l-l transmit lui fi-miu”.

FANE RAPIDISTU ■

CONTRE-PIED

● **Vasile Ianul**, singur, contra generalilor... Titlul unui film regizat de Mircea Daneliuc? În nici un caz, deși, „secvențele” din Șos. Ștefan cel Mare, cu readucerea lui **FC Dinamo** acolo de unde a plecat, în custodia unui anume minister, sînt demne de a fi filmate. Fără regie...

● Neamunțind mari ambiții în retur, **președintele Farului, Petre Buduru**, pregătește o substanțială schimbare la față a echipei de la Pont. Cu cine, oameni buni, cînd cei mai buni jucători, de pînă mai ieri la Farul, sînt de găsit pe la alte cluburi cu mai mare dare de mină, iar din grădina proprie, bogată în talente, nu sînt de regulă promovați la echipa mare, cu excepțiile de rigoare, decît numai unii aleși după alte criterii, să le spun extrafotbalistice și mă opresc.

● Cam bizară situația unor jucători de fotbal aflați cu echipa reprezentativă prin **Americi**. Ei joacă (cum o fac, este altă treabă) pe pămînturile descoperite odinioară de Columb, iar noi, cei rămași acasă, descoperim că sînt pe cale de a lua drumul unor echipe din vestul bătrînului continent!

● Zic unii că nici **Gherasim**, nici **Stîngaci** nu ar avea ce căuta între buturile Stelei. Ei zic, ei aud. Pînă una-alta, nu prea se pricepe la fotbal și la fotbalisti!

● Chiar, cum vine asta, nea Bubu, ca fotbaliști români ce joacă afară să facă parte din sindicatul fotbaliștilor români ce evoluează în țară? Dacă ne răspunzi, că sîntem mai mulți în situația de **nedumeriți...**, meriți mai mult decît îți oferă F.R.F.-ul.

● A dispărut un mare fotbalist și TV-ul lui **Ruarg**, pasărea pe cale de dispariție, nici nu s-a gîndit măcar să contramandeze fusăraia unui meci, fie el Real — Barcelona, pentru un mic medalion, măcar, al fotbalistului care a fost din păcate, de-acum, numai a fost, **Mișa Klein**.

● S-a discutat și s-a aprobat, în sfîrșit, ca **F.C. Petrolul** (altfel nu cunosc echipa din Ploiești) să... rămînă F.C. Petrolul, echipa fraților Munteanu, a altor frați, Dridea, și a lui Pahonțu. O, tempora!

● Discuții mari la **Rapid** purtate cu SNCFR-ul care nu mai vrea sau nu mai poate să se țină de promisiunile făcute echipei de fotbal la începutul campionatului. N-ai bani, n-ai putere, legea de bază în economia de piață, nu-i așa?

OZONEL ■

Paralele inegale

● **AM ÎNTILNIT BOOK-MAKERI FERICIȚI.** Victoria surprinzătoare a echipei Dallas Cowboys în „Super Bowl”, finala campionatului de fotbal american, a dus o veritabilă mană cerească... agențiilor specializate în pariuri din Las Vegas, majoritatea pariorilor punînd banii pe marea favorită, Buffalo Bills. Bookmakerii apreciază că va fi depășit recordul de beneficii de anul trecut, de 50,3 milioane dolari. „A fost ceva pur și simplu incredibil”, a declarat Jimmy Vaccaro, responsabil cu pariurile la „Mirage”, unul dintre cele mai mari hoteluri-cazino din orașul

jocurilor de noroc. După primele estimări, premiile vor depăși, în unele cazuri 2 milioane de dolari.

● **AGRESIUNE.** Cunoscutul fost internațional argentinian de fotbal, Daniel Passarella, în prezent antrenor la River Plate Buenos Aires, a fost agresat de supporterii echipei pe care o pregătește, la Mar del Plata, doi huligani tăindu-i o ureche. Așa-ziișii suporteri erau nemulțumiți de înfrîngerea lui River Plate de către Boca Juniors (0—1) în etapa precedentă, furia agresorilor nefiind domolită nici de lungul drum, de peste 500 km, dintre capitală și Mar del Plata.

DE SUB PODUL GRANT

● **SPRE MAREA PERFORMANȚĂ.** Adoptînd modelul de pregătire al unei echipe profesionale, Rapidul a întreprins, în această perioadă de vacanță trei turnee de antrenamente și jocuri. Desigur, returul va trebui să confirme rezultatele, dar se poate spune de pe acum că a fost o etapă reușită pe toate planurile. În primul rînd, tot lotul este sănătos, iar jucătorii nu resimt fenomene de oboseală sau suprasolicitare și nu au surplus ponderal. Dimpotrivă, ei manifestă o mare poftă de joc cît și o creștere a ambiției și încrederii în forțele lor. ● **O REVENIRE ȘI DOUA REVELAȚII.** Pe lîngă integrarea în echipă a lui Iovan, tot

la capitolul cîștigurilor evidente se includ înaintașul Bogoi și portarul Diac. ● **ÎNTĂRIRI DE PESTE PRUT.**

Intrunind aprecieri favorabile din partea conducerii tehnice și a clubului, se pare că moldoveanul Guzun va îmbrăca culorile alb-vișinii. El ne-a fost descris ca un atlet perfect, fundaș „de toate”, un jucător polivalent de tip Gică Popescu (și ca prezentă fizică). ● **NE PRIȘTE-TE ASIA.** Ca și giuleștenii, F.C. Petrolul „a forat” în Bangladesh, cîștigînd turneul. De asemenea, aflat cu selecționata B în India, Romică Bealcu s-a făcut remarcat. Din păcate, „secunzii” au pierdut finala cu nord-coreenii (0—2). ● **FIUL**



Dle Văcăroiu, vreau sacoșele înapoi!

A mai mare distracție în aceste vremuri de distracție amintire (veți trăi și veți vedea!) este avalanșa de reclamații, memorii, petiții, pîre, ba chiar „ba p-a mă-ti!” care sosesc pe toate adresele, în special la ziare. Dar recordul pare să-l dețină un memoriu al președintelui Asociației Cal Clubului Român, distinsul domn Alexandru Doru Ionescu, care îl anunță pe domnul prim-ministru Nicolae Văcăroiu că procurorul general Mihai Ulpiu Popa Cherecheanu a fost dat în judecată pentru infracțiunea de favorizare a infractorului. De ce s-a făcut vinovat M. U. P. C. (iertare, dar dacă îi tot scriem numele întreg ne mănîncă spațiul)? Păi n-a acționat corespunzător împotriva unora care i-au furat președintelui calului român vreo 5 chitanțiere, două ștampile și chiar, culmea-culmilor, la un pas de genocid, două sacoșe de plastic proprietatea personală exclusivă a președintelui revoltat. O mai mare nedreptate nici că poate fi imaginată, și ne întrebăm cu indignare de ce guvernul nu pune pe ordinea de zi a uneia din ședințele sale această gravă problemă.

Alin Savu artilerist!

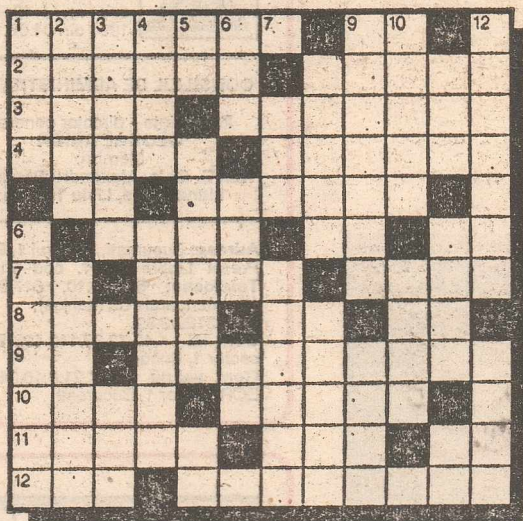
Colonelul însărcinat cu relațiile cu presa ale clubu-

lui Steaua, Alin Savu coordonează și, în mare parte, și scrie, un soi de publicație a grupării respective, intitulată chiar „Steaua” (revista literară cu același nume n-o fi avînd nimic de zis?), publicație care realizează cu nonșalanță un veritabil record: în paginile girate de repetat, de cel care ar trebui să țină legătura cu zăristii sportivi sînt injurii chiar cei care ar trebui cuțitați, spre binele clubului editor. Cum i-ar șede purtătorului de cuvînt al guvernului să înceapă astfel o conferință de presă: „Bă nenorociților, bă gazetarii de doi lei, avem rugămîntea la voi să difuzați următoarele realizări ale executivului!”

Doinița de jale

Fără aprobarea Împăratului Iulian și nici măcar a Regelui Cioabă, Doina Stănescu, cunoscută mai mult ca șefă a Alinei Negesc, întonează din nou o doiniță de jale pe postul național de televiziune, ba, mai mult, invită pe oricine vrea la ea acasă, la o cafeluță și-o sarallie, pentru a vedea caseta evoluției patinatorului Cornel Gheorghe la „europenele” de la Helsinki. Vezi Doamne, caseta respectivă ar demonstra că sportivul în cauză a dezertat fără motiv. Acum, spuneți și dumneavoastră, viziunea unui exercițiu poate arăta că respectivul patinator a suferit o accidentare? Inversunarea micuței brunete are și o explicație, toate campaniile pîrteii ziariste fiind legate numai de anumite monede, și nu de lei, tari precum cravata. Acum un an l-a „promovat” pe Marius Negrea, stabilit în Germania, acum pe Luis Taifas, antrenat de o americană. Coincidențele vorbește!

Țara lalelelor



ORIZONTAL : 1) Locul I înainte Olandei (vezi „Istoria atletismului”) — Stibiu. 2) Tablou cu lalele, mori de vânt și saboți — Peisaj marin cu „Olandezul zburător”. 3) Provincie centrală în Olanda! — Tradiție olandeză legată de post. 4) An de an — Țesătură națională olandeză frecventă în Venetia Nordului. 5) Alifie — Plantă exportată de firma caină „Ana and fiul”. 6) ele, ca și olandezul zburător — Mircea Zamfir — Bir! 7) Editură — Eroină a lui Thomas Hardy — A repeta (arh.). 8) Poziție inferioară în apărarea olandeză, de coastă! — În raft! — Solo. 9) Emil Gavriș — Mare maestru olandez al paletei (1606—1669). 10) Cetatea de scaun a lui Max Euwe — „Pe aripile vântului” în montaj specific olandez. 11) Fostă colonie olandeză (... de Vest) — Riu în Rusia — Măsură de lungime olandeză. 12) Riu în Franța — Alt mare maestru olandez din secolul al XVII-lea.

VERTICAL : 1) Pinză de... Olanda (intră la apă)! — Corresponzență din Italia pentru Amsterdam. 2) Monede olandeze — Avangarda de siguranță a solului Olandez (pl.).

3) Cîmple roditoare în Olanda (pl.)! — Traversează Olanda în drum spre Marea Nordului. 4) Interpretă de muzică ușoară în Olanda! — Arta lui Rembrandt și Frans Hals în viitorul îndepărtat (adj.). 5) Nicolae Dumitrescu — Reprezentativă Olandei în cupa Primăverii (pl.). — Nota redacției. 6) Palat ca-n basme la ieșirea din Amsterdam! — Portretist olandez — Milimetru. 7) Cetate bibliică — Bărți de agrement în tradiția pietonului olandez. 8) Celebru înaintas din Rotterdam — Numele mic al pictorului olandez Hals. 9) Slefuitor de comori materiale și spirituale din vechea Olandă — Oraș românesc de neuitat pentru fotbalistii din Rotterdam. 10) Plantă tropicală — Colină de origine olandeză. 11) Atacator dinspre mare, dușmanul de veacuri al Olandei — Tura de noapte la care lucra Rembrandt — E-ditor olandez. 12) „Țara lalelelor” trecută în revistă de noi (pl.) — Eulenspiegel, erou de legendă.

Dictionar : TESS, ADO, TNA, EL, AIN, ACA, EE.

NICOLAE ANDRONESCU ■

ANECDOTE

Angajare

Servitoarea care vrea să se angajeze își chestionează viitoarea stăpînă.

- D-ta știi să gătești ?
- Bineînțeles.
- Știi să speli și să calci ?
- Sigur.

— Nu te dai în lături de la nici o treabă grea ?

— Firește că nu.

— Foarte bine, doamnă. Atunci accept să mă angajez la d-ta în serviciu.

Educație

Tatăl : Bagă de seamă, fiule, în viață contează două principii : cinstea și înțelepciunea.

Fiul : În ce constă cinstea, tată ?

Tatăl : În a-ți respecta angajamentul luat.

Fiul : Dar înțelepciunea ?

Tatăl : Să nu-ți iei nici odată un angajament.

Între soți

Doi tineri căsătoriți călătoresc într-un compartiment de tren plin de călători. La ieșirea dintr-un tunel lung, soția se adresează soțului :

— Dragă bărbate, nu trebuia să mă sârui așa de înfocat cu atîta lume prezentă, chiar dacă a fost întuneric.

— Dar nici nu m-am gîndit să te sărut. Apoi, aruncînd priviri firoase în jur, adaugă : dacă îl prind pe nemernic, îl învăț eu minte !

— Vai bărbate, răspunse soțioara oftînd, pe ăsta nu mai ai ce să-l înveți...

Amestecate

Logodnicii între ei. Băiatul, stînjinit, îi cere fetei să mai amîne nunta lor.

— De ce ? se miră fata.

— Știi, n-am curaj să-i spun tatălui tău despre datoriile mele.

Fata izbucnește în ris.

— Ciudați mai sinteți, voi

bărbații. Nici el nu are curaj să-ți vorbească despre ale lui...

Prima cucoană : — Luna viitoare voi implini 35 de ani.

A doua : — Și eu la fel. Prima cunoană : — Da, dar la mine e prima dată...

— Ce-a zis tatăl tău cînd a căzut de pe scară în bibliotecă ?

— Pot să las la o parte înjurăturile, mamă ?

— Bineînțeles, dragul meu.

— Nimic.

Mama năvălește în prăvălie, cu băiețelul de mînă și cu o pungă de biscuiți pe care o aruncă pe cîntar.

— Poftim, domnule, exclamă ea victorioasă. Am trimis copilul să-i dai o jumătate de kil de biscuiți și uite, nu sînt decît 350 de grame.

Negustorul o prixește amuzat și spune :

— Ce-ar fi să cîntăriți și copilul ?!...

NELVIS

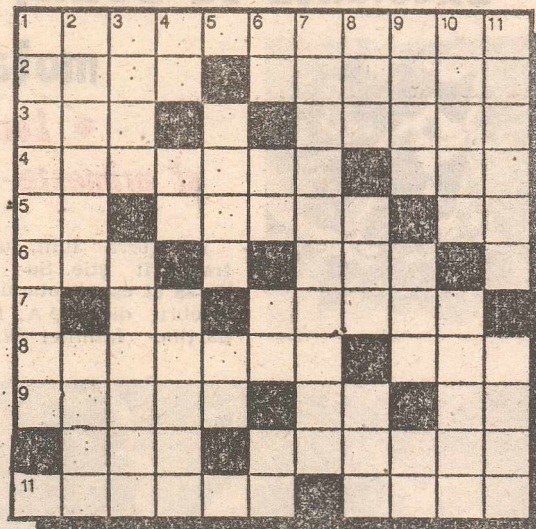
ORIZONTAL : 1) Dansatoare pe gheață. 2) Zăpadă — Liric român contemporan, semnat al poeziilor „Prin ger” și „Rămin în frig” (Petre). 3) Afluent al riului Tîrnava Mică — Fructe tăiate felii și uscate pentru a fi păstrate peste iarnă. 4) Colindători cu prilejul sărbătorilor de iarnă — În bocanci ! 5) Consoane... în omăt ! — „... de iarnă”, poezie de George Bacovia — În-cepe ninsoarea ! 6) Exclamație pe care o scoate cel căruia îi este frig — Izvorul ninsorii. 7) Urmă de omăt ! — Poet român, autor al poemului „Nin-ge” (Panait). 8) Pusă iarna pe cap — ... Baba din poveste. 9) „Iarna pe ...”, cunoscută poezie de George Coșbuc — Nea ! — Balon gol ! 10) Inghetate la spate ! — A ninge cu fulgi rari. 11) Probă din schiul alpin — Acope-rite iarna cu cușme de omăt.

VERTICAL : 1) „Fum și ninsoare” și „Copiii și ninsoarea”, titlurile a două poezii desprinse din creația acestei sensibile poete (Veronica). 2) A ingheța de frig — Ued în Arabia Saudită. 3) „... dintre zăpezi și portocali”, volum de reportaje semnat de Victor Kernbach — Inghetată. 4) Inghetă la picioare ! — Inghetată, în sfîrșit ! — Autorul volumului „Mi-am amintit de zăpadă” (Sorin). 5) Cel de iarnă se împodobește în preajmă Crăciunului (pl.) — Urmă goală ! 6) Puțin aburrit ! — În drum ! — Cristina Lupescu — Capete de film ! 7) Poetul care semnează niște sprintare „Strofe de iarnă” (George). 8) La soroc ! — Frig puternic — Pinguin. 9) Ofensivă la hochei — Sfîrșit de iarnă ! — Gheață pe margini ! 10) Cunoscut compozitor român, autor al melodiei de muzică ușoară „Valsul fulgilor de nea” (Elly) — Albul ochiului... 11) Poet rus, cel care afirmă că „Sania gones-te, zările se sparg” (Serghei) — Apă amestecată cu gheață.

Dictionar : ROR, ALAL, ALC.

MIHAI ZGUBEA ■

Pretext hibernal



Dezlegările din numărul 1 — 2

Tonul face muzica : DISCOGRAFII ; ANCA ; ARIETA ; NT ; SIM ; DS ; N ; SERENADA ; MC ; ARATA ; E ; DIU ; PRELU-DIU ; L ; ARA ; TRA ; OSE ; DE ; AAA ; I ; TS ; ATAC ; ROMBIC ; MELODIOS ; LU.

La mulți ani : RACAN ; STAN ; OMAN ; LIANA ; MANU-SA ; NON ; ANA ; ANF ; Z ; N ; LS ; SUBIT ; GEANA ; A ; I ; OO ; NERANIT ; LANT ; EMANA ; ANUAL ; ANAN ; NE-PLANTAȚI.

Invitație la masă : MUSACA ; ROM ; ALIMENTARA ; ZI-CALE ; CAS ; AI ; TEMA ; SA ; R ; ROBINET ; EP ; ARE ; VIN ; ICRE ; T ; EU ; NAVE ; ORA ; N ; ATA ; APETIT ; PASTE ; NUCA.

Pe inserat : SERATA ; AIMEE ; ISAC ; PASCANU ; MEU ; PUȘKIN ; R ; ON ; BASTA ; ILA ; NIVEN ; A ; BUE ; NINGE ; DA ; NU ; D ; NIU ; DELMAR ; RATU ; ORA ; AUS ; ADI-CĂ ; ELAS ; I ; GEL ; PAS ; TITA ; OLARIE ; SENIN ; IA ; MALINEANU.

Un careu plutind în ceață : MISTER ; METRU ; ÎNCETO-ȘAT ; UR ; STAN ; BOBOC ; S ; SEMINAR ; NUMA ; LASE ; ET ; PER ; VET ; SECOL ; TI ; ECONOM ; MILA ; STRĂMOȘ ; NEGI ; EU ; INTARS ; RC ; LAME ; IMI ; AAS ; LORZI ; CALM ; MANII ; FOTBAL.

Procese verbale : SUSPANSURI ; AVIONETE ; DP ; PER-LAT ; DUEL ; ARGILOS ; CEA ; TT ; SITARI ; S ; UMEZI ; ESUA ; PRIMA ; MU ; R ; RANI ; COMOZI ; O ; GENERAȚII ; BOI ; ERA ; IC ; AT ; FABRICAT.

În cursă : CAPCANE ; HOP ; AVION ; TRAPA ; PASTI-LA ; TUC ; T ; TONAJE ; SE ; ÎNECAT ; SAE ; VA ; IT ; SAL ; P ; IVA ; OCOLELI ; TALPA ; SOROC ; A ; CARTING ; I ; TROTEUR ; ARO ; ECVI ; REN ; SR.

Cu sorcova : IMPOPOȚONAT ; FARFURIOARE ; ONOR ; ER ; POM ; ARACI ; RAM ; STANA ; ARDEI ; CA ; DURA ; I ; N ; U ; METALE ; AC ; LEA ; ANISORI ; SISTA ; URAT.

HOROSCOPI TELEFONIC

Telefonați pentru previziunea dvs. săptămînală

001 609 42664 +

Formați acest număr plus cele două numere din dreptul semnului dvs. zodiacal

Berbec 01	Taur 02	Gemeni 03
Rac 04	Leu 05	Fecioara 06
Balanța 07	Scorpion 08	Sagetator 09
Capricorn 10	Varsător 11	Pești 19

TAROT

DRAGOSTE, BANI, SANATATE... VIITORUL DVS STA SCRIS IN CARTI

001/609-426 6400

Acesta este un apel internațional către SUA. Tariful este de 550 lei / minut

FLASH

Lumea în alb și negru

Un film realizat în redacția FLACĂRA

E PREMIERĂ-N
FEBRUARIE

Ați văzut Toți oamenii președintelui, ai cărui eroi principali sînt ziariști la Washington Post?

Ei bine, pentru prima oară în istoria presei și a cinematografului de la noi și un film românesc își desfășoară acțiunea într-o redacție reală, iar unele personaje sînt chiar membri ai redacției respective: REDACȚIA FLACĂRA.

În curînd, pe marele ecran

ATAC ÎN BIBLIOTECĂ

Eroul principal al acestui film polițist este ziarist la revista FLACĂRA. Filmările au avut loc chiar la Publicațiile Flacăra și vă introduc în intimitatea presei, „a patra putere” într-un stat civilizat.

În ziua de 26 februarie, la cinematograful Scala din București

ATAC ÎN BIBLIOTECĂ

scenariul: GEORGE ARION
regia: MIRCEA DRAGAN

Principale interpretări: Șerban Ionescu, Cezara Dafinescu, George Motoi, Jean Constantin, Dina Cocea, Magda Catona, Rodica Bitanescu.

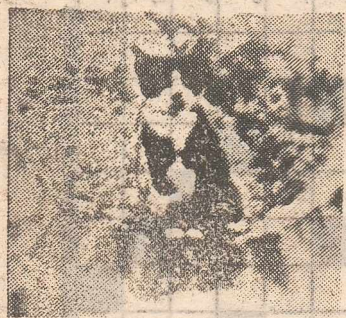
Cu aceeași ocazie, se lansează, după exact zece ani, la Editura Flacăra, a doua ediție a romanului *Atas în bibliotecă*, o carte în care suspansul începe de la prima frază: „Cadavru se află în dreptul meu, înfîș pe un maldăr de cărți” și care l-a determinat pe criticul *Ov. S. Crohmălniceanu* să exclame: „Cu George Arion, începem să avem și noi un roman polițist autohton”.



În „Atac în bibliotecă”, actrița Cezara Dafinescu dă un „atac” la inimile sensibile

Excelența sa Socks, cel mai celebru
motan din lume

• *Locuiește la Casa Albă
și primește cadouri și scrisori*



De cîteva luni, lumea întreagă îl știe. Se numește Socks și este motanul cel mai celebru din S.U.A., fiindcă aparține familiei Clinton. A-

mericanii au avut prilejul să-l cunoască pe Socks chiar de la începutul campaniei electorale a stăpînului său. N-a existat vreun drum al viitorului președinte de la care să lipsească motanul. Această umbră s-a făcut destul de repede remarcată. Astăzi, Socks este tratat nu numai ca un membru al familiei Clinton, dar și ca unul dintre personajele de vază ale statului. Încă din perioada cînd locuia la Little Rock a primit o grămadă de scrisori din cele patru culturi ale țării. Asemeni unui șef de stat, Socks primește chiar și cadouri. Un admirator i-a trimis un guler și o cravată, destinate să fie purtate cu ocazia instalării la Casa Albă.

Alăgîndu-l pe Bill Clinton, americanii au ales și o pisică, prima din neamul ei care și-a făcut intrarea la Casa Albă după mai multe generații de cîini... prezidențiali. (E. G.)

Orori

DUPĂ FIECARE
NAȘTERE, MAMA
ÎȘI OMORA COPILUL

În nordul Japoniei, în localitatea Honjo, la 450 km de pîrtare de Tokyo, poliția a arestat-o pe Kazuko Hatayama, 38 ani, care și-a omorît opt copii! Familia Hatayama mai are încă trei copii în viață.

Prima crimă s-a petrecut prin 1982. De fiecare dată după ce naștea, femeia își omora bebelușii după care îi băga în saci de plastic și îi îngropa în grădină, ori sub pilonii casei. A făcut așa de opt ori!

Soțul, 44 ani, a declarat că i-a dat bani soției să-și plătească întreruperi de sarcină. Stupefiat, însă, el a afirmat că nu a știut că ar mai fi trebuit să aibă încă opt copii!!!

„Cu banii am cumpărat îmbrăcăminte pentru cei trei copii. M-am gîndit că nu-i putem crește pe toți. Viața e grea!” — a declarat femeia. Iar lumea e nebună, adăugăm noi.

ADA NICOARĂ ■

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Gola, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzas, Dorin Gherghinescu, Brîndușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.

■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grăcescu, Evelina Mazilu.

■ FOTOREPORTERI (2528) — Elena Ghera, Florin Ionită.

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.

■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

BILA-ARAI
BasarabieiFlacăra
BIS

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenta Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Răicoianu, Liliăna Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617 59 69).
■ PUBLICITATE (2614): Mihai Săndoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nută, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617 48 91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617 48 91, fax 312 82 89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Tipografia CORESI — București

ULTIMA ORĂ

Everac autohton

E în loc de Boni-bon!

QUALITY TESTING SHOW
SALONUL NATIONAL AL CALITATII

Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice si electronice de performanta
- aparatura si echipamente de masura si control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd

Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 București

str. Logofăt Luca Stroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd